

This publication is a private consolidation made by Kristina Savickaite, Lithuanian trainee, under the responsibility of Volker Heydt, Brussels, official at the European Commission's Directorate-General "Taxation and Customs Union".

Remarks, in particular hints to errors, which may well have occurred, should be sent to: volker.heydt@cec.eu.int

This compilation may be freely used for non-commercial purposes.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.)

(Roma, 25. 03. 1957., pēdējoreizi papildināts Pievienošanās līgumā 2003 gadā)

....

APŅĒMUŠIES likt pamatus aizvien ciešākai Eiropas tautu savienībai,

APŅĒMUŠIES ar kopīgu rīcību nodrošināt savu valstu ekonomisko un sociālo attīstību, likvidējot šķēršļus, kas sadala Eiropu,

APLIECINĀDAMI, ka svarīgākais viņu centienu mērķis ir pastāvīgi uzlabot savu tautu dzīves un darba apstākļus,

ATZĪDAMI, ka šķēršļu pārvarēšana prasa saskaņotu rīcību, lai nodrošinātu vienmērīgu izaugsmi, līdzsvarotu tirdzniecību un godīgu konkurenci,

TIEKDAMIES stiprināt savu tautsaimniecību vienotību un nodrošināt to harmonisku attīstību, mazinot atšķirības, kas pastāv dažādu reģionu starpā, un mazāk attīstīto reģionu atpalicību,

VĒLĒDAMIES ar kopējo tirdzniecības politiku veicināt starptautiskās tirdzniecības ierobežojumu pakāpenisku atcelšanu,

GRIBĒDAMI apliecināt solidaritāti, kas saista Eiropu ar aizjūras zemēm, un vēlēdamies nodrošināt to labklājības pieaugumu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem,

APŅĒMUŠIES tādējādi apvienot resursus, lai saglabātu un stiprinātu mieru un brīvību, un aicinādami Eiropas pārējās tautas, kurām tādi paši ideāli, pievienoties šiem centieniem,

APŅĒMUŠIES attīstīt visaugstāko iespējamo zināšanu līmeni, nodrošinot savām tautām plašas iespējas iegūt izglītību un to pastāvīgi papildināt,

IR NOLĒMUŠI izveidot EIROPAS KOPIENU un tālab iecēlušī par saviem Pilnvarotajiem:

...

KAS, iepazīnušies ar pārējo Pušu pilnvarām un atzinuši tās par likumīgām un spēkā esošām, ir vienojušies par turpmāko.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

PIRMĀ DAĻA

PRINCIPI

1. pants

Ar šo Līgumu AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES kopīgi nodibina EIROPAS KOPIENU.

2. pants

Nodibinot kopēju tirgu un ekonomisku un monetāru savienību, kā arī īstenojot kopēju politiku vai 3. un 4. pantā minētās darbības, Kopienas uzdevums ir veicināt harmonisku, līdzsvarotu un noturīgu saimnieciskās darbības attīstību, panākt augstu nodarbinātības un sociālās aizsardzības līmeni vīriešu un sieviešu vienlīdzību, noturīgu izaugsmi bez inflācijas, augstu konkurētspējas un ekonomiskās konverģences pakāpi, augstu vides kvalitātes aizsardzības un uzlabošanas pakāpi, paaugstināt dzīves līmeni un dzīves kvalitāti, kā arī panākt ekonomisku un sociālu kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm.

3. pants

1. Lai sasniegtu 2. pantā izvirzītos mērķus, Kopienas darbība saskaņā ar šajā Līgumā ietvertu grafiku paredz:

- a) starp dalībvalstīm aizliegt muitas nodokļus un preču importa un eksporta kvantitatīvos ierobežojumus un citus pasākumus ar līdzvērtīgu iedarbību;
- b) kopējo tirdzniecības politiku;
- c) iekšēju tirgu, kurā visas dalībvalstis atceļ šķēršļus brīvai preču, personu, pakalpojumu un kapitāla apritei;
- d) pasākumus, kas attiecas uz personu ieceļošanu un pārvietošanos, kā paredz IV sadaļa;
- e) kopēju lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku;
- f) kopēju transporta politiku;
- g) sistēmu, kas nodrošina to, ka iekšējā tirgū nav izkropļota konkurence;
- h) dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ciktāl tā vajadzīga kopējā tirgus darbībai;
- i) veicināt dalībvalstu nodarbinātības politikas koordināciju, lai kāpinātu tās efektivitāti, izstrādājot koordinētu nodarbinātības stratēģiju;
- j) sociālo politiku, kas ietver arī Eiropas Sociālā fonda darbību;
- k) stiprināt ekonomisku un sociālu kohēziju;
- l) vides politiku;
- m) stiprināt Kopienas rūpniecības konkurētspēju;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- n) veicināt pētniecību un tehnoloģijas attīstību;
- o) veicināt Eiropas komunikāciju tīklu izveidi un attīstību;
- p) veicināt augsta veselības aizsardzības līmeņa sasniegšanu;
- q) veicināt kvalitatīvu izglītību un mācības, kā arī dalībvalstu kultūras uzplaukumu;
- r) sadarbības politiku attīstības jomā;
- s) asociēt aizjūras zemes un teritorijas, lai izvērstu tirdzniecību un kopīgi veicinātu ekonomisku un sociālu attīstību;
- t) atbalstīt patērētāju tiesību aizsardzību;
- u) pasākumus enerģētikas, civilās aizsardzības un tūrisma jomā.

2. Veicot jebkuru šajā pantā minēto darbību, Kopiena tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību.

4. pants

1. Lai sasniegtu 2. pantā izvirzītos mērķus, dalībvalstu un Kopienas darbība saskaņā ar šo Līgumu un tajā ietvertu grafiku paredz izstrādāt ekonomikas politiku, kas balstās uz dalībvalstu ekonomikas politiku precīzu koordināciju, iekšējo tirgu un kopēju mērķu definēšanu, un kuru īsteno saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence.

2. Līdztekus iepriekšminētajam, kā arī saskaņā ar šo Līgumu un tajā ietvertu grafiku un procedūrām, šīs darbības paredz arī neatsaucami fiksēt valūtas kursus, lai varētu ieviest vienotu valūtu – Eiropas valūtas vienību (ECU), kā arī noteikt un veidot vienotu monetāru politiku un valūtas maiņas kursa politiku, kuras galvenais mērķis ir uzturēt stabilas cenas un, neietekmējot šo mērķi, atbalstīt Kopienas vispārējo ekonomikas politiku saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence.

3. Šīs dalībvalstu un Kopienas darbības saskan ar šādiem pamatprincipiem: stabilas cenas, stabila valsts finanšu un monetārā sistēma un stabila maksājumu bilance.

5. pants

Kopiena darbojas saskaņā ar šā Līguma piešķirtajām pilnvarām un izvirzītajiem mērķiem.

Jomās, kas nav ekskluzīvā Kopienas kompetencē, tā rīkojas saskaņā ar subsidiaritātes principu un vienīgi tad, ja dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt paredzētās darbības mērķus un ja paredzētās darbības apjoma vai rezultātu dēļ tos var vieglāk sasniegt Kopiena.

Kopienas rīcība vienmēr ir samērīga ar šā Līguma mērķiem.

6. pants

Nosakot un īstenojot Kopienas politiku un darbības, kas minētas 3. pantā, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai veicinātu noturīgu attīstību.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

7. pants

1. Kopienai uzticētos uzdevumus veic šādas iestādes:

EIROPAS PARLAMENTS,

PADOME,

KOMISIJA,

TIESA,

REVĪZIJAS PALĀTA.

Visas iestādes darbojas saskaņā ar pilnvarām, ko tām piešķir šis Līgums.

2. Padomei un Komisijai palīdz Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, kā arī Reģionu komiteja, kuras darbojas padomdevēju statusā.

8. pants

Saskaņā ar šajā Līgumā noteiktajām procedūrām izveido Eiropas Centrālo banku sistēmu (še turpmāk "ECBS") un Eiropas Centrālo banku (še turpmāk "ECB"); ECBS un ECB darbojas saskaņā ar pilnvarām, ko tām piešķir šis Līgums un tam pievienotie ECBS un ECB Statūti (še turpmāk "ECBS Statūti").

9. pants

Ar šo ir nodibināta Eiropas Investīciju banka, kas darbojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šis Līgums un tam pievienotie Statūti.

10. pants

Dalībvalstis veic gan vispārējus, gan īpašus attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no šā Līguma vai ko rada Kopienas iestāžu darbība. Tās atvieglo Kopienas uzdevumu veikšanu.

Tās atturas no visiem pasākumiem, kas varētu traucēt šā Līguma mērķu sasniegšanu.

11. pants

1. Dalībvalstis, kas vēlas ciešāk sadarboties kādā no šajā līgumā minētām jomām, iesniedz lūgumu Komisijai, kura var iesniegt attiecīgu priekšlikumu Padomei. Ja Komisija priekšlikumu neiesniedz, tā informē attiecīgās dalībvalstis par šādas rīcības iemesliem.

2. Šā panta 1. punktā minēto atļauju veidot ciešāku sadarbību saskaņā ar 43. līdz 45. pantu Līgumā par Eiropas Savienību piešķir Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu. Ja ciešāka sadarbību veido jomā, uz kuru attiecas šā līguma 251. pantā minētā procedūra, tad ir vajadzīga Eiropas Parlamenta piekrišana.

Jebkurš Padomes loceklis var lūgt jautājumu izskatīt Eiropadomē. Pēc tam, kad jautājums Eiropadomē apspriests, Padome var pieņemt lēmumu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

3. Attiecībā uz aktiem un lēmumiem, kas vajadzīgi ciešākas sadarbības īstenošanai, piemēro visus attiecīgus šā Līguma noteikumus, izņemot gadījumus, kad šajā pantā vai 43. līdz 45. pantā Līgumā par Eiropas Savienību noteikts kas cits.

11.a pants

Dalībvalstis, kas vēlas piedalīties ciešākā sadarbībā, kura izveidota saskaņā ar 11. pantu, par savu nodomu paziņo Padomei un informē Komisiju, kas trīs mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas dienas sniedz atzinumu Padomei. Četros mēnešos pēc paziņojuma dienas Komisija pieņem lēmumu par attiecīgo lūgumu un par īpašiem noteikumiem, kurus tā uzskata par vajadzīgiem.'

12. pants

Piemērojot šo Līgumu un neskarot tajā paredzētos īpašos noteikumus, ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ.

Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru var pieņemt noteikumus, kas aizliedz šādu diskrimināciju.

13. pants

1. Neskarot pārējos šā Līguma noteikumus un nepārsniedzot pilnvaras, ko Kopienai piešķir šis Līgums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu var paredzēt attiecīgus pasākumus, lai cīnītos pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, gadījumos, kad nolūkā atbalstīt dalībvalstu rīcību, kas vērsta uz 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, Padome paredz Kopienas veicināšanas pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu, Padome pieņem lēmumus saskaņā ar 251. pantā paredzēto procedūru.

14. pants

1. Saskaņā ar šo pantu, 15. un 26. pantu, 47. panta 2. punktu, 49., 80., 93. un 95. pantu un neskarot citus šā Līguma noteikumus, Kopiena paredz pasākumus, lai līdz 1992. gada 31. decembrim pakāpeniski izveidotu iekšējo tirgu.

2. Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar šo Līgumu ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka pamatnostādnes un nosacījumus, kas vajadzīgi, lai visās attiecīgajās nozarēs nodrošinātu līdzsvarotu attīstību.

15. pants

Izstrādājot priekšlikumus par to, kā sasniegt 14. pantā izvirzītos mērķus, Komisija ņem vērā, cik lieli pūliņi konkrētu valstu tautsaimniecībām ar atšķirīgu attīstības līmeni būs jāpieliek iekšējā tirgus izveides laikā, un var ierosināt attiecīgus noteikumus.

Ja šie noteikumi rada izņēmuma statusu, tiem jābūt pagaidu noteikumiem un jārada cik iespējams mazi traucējumi kopējā tirgus darbībā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

16. pants

Neskarot 73., 86. un 87. panta noteikumus un, ņemot vērā nozīmi, kāda sabiedriskiem pakalpojumiem ir Savienības kopīgo vērtību sistēmā, kā arī to nozīmi sociālas un teritoriālas kohēzijas veicināšanā, Kopiena un dalībvalstis, nepārsniedzot savas attiecīgās pilnvaras un šā Līguma piemērošanas jomu, rūpējas, lai šādi pakalpojumi pamatotos uz tādiem principiem un nosacījumiem, kas ļauj īstenot to uzdevumu.

OTRĀ DAĻA

SAVIENĪBAS PILSONĪBA

17. pants

1. Ar šo ir izveidota Savienības pilsonība. Ikvienu personu, kam ir kādas dalībvalsts pilsonība, ir Savienības pilsonis. Savienības pilsonība papildina, nevis aizstāj valsts pilsonību.

2. Savienības pilsoņiem ir ar šo Līgumu piešķirtās tiesības un ar to uzliktie pienākumi.

18. pants

1. Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot šajā Līgumā noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī tā īstenošanai paredzētos pasākumus.

2. Ja izrādās, ka minētā mērķa sasniegšanai vajadzīga Kopienas rīcība, bet šis Līgums nav piešķīris šim nolūkam vajadzīgās pilnvaras, tad Padome var pieņemt noteikumus, lai sekmētu 1. punktā minēto tiesību īstenošanu. Padome pieņem lēmumu saskaņā ar 251. pantā noteikto procedūru.

3. Šā panta 2. punkts neattiecas uz noteikumiem par pasēm, personu apliecībām, uzturēšanās atļaujām vai citiem līdzīgiem dokumentiem, kā arī uz noteikumiem par sociālo nodrošinājumu vai sociālo aizsardzību.

19. pants

1. Ikvienam Savienības pilsonim, kas dzīvo kādā dalībvalstī, bet nav tās pilsonis, ir tiesības balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās šajā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Šīs tiesības īsteno, ievērojot sīki izstrādātus noteikumus, kas Padomei pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedes ar Eiropas Parlamentu jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu; šie noteikumi var paredzēt izņēmumus kādas dalībvalsts īpašu problēmu dēļ.

2. Neskarot 190. panta 4. punktu un noteikumus, kas pieņemti tā īstenošanai, ikvienam Savienības pilsonim, kas dzīvo kādā dalībvalstī, bet nav tās pilsonis, ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās šajā dalībvalstī saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Šīs tiesības īsteno, ievērojot sīki izstrādātus noteikumus, kas Padomei pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedes ar Eiropas Parlamentu jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu; šie noteikumi var paredzēt izņēmumus kādas dalībvalsts īpašu problēmu dēļ.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

20. pants

Ikvienam Savienības pilsonim trešajā valstī, kurā nav pārstāvniecības tai dalībvalstij, kuras pilsonis viņš ir, ir tiesības uz jebkuras dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs valsts pilsoņiem. Dalībvalstis savstarpēji nosaka vajadzīgos noteikumus un sāk starptautiskas sarunas, lai nodrošinātu šādu aizsardzību.

21. pants

Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentā saskaņā ar 194. pantu.

Ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 195. pantu.

Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības rakstiski vērsties pie jebkuras no iestādēm vai struktūrām, kas minētas šajā pantā vai 7. pantā, kādā no 314. pantā minētajām valodām un saņemt atbildi tajā pašā valodā.

22. pants

Komisija reizi trijos gados ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par to, kā ir ievēroti šīs Līguma daļas noteikumi. Šajā ziņojumā ņem vērā Savienības attīstību.

Pamatojoties uz to un neskarot citus šā Līguma noteikumus, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu var pieņemt noteikumus, kas nostiprina vai paplašina šajā Līguma daļā noteiktās tiesības; šos noteikumus Padome iesaka dalībvalstīm pieņemt saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

TREŠĀ DAĻA

KOPIENAS POLITIKA

I SADAĻA

BRĪVA PREČU APRITE

23. pants

1. Kopienas pamats ir muitas savienība, kas aptver visu preču tirdzniecību un paredz dalībvalstīm aizliegt savstarpējas ievaduitas un izveduitas nodokļus un visus maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību, kā arī ieviest kopējus muitas tarifus attiecībā ar trešām valstīm.

2. Šīs sadaļas 25. pants un 2. nodaļa attiecas uz dalībvalstu izcelsmes ražojumiem un no trešām valstīm ievestajiem ražojumiem, kas dalībvalstīs ir brīvā apgrozībā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

24. pants

Ražojumus, kas ievesti no trešām valstīm, uzskata par esošiem brīvā apgrozībā dalībvalstī, ja attiecībā uz šādiem ražojumiem ir ievērotas visas vajadzīgās importa formalitātes un dalībvalstī ir iekasēti visi vajadzīgie muitas nodokļi vai maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību, un ja par šiem ražojumiem šādi nodokļi vai maksājumi nav pilnīgi vai daļēji atmaksāti.

1. nodaļa

Muitas savienība

25. pants

Ievedmuitas un izvedmuitas nodokļi, kā arī citi maksājumi ar līdzīgu iedarbību dalībvalstu starpā ir aizliegti. Šis aizliegums attiecas arī uz fiskāliem muitas nodokļiem.

26. pants

Kopējos muitas tarifus nosaka Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu.

27. pants

Veicot uzdevumus, kas Komisijai šajā nodaļā uzticēti, tā ņem vērā

- a) vajadzību veicināt tirdzniecību starp dalībvalstīm un trešām valstīm;
- b) pārmaiņas konkurences apstākļos Kopienā, ciktāl tās uzlabo uzņēmumu konkurētspēju;
- c) Kopienas prasības attiecībā uz apgādi ar izejvielām un pusfabrikātiem; šajā sakarā Komisija gādā, lai netiktu izkropļota dalībvalstu konkurence gatavu preču tirdzniecībā;
- d) vajadzību izvairīties no nopietniem traucēkļiem dalībvalstu tautsaimniecībā un panākt ražošanas racionālu attīstību un patēriņa pieaugumu Kopienā.

2. nodaļa

Kvantitatīvo ierobežojumu aizliegums starp dalībvalstīm

28. pants

Dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

29. pants

Dalībvalstu starpā ir aizliegti eksporta kvantitatīvie ierobežojumi un pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

30. pants

Šā Līguma 28. un 29. pants neliedz noteikt importa, eksporta vai tranzīta aizliegumus vai ierobežojumus, kas pamatojas uz sabiedrības morāles, sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumiem, uz cilvēku veselības un dzīvības aizsardzības, kā arī dzīvnieku un augu aizsardzības, nacionālu mākslas, vēstures vai arheoloģijas bagātību aizsardzības, vai rūpnieciskā un komerciālā īpašuma aizsardzības apsvērumiem. Šādus aizliegumus vai ierobežojumus tomēr nedrīkst piemērot dalībvalstu tirdzniecībā kā patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas ierobežošanas līdzekļus.

31. pants

1. Dalībvalstis pielāgo komerciālus valsts monopolus tā, lai attiecībā uz preču sagādes un tirdzniecības nosacījumiem nepastāvētu nekāda dalībvalstu pilsoņu diskriminācija.

Šis pants attiecas uz visām iestādēm, ar kuru starpniecību dalībvalsts *de iure* vai *de facto* tieši vai netieši pārrauga, nosaka vai būtiski ietekmē dalībvalstu savstarpēju importu un eksportu. Šis pants attiecas arī uz tiem monopoliem, ko valsts ir deleģējusi trešām personām.

2. Dalībvalstis atturas ieviest jaunus pasākumus, kas nesaskan ar 1. punktā noteiktajiem principiem vai ierobežo to pantu darbības jomu, kuri reglamentē dalībvalstu savstarpēju muitas nodokļu un kvantitatīvo ierobežojumu aizliegumu.

3. Ja kādas valsts komerciāls monopols darbojas saskaņā ar noteikumiem, kas paredz atvieglināt lauksaimniecības produktu pārdošanu vai gūt no tiem optimālu peļņu, tad, piemērojot šo pantu, attiecīgi jārīkojas, lai panāktu līdzvērtīgas garantijas attiecīgo ražotāju nodarbinātībai un dzīves līmenim.

II SADAĻA

LAUKSAIMNIECĪBA

32. pants

1. Kopējais tirgus aptver lauksaimniecību un tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem. "Lauksaimniecības produkti" ir zemkopības, lopkopības un zivsaimniecības produkti, kā arī pirmās pakāpes pārstrādes produkti, kas ir tieši saistīti ar šādiem produktiem.

2. Ja 33. līdz 38. pantā nav paredzēts citādi, tad uz lauksaimniecības produktiem attiecas noteikumi, kas pieņemti, lai izveidotu kopējo tirgu.

3. Produkti, uz kuriem attiecas 33. līdz 38. pants, ir uzskaitīti šā Līguma I pielikumā.

4. Lauksaimniecības produktu kopējā tirgus darbībai un attīstībai jānorit reizē ar kopējas lauksaimniecības politikas izveidi.

33. pants

1. Kopējās lauksaimniecības politikas mērķi ir:

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- a) celt lauksaimniecības ražīgumu, veicinot tehnikas attīstību un panākot lauksaimniecības ražošanas racionālu attīstību un ražošanas faktoru, jo īpaši darbaspēka, optimālu izmantojumu;
- b) šādi panākt pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, jo īpaši palielinot lauksaimniecībā nodarbināto personu individuālos ienākumus;
- c) stabilizēt tirgus;
- d) nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību tirgū;
- e) panākt, ka patērētāji piedāvātos produktus saņem par samērīgām cenām.

2. Veidojot kopējo lauksaimniecības politiku un īpašas metodes tās piemērošanai, jāņem vērā:

- a) lauksaimniecības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības;
- b) vajadzība pakāpeniski īstenot attiecīgus pielāgojumus;
- c) tas, ka dalībvalstīs lauksaimniecības nozare ir cieši saistīta ar visu tautsaimniecību.

34. pants

1. Lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti 33. pantā, izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju.

Šai organizācijai, atkarībā no produktiem, uz kuriem tā attiecas, ir šādas formas:

- a) kopīgi konkurences noteikumi;
- b) dažādo valstu tirgus organizāciju obligāta koordinācija;
- c) Eiropas tirgus organizācija.

2. Lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija, kas izveidota saskaņā ar šā panta 1. punktu, var aptvert visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu 33. pantā izvirzītos mērķus, jo īpaši cenu regulēšanu, atbalstu dažādu produktu ražošanai un tirdzniecībai, glabāšanas un pārvadāšanas noteikumus un kopīgus paņēmienus importa un eksporta stabilizācijai.

Kopīgā organizācija darbojas vienīgi 33. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai un nepieļauj ražotāju un patērētāju diskrimināciju Kopienā.

Kopējā cenu politika pamatojas uz kopīgiem kritērijiem un vienādām aprēķinu metodēm.

3. Lai 1. punktā minētā lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija spētu sasniegt tai izvirzītos mērķus, var izveidot vienu vai vairākus lauksaimniecības virzības un garantiju fondus.

35. pants

Lai varētu sasniegt 33. pantā izvirzītos mērķus, kopējā lauksaimniecības politikā var paredzēt tādus pasākumus kā:

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- a) efektīva darbības koordinācija arnodmācību, pētniecības un lauksaimniecības zinību izplatīšanas jomā; tā var ietvert arī projektu vai iestāžu kopīgu finansēšanu;
- b) kopīgi pasākumi dažu produktu patēriņa veicināšanai.

36. pants

Šā Līguma nodaļa par konkurenci attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību tikai tiktāl, ciktāl to noteikusi Padome atbilstīgi 37. panta 2. un 3. punktam un saskaņā ar minētajos punktos paredzēto procedūru, ievērojot 33. pantā izvirzītos mērķus.

Padome jo īpaši var atļaut piešķirt atbalstu:

- a) lai aizsargātu uzņēmumus, kuriem traucējumus rada strukturāli vai dabas apstākļi;
- b) saskaņā ar ekonomikas attīstības programmām.

37. pants

1. Lai izstrādātu vispārīgu kopējās lauksaimniecības politikas plānu, tūlīt pēc tam, kad šis Līgums stājies spēkā, Komisija sasauk dalībvalstu konferenci nolūkā salīdzināt valstu lauksaimniecības politiku, īpaši sagatavojot pārskatu par to resursiem un vajadzībām.

2. Komisija, ņemusi vērā 1. punktā paredzētās konferences darbu un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, divos gados pēc tam, kad šis Līgums stājies spēkā, iesniedz priekšlikumus par kopējas lauksaimniecības politikas izstrādi un ieviešanu, tostarp paredzot aizstāt valstu lauksaimniecības tirgu organizācijas ar vienu no 34. panta 1. punktā paredzētajām kopīgās organizācijas formām, kā arī priekšlikumus par to, kā īstenot šajā sadaļā izklāstītos pasākumus.

Izstrādājot šos priekšlikumus, ņem vērā šajā sadaļā iztirzāto lauksaimniecības jautājumu savstarpējo atkarību.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem regulas, direktīvas vai lēmumus; tas neliedz izdot arī ieteikumus.

3. Padome saskaņā ar 2. punktu, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var aizstāt valstu tirgus organizācijas ar tirgus kopīgo organizāciju, kas paredzēta 34. panta 1. punktā, ja:

- a) tām dalībvalstīm, kas neatbalsta šo pasākumu un kam ir pašām savas organizācijas konkrētām ražošanas nozarēm, lauksaimniecības tirgu kopīgā organizācija piedāvā līdzvērtīgus attiecīgo ražotāju nodarbinātības un dzīves līmeņa aizsargpasākumus, ņemot vērā iespējamus pielāgojumus un specializāciju, kas būs vajadzīga laika gaitā;
- b) šāda organizācija tirdzniecībai Kopienā nodrošina līdzīgus nosacījumus tiem, kas pastāv attiecīgās valsts tirgū.

4. Ja kādām izejvielām ievieš lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, pirms tā ieviesta attiecīgajiem pārstrādes produktiem, tad no trešām valstīm var importēt Kopienā tās izejvielas, ko izmanto pārstrādes produktiem, kurus paredz eksportēt uz trešām valstīm.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

38. pants (bijušais 46. pants)

Ja dalībvalstī attiecībā uz kādiem produktiem pastāv valsts tirgus organizācija vai līdzīgi iekšēji noteikumi, kas iespaido tādu pašu produktu konkurētspēju citā dalībvalstī, tad dalībvalstis var noteikt kompensējošus maksājumus par attiecīgo produktu importu no dalībvalsts, kur pastāv šāda organizācija vai noteikumi, ja vien šī valsts nenosaka kompensācijas maksājumus par eksportu.

Komisija nosaka šos maksājumus tādā apjomā, kāds vajadzīgs, lai atjaunotu līdzsvaru; tā var atļaut arī citus pasākumus, kuru sīkākus nosacījumus tā precizē.

III SADAĻA

PERSONU, PAKALPOJUMU UN KAPITĀLA BRĪVA APRĪTE

1. nodaļa

Darba ņēmēji

39. pants

1. Kopienā nodrošina darba ņēmēju pārvietošanās brīvību.

2. Pārvietošanās brīvība nozīmē to, ka likvidē jebkādu dalībvalstu darba ņēmēju diskrimināciju pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem.

3. Tā nozīmē turpmāk norādītās tiesības, ko var ierobežot, vienīgi pamatojoties uz sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības apsvērumiem:

- a) tiesības pieņemt faktiskos darba piedāvājumus;
- b) tiesības šajā nolūkā brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā;
- c) tiesības darba nolūkos uzturēties kādā dalībvalstī saskaņā ar normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē šīs valsts pilsoņu nodarbinātību;
- d) tiesības palikt kādā dalībvalstī pēc tam, kad darba attiecības šajā valstī beigušās, atbilstīgi nosacījumiem, kas ietverti īstenošanas regulās, kuras izstrādās Komisija.

4. Šis pants neattiecas uz nodarbinātību civildienestā.

40. pants

Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem direktīvas vai regulas, kas nosaka, kādi pasākumi jāveic, lai radītu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kas noteikta 39. pantā, jo īpaši,

- a) nodrošinot valstu nodarbinātības dienestu ciešu sadarbību;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- b) likvidējot tās administratīvās procedūras un praksi, kā arī tādus laika ierobežojumus tiesībām pretendēt uz pieejamu darbu, kurus paredz vai nu attiecīgās valsts tiesību akti, vai starp dalībvalstīm iepriekš noslēgti nolīgumi un kuru saglabāšana traucē liberalizēt darba ņēmēju pārvietošanos;
- c) atceļot visus šādus laika ierobežojumus un citus ierobežojumus, ko paredz vai nu attiecīgās valsts tiesību akti, vai arī starp dalībvalstīm iepriekš noslēgti nolīgumi, kas uz citu dalībvalstu darba ņēmējiem attiecina citādus nosacījumus nodarbinātības brīvībai izvēlei nekā uz attiecīgās valsts darba ņēmējiem;
- d) izveidojot attiecīgu sistēmu, lai darba piedāvājumus saistītu ar darba pieteikumiem un veicinātu piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru darba tirgū, nopietni neapdraudot dzīves līmeni un nodarbinātības līmeni dažādos reģionos un tautsaimniecības nozarēs.

41. pants

Īstenojot kopīgu programmu, dalībvalstis veicina gados jaunu darba ņēmēju apmaiņu.

42. pants

Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru paredz tādus pasākumus sociālā nodrošinājuma jomā, kas vajadzīgi, lai īstenotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību; šajā nolūkā tā izveido sistēmu, kas nodrošina to, ka migrējošiem darba ņēmējiem un personām, kas ir viņu apgādībā:

- a) summē visus laikposmus, ko saskaņā ar dažu valstu tiesību aktiem ņem vērā, lai piešķirtu un saglabātu tiesības saņemt pabalstu un aprēķinātu tā lielumu;
- b) maksā pabalstus personām, kas ir dalībvalstu iedzīvotāji.

Visā 251. pantā minētās procedūras gaitā Padome lēmumu pieņem vienprātīgi.

2. nodaļa

Tiesības veikt uzņēmējdarbību

43. pants

Ievērojot šē turpmāk izklāstītos noteikumus, aizliedz ierobežojumus kādas dalībvalsts pilsoņu brīvībai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Tāpat aizliedz ierobežojumus attiecībā uz to, kā dalībvalstu pilsoņi, kas izveidojuši uzņēmumu kādā dalībvalstī, atver šā uzņēmuma pārstāvniecības, filiāles vai meitasuzņēmumus citās dalībvalstīs.

Brīvība veikt uzņēmējdarbību ietver tiesības sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus, jo īpaši sabiedrības, kas definētas 48. panta otrajā daļā, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus saviem pilsoņiem paredz tās valsts tiesību akti, kurā notiek šī uzņēmējdarbība, ņemot vērā šā Līguma nodaļu par kapitālu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

44. pants

1. Lai panāktu brīvību veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz kādu darbības jomu, Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem direktīvas.

2. Padome un Komisija veic pienākumus, ko tām uzliek iepriekš izklāstītie noteikumi, jo īpaši,

- a) parasti piešķirot prioritāru režīmu tām darbības jomām, kur brīvība veikt uzņēmējdarbību īpaši labvēlīgi iespaido ražošanas un tirdzniecības attīstību;
- b) nodrošinot dalībvalstu kompetentu iestāžu ciešu sadarbību, lai izvērtētu, kāds Kopienā ir stāvoklis dažādās darbības jomās;
- c) likvidējot tās administratīvās procedūras un praksi, kas izriet no valstu tiesību aktiem vai starp dalībvalstīm iepriekš noslēgtiem nolīgumiem un kuru atstāšana spēkā apdraud brīvību veikt uzņēmējdarbību;
- d) nodrošinot iespēju vienas dalībvalsts darba ņēmējiem, kas nodarbināti citā dalībvalstī, palikt tajā ar nolūku sākt darboties kā pašnodarbinātām personām, ja šie darba ņēmēji atbilst tiem nosacījumiem, kas būtu jāievēro, ja tie ieceļotu šajā valstī tad, kad ir nolēmuši sākt šādu darbību;
- e) dodot iespēju vienas dalībvalsts pilsoņiem iegūt īpašumā un izmantot zemi un ēkas, kas atrodas citā dalībvalstī, ciktāl tas nav pretrunā 33. panta 2. punktā izklāstītajiem principiem;
- f) pakāpeniski atceļot ierobežojumus brīvībai veikt uzņēmējdarbību visās attiecīgajās darbības jomās, gan attiecībā uz to, kā dalībvalstī dibināt pārstāvniecības, filiāles un meitas uzņēmumus, gan arī nosacījumiem, kas attiecas uz galvenā uzņēmuma darbinieku stāšanos vadības un pārraudzības amatos šādās aģentūrās, filiālēs un meitas uzņēmumos;
- g) pietiekami koordinējot garantijas, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām, kas definētas 48. panta otrajā daļā, nolūkā aizsargāt dalībnieku un trešo personu intereses, un paredzot šādu garantiju vienādošanu visā Kopienā;
- h) pārliecinoties par to, ka dalībvalstu piešķirtais atbalsts neizkropļo uzņēmējdarbības veikšanas nosacījumus.

45. pants

Attiecībā uz konkrētām dalībvalstīm šo nodaļu nepiemēro tādās darbības jomās, kas attiecīgās valstīs kaut netieši ir saistītas ar valsts varas īstenošanu.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var noteikt, ka šī nodaļa neattiecas uz konkrētām darbības jomām.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

46. pants

1. Šī nodaļa un saskaņā ar to veiktie pasākumi neliedz piemērot tādus normatīvus un administratīvus aktus, kas sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības interesēs ārvalstniekiem paredz īpašu režīmu.
2. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru pieņem direktīvas, lai koordinētu iepriekš minētos noteikumus.

47. pants

1. Lai personām būtu vieglāk sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru pieņem direktīvas, kas nosaka diplomu, apliecību un citu oficiālu kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu savstarpēju atzīšanu.
2. Tādā pašā nolūkā Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru pieņem direktīvas, lai dalībvalstīs koordinētu normatīvos un administratīvos aktus par to, kā sākt un izvērst darbību kā pašnodarbinātām personām. Padome, visā 251. pantā minētās procedūras gaitā lēmumu pieņemot vienprātīgi, lemj par direktīvām, kuru ieviešana kaut vienā dalībvalstī groza pastāvošos principus, kas noteikti tiesību aktos par brīvajām profesijām un kuri attiecas uz fizisko personu mācībām un profesionālas darbības iespējām. Citos gadījumos Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.
3. Ierobežojumu pakāpeniska atcelšana profesijām, kas saistītas ar medicīnu, ar to saistītām profesijām un farmācijas profesijām, ir atkarīga no tā, kā dalībvalstīs koordinē nosacījumus darbam šajās profesijās.

48. pants

Tiesiskais statuss tām sabiedrībām, kas izveidotas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Kopienā, šajā nodaļā ir pielīdzināts to fizisko personu tiesiskajam statusam, kuras ir dalībvalstu pilsoņi.

"Sabiedrības" ir tādas sabiedrības, kas izveidotas saskaņā ar civiltiesībām vai komerciesībām, kā arī kooperatīvi un citas juridiskas personas, kas ir publisko tiesību vai privāttiesību subjekti, izņemot bezpeļņas sabiedrības.

3. nodaļa

Pakalpojumi

49. pants

Kā paredz šē turpmāk izklāstītie noteikumi, Kopienā aizliedz pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus to dalībvalstu pilsoņiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā Kopienas valstī, bet sniedz pakalpojumus citas dalībvalsts personai.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, šo nodaļu var attiecināt arī uz trešo valstu pilsoņiem, kas sniedz pakalpojumus un veic uzņēmējdarbību Kopienas dalībvalstīs.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

50. pants

Pakalpojumu uzskata par "pakalpojumu" šā Līguma nozīmē, ja tos parasti sniedz par atlīdzību, ciktāl uz tiem neattiecas noteikumi par preču, kapitāla un personu brīvu apriti.

Cita starpā pakalpojumi ir

- a) rūpnieciskas darbības;
- b) komerciālas darbības;
- c) amatnieku darbības;
- d) brīvo profesiju darbības.

Neskarot noteikumus, ko paredz nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, persona, kas sniedz pakalpojumus, var uz laiku veikt darbības valstī, kur sniedz pakalpojumus, saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus šī valsts izvirza pati saviem pilsoņiem.

51. pants

1. Pakalpojumu sniegšanas brīvību transporta jomā reglamentē noteikumi, kas izklāstīti sadaļā par transportu.

2. Banku pakalpojumus un apdrošināšanas pakalpojumus, kas saistīti ar kapitāla apriti, liberalizē atbilstīgi kapitāla aprites liberalizācijai.

52. pants

1. Lai liberalizētu kādu konkrētu pakalpojumu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem direktīvas.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajām direktīvām, prioritāte parasti ir tiem pakalpojumiem, kas tieši iespaido ražošanas izmaksas, vai tiem, kuru liberalizācija palīdz veicināt preču tirdzniecību.

53. pants

Dalībvalstis apliecina gatavību liberalizēt pakalpojumus vairāk, nekā to paredz direktīvas, kas izdotas, ievērojot 52. panta 1. punktu, ja to ļauj valstu vispārējais tautsaimniecības stāvoklis un stāvoklis konkrētā tautsaimniecības nozarē.

Šajā nolūkā Komisija sniedz attiecīgajām dalībvalstīm ieteikumus.

54. pants

Kamēr nav atcelti ierobežojumi pakalpojumu sniegšanas brīvībai, dalībvalstis šos ierobežojumus piemēro visām personām, kas sniedz pakalpojumus 49. panta pirmās daļas nozīmē, neatkarīgi no šo personu pilsonības vai dzīvesvietas.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

55. pants

Šā Līguma 45. līdz 48. pants attiecas uz visiem šajā nodaļā izskatītajiem jautājumiem.

4. nodaļa

Kapitāls un maksājumi

56. pants

1. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.

2. Ievērojot šajā nodaļā izklāstītos noteikumus, ir aizliegti visi maksājumu ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.

57. pants

1. Šā Līguma 56. pants neliedz attiecināt uz trešām valstīm ierobežojumus, kas 1993. gada 31. decembrī pastāv valstu vai Kopienas tiesību aktos par kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ja tā ietver tiešas investīcijas – arī investīcijas nekustamā īpašumā – kā arī par uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū. Attiecībā uz ierobežojumiem, kas pastāv atbilstīgi Igaunijas un Ungārijas tiesību aktiem, šis datums ir 1999. gada 31. decembris.

2. Tiecoties starp dalībvalstīm un trešām valstīm panākt cik iespējams lielāku kapitāla aprites brīvību un neskarot citas šā Līguma nodaļas, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var paredzēt pasākumus attiecībā uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ja tā ietver tiešas investīcijas – arī investīcijas nekustamā īpašumā – kā arī par uzņēmējdarbības veikšanu, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū. Lai saskaņā ar šo punktu paredzētu tādus pasākumus, kas Kopienas tiesībās nozīmētu mazināt liberalizāciju kapitāla aprītē starp dalībvalstīm un trešām valstīm, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums.

58. pants

1. Šā Līguma 56. pants neskar dalībvalstu tiesības

- a) piemērot atšķirīgas attiecīgas nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru stāvoklis ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas dēļ;
- b) veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu attiecīgās valsts normatīvo aktu pārkāpumus, jo īpaši nodokļu jomā un finanšu iestāžu konsultatīvās uzraudzības jomā, vai noteikt procedūras, kā pārvaldes vai statistikas informācijas vajadzībām deklarēt kapitāla apriti, vai arī veikt pasākumus, ko pamato sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības intereses.

2. Šī nodaļa neliedz piemērot tādus ierobežojumus attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, kas ir saderīgi ar šo Līgumu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi un procedūras nerada iespēju patvaļīgi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumus, kā to nosaka 56. pants.

59. pants

Ārkārtas apstākļos, ja kapitāla aprite uz trešām valstīm vai no tām rada vai draud radīt nopietnas grūtības ekonomiskās un monetārās savienības darbībai, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar kvalificētu balsu vairākumu var paredzēt aizsargpasākumus pret trešām valstīm uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, ja šādi pasākumi noteikti ir vajadzīgi.

60. pants

1. Ja 301. pantā paredzētajos gadījumos, izrādās vajadzīga Kopienas rīcība, Padome saskaņā ar 301. pantā paredzēto procedūru var veikt steidzamus pasākumus attiecībā uz kapitāla apriti un maksājumiem, kuri skar attiecīgās trešās valstis.

2. Neskarot 297. pantu un tikmēr, kamēr Padome nav veikusi pasākumus saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts nopietnu politisku iemeslu un steidzamības dēļ var veikt vienpusējus pasākumus pret trešām valstīm attiecībā uz kapitāla apriti un maksājumiem. Komisijai un pārējām dalībvalstīm šos pasākumus noteikti dara zināmus līdz to spēkā stāšanās dienai.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt, ka attiecīgai dalībvalstij šādi pasākumi jāgroza vai jāatceļ. Visus šādus Padomes lēmumus Padomes priekšsēdētājs dara zināmus Eiropas Parlamentam.

IV SADAĻA

VĪZU POLITIKA, PATVĒRUMA POLITIKA, IMIGRĀCIJAS POLITIKA UN CITA POLITIKA, KAS SAISTĪTA AR PERSONU BRĪVU PĀRVIETOŠANOS

61. pants

Lai pakāpeniski radītu telpu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, Padome

- a) piecos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā paredz pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos saskaņā ar 14. pantu, kopā ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar brīvu pārvietošanos un kas attiecas uz ārējo robežu kontroli, patvēruma meklētājiem un imigrāciju saskaņā ar 62. panta 2. un 3. punktu un 63. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot noziedzību saskaņā ar 31. panta e) punktu Līgumā par Eiropas Savienību;
- b) paredz citus pasākumus patvēruma meklētāju, imigrācijas un trešo valstu pilsoņu tiesību aizsardzības jomā saskaņā ar 63. pantu;
- c) paredz pasākumus attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kā paredzēts 65. pantā;
- d) paredz atbilstīgus pasākumus, kas veicina un stiprina valsts pārvaldes iestāžu sadarbību, kā noteikts 66. pantā;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- e) paredz pasākumus policijas un tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās, lai nodrošinātu augstu drošības līmeni, novēršot un apkarojot noziedzību Savienībā saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību.

62. pants

Padome piecos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā saskaņā ar 67. pantā minēto procedūru nosaka

- 1) pasākumus, lai saskaņā ar 14. pantu panāktu to, ka, šķērsojot iekšējās robežas, neatkarīgi no tā, vai to dara Savienības vai trešās valsts pilsonis, nenotiek nekāda personu pārbaude;
- 2) pasākumus attiecībā uz dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanu, nosakot
 - a) standartus un procedūras, kas jāievēro dalībvalstīs, lai veiktu personu pārbaudi uz šīm robežām;
 - b) noteikumus par vīzām uz paredzēto uzturēšanās laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, tostarp:
 - i) to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem ir jābūt vīzai, lai šķērsotu ārējās robežas, un to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņi no šīs prasības ir atbrīvoti;
 - ii) dalībvalstu vīzu izdošanas procedūras un nosacījumus;
 - iii) vienādu vīzu formu;
 - iv) noteikumus par vienotu vīzu;
- 3) pasākumus, kas paredz nosacījumus, saskaņā ar kādiem trešo valstu pilsoņi var brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā ne ilgāk par trim mēnešiem.

63. pants

Padome piecos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā, saskaņā ar 67. pantā minēto procedūru, paredz

- 1) pasākumus turpmāk norādītajās jomās attiecībā uz patvēruma meklētājiem saskaņā ar 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu, kā arī citiem attiecīgiem līgumiem:
 - a) kritēriji un mehānismi, kā noteikt, kura dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma lūguma izskatīšanu, ko vienā no dalībvalstīm iesniedzis trešās valsts pilsonis,
 - b) minimāli standarti attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanu kādā dalībvalstī,
 - c) minimāli standarti attiecībā uz nosacījumiem bēgļa statusa piešķiršanai trešo valstu pilsoņiem,
 - d) minimāli standarti attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, kuras piemērojot, piešķir vai atņem bēgļa statusu;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- 2) pasākumus attiecībā uz bēgļiem un pārvietotām personām šādās jomās:
- a) minimāli standarti, lai nodrošinātu pagaidu aizsardzību no trešām valstīm pārvietotām personām, kas nevar atgriezties savā izcelsmes zemē, un personām, kam citu iemeslu dēļ vajadzīga starptautiska aizsardzība,
 - b) pasākumi, kas tiecas nodrošināt līdzsvaru dalībvalstu centienos, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un uzņemoties ar to saistītās sekas;
- 3) pasākumus attiecībā uz imigrācijas politiku šādās jomās:
- a) ieeļošanas un uzturēšanās nosacījumi, kā arī dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju piešķiršanas procedūru standarti, tostarp ģimeņu atkalapvienošanās nolūkā,
 - b) nelikumīga imigrācija un nelikumīga uzturēšanās, kā arī tādu personu repatriācija, kas nelikumīgi uzturas dalībvalstīs;
- 4) pasākumus, kas trešo valstu pilsoņiem, kuri likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī, paredz tiesības dzīvot citās dalībvalstīs, un nosacījumus, saskaņā ar kādiem to var darīt.

Pasākumi, ko Padome nosaka saskaņā ar 3. un 4. punktu, neliedz dalībvalstīm attiecīgajās jomās atstāt spēkā vai ieviest savus noteikumus, kas ir saderīgi ar šo Līgumu un starptautiskiem nolīgumiem.

Uz pasākumiem, ko nosaka saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu, 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu, neattiecas iepriekš minētais piecu gadu laikposms.

64. pants

1. Šī sadaļa neiespaido to dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējas drošības sargāšanu.

2. Ja vienā vai vairākās dalībvalstīs rodas ārkārtas stāvoklis pēkšņā trešo valstu pilsoņu pieplūduma dēļ, tad Padome, neskarot 1. punktu, var pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu attiecīgo dalībvalstu interesēs paredzēt pagaidu pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

65. pants

Pasākumi tiesu iestāžu sadarbībai pārrobežu civillietās, kurus nosaka saskaņā ar 67. pantu un tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanai, ir arī

- a) uzlabošana un vienkāršošana
 - pārrobežu sistēmā tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanai;
 - sadarbībā pierādījumu vākšanā;
 - nolēmumu, tostarp ārpustiesas nolēmumu, atzīšanā un izpildē civillietās un komercietās;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

b) saderības veicināšana noteikumos, ko dalībvalstis piemēro attiecībā uz tiesību normu kolīzijām un jurisdikcijas konfliktiem;

c) šķēršļu likvidēšana civillietu labākai izskatīšanai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu saderību.

66. pants

Padome saskaņā ar 67. pantā minēto procedūru paredz pasākumus, lai jomās, uz ko attiecas šī sadaļa, nodrošinātu sadarbību starp atbilstīgām dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm, kā arī starp šīm iestādēm un Komisiju.

67. pants

1. Piecu gadu pārejas laikā pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā Padome lēmumus pieņem vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma vai kādas dalībvalsts ierosinājuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu.

2. Kad šie pieci gadi pagājuši,

- Padome lēmumus pieņem pēc Komisijas priekšlikuma; Komisija izskata katru lūgumu, ko dalībvalsts iesniegusi, lai Komisija iesniegtu Padomei priekšlikumu;
- Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, vienprātīgi pieņem lēmumu, lai nodrošinātu to, ka uz visām šīs sadaļas jomām vai daļu no tām attiecinā 251. pantā minēto procedūru, un lai pielāgotu noteikumus par Tiesas pilnvarām.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā 62. panta 2) punkta b) apakšpunkta i) un iii) apakšpunktā minētos pasākumus Padome nosaka ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, kad pagājuši pieci gadi pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā, 62. panta 2) punkta a) apakšpunkta ii) un iv) apakšpunktā paredzētos pasākumus Padome nosaka saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, Padome saskaņā ar 251. pantā paredzēto procedūru paredz

– pasākumus, kas minēti 63. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka pirms tam saskaņā ar šā panta 1. punktu Padome ir pieņēmusi Kopienas tiesību aktus, kuros definēti kopīgi noteikumi un pamatprincipi, kas reglamentē šos jautājumus;

– pasākumus, kas minēti 65. pantā, izņemot attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar ģimenes tiesībām

68. pants

1. Šai sadaļai 234. pantu piemēro šādos apstākļos un ar šādiem nosacījumiem: ja jautājums par šīs sadaļas interpretāciju vai par tādu Kopienas iestāžu aktu spēkā esamību vai interpretāciju, kas pieņemti, pamatojoties uz šo sadaļu, ir radies sakarā ar kādu lietu, ko izskata kādas dalībvalsts tiesa, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību sistēmu nevar pārsūdzēt, tad šī tiesa, ja

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

tā uzskata, ka lietas izspriešanai ir jāizlemj attiecīgais jautājums, lūdz Tiesu sniegt par to savu nolēmumu.

2. Jebkurā gadījumā Tiesas kompetencē nav lemt par pasākumiem vai lēmumiem, kas pieņemti, piemērojot 62. panta 1. punktu attiecībā uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības sargāšanu.

3. Padome, Komisija vai kāda dalībvalsts var lūgt Tiesas nolēmumu par kādu šīs sadaļas interpretācijas jautājumu vai to Kopienas iestāžu aktu interpretāciju, kuri pamatojas uz šo sadaļu. Nolēmumus, ko Tiesa sniedz, izpildot šādus lūgumus, nepiemēro dalībvalstu tiesu spriedumiem, kas jau ir *res judicata*.

69. pants

Šo sadaļu piemēro, ievērojot noteikumus Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju un Protokolā par Dānijas nostāju un neskarot Protokolu par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 14. panta dažu aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai.

V SADAĻA

TRANSPORTS

70. pants

Jomās, uz ko attiecas šī sadaļa, dalībvalstis šā Līguma mērķus īsteno ar kopēju transporta politiku.

71. pants

1. Lai īstenotu 70. pantu, kā arī ievērojot transporta nozares īpatnības, Padome, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru nosaka

- a) kopīgus noteikumus, ko piemēro starptautiskiem pārvadājumiem uz kādu dalībvalsti vai no tās, vai cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm;
- b) nosacījumus, ar kādiem pārvadātāji, kas nav attiecīgās dalībvalsts rezidenti, tajā drīkst sniegt pārvadāšanas pakalpojumus;
- c) pasākumus, kas pastiprina transporta drošību;
- d) citus attiecīgus noteikumus.

2. Ja tādu noteikumu piemērošana, kas attiecas uz transporta reglamentēšanas sistēmas principiem, dažos apgabalos var nopietni ietekmēt dzīves līmeni un nodarbinātību, kā arī transporta infrastruktūru, tad Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, tos pieņem ar vienprātīgu lēmumu, atkāpjoties no 1. punktā paredzētās procedūras. To darot, Padome ņem vērā vajadzību pielāgoties pārmaiņām ekonomikā, ko radīs kopējā tirgus izveide.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

72. pants

Kamēr nav pieņemti 71. panta 1. punktā minētie noteikumi, neviena dalībvalsts bez Padomes vienprātīga apstiprinājuma nedrīkst dažādos noteikumus, kas reglamentē šo nozari 1958. gada 1. janvārī vai – attiecībā uz kandidātvalstīm - to pievienošanās dienā, padarīt citu dalībvalstu pārvadātājiem tieši vai netieši mazāk labvēlīgus kā pārvadātājiem, kas ir attiecīgās valsts pilsoņi.

73. pants

Atbalsts ir saderīgs ar šo Līgumu, ja tas vajadzīgs transporta koordinācijai vai ja tas ir atlīdzība par tādu saistību izpildi, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

74. pants

Visos pasākumos, ko šā Līguma sakarā veic attiecībā uz pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ņem vērā pārvadātāju ekonomiskos apstākļus.

75. pants

1. Attiecībā uz pārvadājumiem Kopienā likvidē tādu diskrimināciju, ka pārvadātāji vienādu preču pārvadāšanai pa vieniem un tiem pašiem transporta ceļiem piemēro atšķirīgas likmes un nosacījumus atkarībā no tā, kas ir attiecīgo preču izcelsmes valsts vai galamērķa valsts.

2. Šā panta 1. punkts neliedz Padomei paredzēt citus pasākumus, ievērojot 71. panta 1. punktu.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā panta 1. punkta īstenošanai.

Padome cita starpā var pieņemt noteikumus, kas vajadzīgi, lai Kopienas iestādes spētu nodrošināt 1. punkta prasību ievērošanu un to, lai tas pilnībā nāktu par labu lietotājiem.

4. Komisija pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma izmeklē visus diskriminācijas gadījumus 1. punkta sakarā un, apspriedusies ar visām attiecīgajām dalībvalstīm, pieņem vajadzīgos lēmumus atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu.

76. pants

1. Dalībvalstīm aizliegts bez Komisijas atļaujas pārvadājumiem Kopienā uzlikt tādas likmes un izvirzīt tādus nosacījumus, kas kaut mazliet atbalsta vai aizsargā viena vai vairāku uzņēmumu vai nozaru intereses.

2. Komisija pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts lūguma pārbauda 1. punktā minētās likmes un nosacījumus, īpaši ņemot vērā gan atbilstīgās reģionālās ekonomikas politikas prasības, mazāk attīstītu reģionu vajadzības un problēmas reģionos, kurus iespaido politiskais stāvoklis, gan arī šādu likmju un nosacījumu ietekmi uz dažādu transporta veidu konkurenci.

Apspriedusies ar katru attiecīgo dalībvalsti, Komisija pieņem vajadzīgos lēmumus.

3. Šā panta 1. punktā paredzētais aizliegums neattiecas uz tarifiem, kas noteikti konkurences dēļ.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

77. pants

Maksas vai nodevas par robežu šķērsošanu, kuras pārvadātāji uzliek papildus pārvadājumu likmēm, nedrīkst būt pārmērīgi augstas salīdzinājumā ar pārvadātāju faktiskajām izmaksām.

Dalībvalstis cenšas pakāpeniski samazināt šīs izmaksas.

Komisija var sniegt dalībvalstīm ieteikumus, kā piemērot šo pantu.

78. pants

Šī sadaļa neliedz veikt pasākumus, kas ieviesti Vācijas Federatīvajā Republikā, ciktāl tie vajadzīgi, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko dažu Vācijas Federatīvās Republikas apgabalu saimniecībai radījusi Vācijas sadalīšana.

79. pants

Komisijai izveido padomdevēju komiteju, kas sastāv no dalībvalstu valdību ieceltiem ekspertiem. Komisija, kad uzskata to par lietderīgu, apspriežas ar šo komiteju transporta jautājumos, neskarot Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pilnvaras.

80. pants

1. Šī sadaļa attiecas uz dzelzceļa pārvadājumiem, autopārvadājumiem un pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem.

2. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt, vai, ciktāl un saskaņā ar kādu procedūru var pieņemt attiecīgus noteikumus par jūras transportu un gaisa transportu.

Piemēro 71. pantā paredzētos procedūras noteikumus.

VI SADAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI PAR KONKURENCI, NODOKĻIEM UN TIESĪBU AKTU TUVINĀŠANU

1. nodaļa

Konkurences noteikumi

1. iedaļa

Noteikumi, kas attiecas uz uzņēmumiem

81. pants

1. Turpmāk norādītais ir aizliegts kā nesaderīgs ar kopējo tirgu: visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci kopējā tirgū, un jo īpaši darbības, ar kurām

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- a) tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas, vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus;
- b) ierobežo vai kontrolē ražošanu, tirgus, tehnikas attīstību vai investīcijas;
- c) sadala tirgus vai piegādes avotus;
- d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līguma priekšmetu.

2. Visi nolīgumi vai lēmumi, kas ir aizliegti saskaņā ar šo pantu, automātiski nav spēkā.

3. Šā panta 1. punktu tomēr var atzīt par nepiemērojamu

- jebkuram starp uzņēmumiem noslēgtam nolīgumam vai nolīgumu kategorijai;
- jebkuram uzņēmumu apvienības pieņemtam lēmumam vai lēmumu kategorijai;
- jebkādi saskaņotai darbībai vai darbību kategorijai,

kas palīdz uzlabot preču ražošanu vai izplatīšanu, vai veicina tehnisku vai saimniecisku attīstību, reizē ļaujot patērētājiem baudīt pienācīgu daļu no iegūtajiem labumiem, un kas

- a) neuzspiež attiecīgiem uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi, lai sasniegtu šos mērķus;
- b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecībā uz šo ražojumu būtisku daļu.

82. pants

Vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta kā nesaderīga ar kopējo tirgu un tiktāl, ciktāl tā var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var jo īpaši izpausties kā

- a) tieši vai netieši uzspiestas netaisnīgas iepirkuma vai pārdošanas cenas vai citi netaisnīgi tirdzniecības nosacījumi;
- b) ražošanas, tirgus vai tehnikas attīstības ierobežošana, kas kaitē patērētājiem;
- c) atšķirīgu nosacījumu piemērošana līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- d) prasība, lai otra puse, slēdzot līgumus, uzņemtos papildu saistības, kas pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līgumu priekšmetu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

83. pants

1. Attiecīgas regulas vai direktīvas, kas vajadzīgas, lai īstenotu 81. un 82. pantā izklāstītos principus, pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Padome.
2. Šā panta 1. punktā minētās regulas vai direktīvas īpaši paredzētas,
 - a) lai nodrošinātu 81. panta 1. punktā un 82. pantā noteikto aizliegumu ievērošanu, paredzot sodanaudu un kavējuma naudu;
 - b) lai sīkāk izstrādātu noteikumus 81. panta 3. punkta piemērošanai, ņemot vērā vajadzību gan nodrošināt efektīvu pārraudzību, gan arī - cik vien iespējams vienkāršot pārvaldi;
 - c) lai vajadzības gadījumā noteiktu, ciktāl un kā uz dažādām tautsaimniecības nozarēm attiecas 81. un 82. pants;
 - d) lai noteiktu Komisijas un Tiesas funkcijas, piemērojot šajā punktā izklāstītos noteikumus;
 - e) lai noteiktu attiecības starp valstu tiesību aktiem un noteikumiem, kas ietverti šajā iedaļā vai pieņemti saskaņā ar šo pantu.

84. pants

Kamēr nestājas spēkā noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 83. pantu, par nolīgumu, lēmumu un saskaņotu darbību pieļaujāmību, kā arī par dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu kopējā tirgū lemj dalībvalstu iestādes saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un 81. pantu, jo īpaši ar tā 3. punktu, kā arī ar 82. pantu.

85. pants

1. Neskarot 84. pantu, Komisija nodrošina 81. un 82. pantā izklāstīto principu piemērošanu. Pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes, kā arī sadarbojoties ar kompetentām dalībvalstu iestādēm, kas tai palīdz, Komisija izmeklē gadījumus, kad ir aizdomas par šo principu pārkāpumiem. Ja tā konstatē, ka pārkāpums noticis, tā ierosina attiecīgus pasākumus, lai to novērstu.

2. Ja pārkāpumu nenovērš, Komisija ar pamatotu lēmumu konstatē, ka pastāv šāds principu pārkāpums. Komisija var publicēt savu lēmumu un pilnvarot dalībvalstis veikt pasākumus, kuri vajadzīgi, lai labotu stāvokli, un kuru sīkākus nosacījumus tā precizē.

86. pants

1. Attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kam dalībvalstis piešķirušas īpašas vai ekskluzīvas tiesības, dalībvalstis nedz ievieš, nedz uztur spēkā tādus pasākumus, kas ir pretrunā šim Līgumam, jo īpaši noteikumiem, kas ietverti 12. pantā un 81. līdz 89. pantā.

2. Uz uzņēmumiem, kam uzticēti pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā dalībvalstu fiskāli monopoli, attiecas šajā Līgumā ietvertie noteikumi un jo īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums *de iure* vai *de facto* netraucē veikt tiem

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

uzticētos konkrētos uzdevumos. Tie nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tiktāl, lai kaitētu Kopienas interesēm.

3. Komisija nodrošina šā panta piemērošanu un vajadzības gadījumā adresē dalībvalstīm attiecīgas direktīvas vai lēmumus.

2. iedaļa

Valsts atbalsts

87. pants

1. Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

2. Ar kopējo tirgu ir saderīgs

a) sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem ar noteikumu, ka to piešķir bez diskriminācijas attiecībā uz konkrēto ražojumu izcelsmi;

b) atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi;

c) atbalsts, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana, ciktāl šāds atbalsts vajadzīgs, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko radījusi šī sadalīšana.

3. Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu:

a) atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs;

b) atbalstu, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā;

c) atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm;

d) atbalstu, kas veicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, ja tāds atbalsts neiespaido tirdzniecības apstākļus un konkurenci Kopienā tiktāl, ka tas ir pretrunā kopīgām interesēm;

e) citu kategoriju atbalstu, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma var noteikt ar lēmumu, kuru pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

88. pants

1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata visas atbalsta piešķiršanas sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Tā iesaka šīm valstīm attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar kopējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību.

2. Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina.

Ja attiecīgā valsts noteiktajā termiņā neizpilda šo lēmumu, Komisija vai kāda cita ieinteresēta dalībvalsts, atkāpjoties no 226. un 227. panta, var tieši griezties Tiesā.

Pēc dalībvalsts lūguma Padome var pieņemt vienprātīgu lēmumu par to, ka atbalsts, ko šī valsts piešķir vai paredz piešķirt, atzīstams par saderīgu ar kopējo tirgu, atkāpjoties no 87. panta vai 89. pantā paredzētajām regulām, ja tādu lēmumu attaisno ārkārtas apstākļi. Ja Komisija attiecībā uz šādu atbalstu jau sākusi šā punkta pirmajā daļā paredzēto procedūru, tad tas, ka attiecīgā valsts iesniedz Padomei lūgumu, šo procedūru pārtrauc līdz laikam, kamēr Padome dara zināmu savu attieksmi.

Ja Padome trijos mēnešos pēc minētā lūguma iesniegšanas tomēr nav darījusi zināmu savu attieksmi, šo jautājumu izlemj Komisija.

3. Visi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes. Ja Komisija atzīst, ka, ievērojot 87. pantu, šādi plāni nav saderīgi ar kopējo tirgu, tā nevilcinoties sāk 2. punktā paredzēto procedūru. Attiecīgā dalībvalsts nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu.

89. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt jebkādas attiecīgas regulas, kas vajadzīgas, lai piemērotu 87. un 88. pantu un jo īpaši var noteikt 88. panta 3. punkta piemērošanas nosacījumus un tās atbalsta kategorijas, uz ko šī procedūra neattiecas.

2. nodaļa

Noteikumi par nodokļiem

90. pants

Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem.

Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu ražojumiem tādus iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citus ražojumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

91. pants

Ja ražojumus eksportē uz kādu dalībvalsti, iekšējo nodokļu atmaksājumi nedrīkst pārsniegt iekšējos nodokļus, kas tiem uzlikti tieši vai netieši.

92. pants

Par preču eksportu uz citām dalībvalstīm nedrīkst atlaist vai atmaksāt tādas maksājumus, kas nav apgrozījuma nodokļi, akcīzes nodokļi un citi netiešie nodokļi, un par preču importu no citām dalībvalstīm nedrīkst uzlikt kompensācijas maksājumus, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu uz ierobežotu laiku iepriekš nav apstiprinājusi iecerētos pasākumus.

93. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem netiešajiem nodokļiem tiktāl, ciktāl tāda saskaņošana ir vajadzīga, lai 14. pantā noteiktajā termiņā nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību.

3. nodaļa

Tiesību aktu tuvināšana

94. pants

Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem direktīvas, lai tuvinātu tādus dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas tieši iespaido kopējā tirgus izveidi un darbību.

95. pants

1. Atkāpjoties no 94. panta un ja vien šis Līgums neparedz ko citu, turpmāk norādītos noteikumus piemēro, lai sasniegtu 14. pantā noteiktos mērķus. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, paredz pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro fiskāliem noteikumiem, kā arī noteikumiem, kas saistīti ar personu brīvu pārvietošanos vai nodarbinātu personu tiesībām un interesēm.

3. Šā panta 1. punktā paredzētajos priekšlikumos, kas attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, Komisija par galveno uzskata augstu aizsardzības līmeni, īpašu uzmanību pievēršot visiem atklājumiem, kas pamatojas uz zinātnes faktiem. Saskaņā ar attiecīgām pilnvarām arī Eiropas Parlaments un Padome tiecas sasniegt šo mērķi.

4. Ja pēc tam, kad Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

5. Turklāt, neskarot 4. punktu, ja pēc tam, kad Padome vai Komisija paredzējusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata, ka tai jāievieš savi noteikumi, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides vai darba vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc saskaņošanas pasākuma paredzēšanas, tā dara Komisijai zināmus plānotos noteikumus, kā arī pamatojumu to ieviešanai.

6. Komisija sešos mēnešos pēc 4. un 5. punktā minētās paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

Ja šajā laikā Komisija lēmumu nav pieņēmusi, 4. un 5. punktā minētos noteikumus uzskata par apstiprinātiem.

Komisija var informēt attiecīgo dalībvalsti, ka šajā punktā minēto laiku var vēl pagarināt uz laiku līdz sešiem mēnešiem, ja to attaisno jautājuma sarežģītība un cilvēku veselība netiek apdraudēta.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu dalībvalstij ļauj atstāt spēkā vai ieviest savus noteikumus, atkāpjoties no saskaņošanas pasākuma, Komisija tūlīt pārlicinās, vai ir jāiesaka pielāgošanās šim pasākumam.

8. Ja kāda dalībvalsts norāda uz kādu īpašu veselības aizsardzības problēmu jomā, kur iepriekš noteikti saskaņošanas pasākumi, tā vērš uz to Komisijas uzmanību, un Komisija tūlīt pārlicinās, vai ir jāierosina Padomei attiecīgi pasākumi.

9. Atkāpjoties no 226. un 227. pantā minētās procedūras, Komisija un jebkura dalībvalsts var tieši griezties Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi īsteno šā panta piešķirtās pilnvaras.

10. Iepriekš minētajos saskaņošanas pasākumos vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm viena vai vairāku 30. pantā minētu un ar ekonomiku nesaistītu iemeslu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, attiecībā uz kuriem kontroli īsteno Kopiena.

96. pants

Ja Komisija konstatē, ka atšķirības dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktos rada konkurences izkropļojumus kopējā tirgū un ka šis izkropļojums jānovērš, tā apspriežas ar attiecīgajām dalībvalstīm.

Ja tāda apspriede nepanāk vienošanos, kas likvidē šo izkropļojumu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu izdod vajadzīgās direktīvas. Komisija un Padome var veikt jebkādas atbilstīgus pasākumus, ko paredz šis Līgums.

97. pants

1. Ja rodas iemesls bažām, ka normatīva vai administratīva akta pieņemšana vai grozīšana var radīt konkurences izkropļojumus 96. panta nozīmē, attiecīgā dalībvalsts, kas grib šādu aktu pieņemt vai grozīt, apspriežas ar Komisiju. Pēc apspriedes ar dalībvalstīm Komisija iesaka šīm valstīm veikt attiecīgus pasākumus, lai izvairītos no šiem izkropļojumiem.

2. Ja valsts, kas grib pieņemt vai grozīt savus tiesību aktus, nepilda ieteikumu, ko tai adresējusi Komisija, tad citām dalībvalstīm nav jāgroza savi tiesību akti, lai likvidētu šādu izkropļojumu, kā

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

paredz 96. pants. Ja dalībvalsts, kas neievēro Komisijas ieteikumu, izraisa izkropļojumu, kas kaitē tikai pašai, 96. pantu nepiemēro.

VII SADAĻA

EKONOMIKAS POLITIKA UN MONETĀRĀ POLITIKA

1. nodaļa

Ekonomikas politika

98. pants

Dalībvalstis īsteno ekonomikas politiku, lai saskaņā ar 99. panta 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādnēm veicinātu 2. pantā noteikto Kopienas mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis un Kopiena rīkojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence, kas veicina resursu efektīvu sadali, kā arī saskaņā ar 4. pantā izklāstītajiem principiem.

99. pants

1. Dalībvalstis ekonomikas politiku uzskata par vispārsvarīgu jautājumu un koordinē to Padomē saskaņā ar 98. pantu.

2. Padome pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu izstrādā projektu dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un iesniedz attiecīgu ziņojumu Eiropadomei.

Eiropadome, pamatojoties uz Padomes ziņojumu, apspriežas par secinājumu attiecībā uz dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm.

Padome, pamatojoties uz minēto secinājumu, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem ieteikumu, kurā nosaka šīs vispārējās pamatnostādnes. Padome šo ieteikumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

3. Lai labāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politiku un nodrošinātu stabilo ekonomisko konvergenci, Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem, pārrauga ekonomikas attīstību visās dalībvalstīs un visā Kopienā, ekonomikas politiku atbilstīgi 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādnēm, kā arī regulāri izvērtē tās kopumā.

Lai notiktu šāda daudzpusēja uzraudzība, dalībvalstis Komisijai dara zināmus svarīgos pasākumus, ko tās veikušas ekonomikas politikas jomā, kā arī sniedz citu informāciju, kuru uzskata par vajadzīgu.

4. Ja, īstenojot 3. punktā minēto procedūru, konstatē, ka dalībvalsts ekonomikas politika neatbilst 2. punktā minētajām vispārējām pamatnostādnēm vai arī tā traucē pareizi darboties ekonomiskai un monetārai savienībai, Padome pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu attiecīgai dalībvalstij var adresēt vajadzīgos ieteikumus. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu savus ieteikumus darīt zināmus atklātībā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Padomes priekšsēdētājs un Komisija ziņo Eiropas Parlamentam par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem. Ja Padome ieteikumus darījusi zināmus atklātībā, Padomes priekšsēdētāju var uzaicināt uz attiecīgo Eiropas Parlamenta komisiju.

5. Padome saskaņā ar 252. pantā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta 3. un 4. punktā minētās daudzpusējās uzraudzības procedūras īstenošanai.

100. pants

1. Neskarot citas procedūras, ko paredz šis Līgums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var paredzēt ekonomikas stāvoklim piemērotus pasākumus, jo īpaši tad, ja rodas nopietnas grūtības apgādē ar dažiem ražojumiem.

2. Ja kādai dalībvalstij ir grūtības vai to nopietni apdraud lielas grūtības, ko izraisījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, kurus tā nevar ietekmēt, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu attiecīgai dalībvalstij var sniegt Kopienas finansiālu atbalstu, paredzot īpašus nosacījumus. Padomes priekšsēdētājs pieņemto lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

101. pants

1. Aizliegts ir pieļaut konta pārtēriņu, kā arī aizliegti ir jebkādi citi kredīta pakalpojumi Eiropas Centrālajā bankā vai dalībvalstu centrālajās bankās (še turpmāk "valstu centrālās bankas") Kopienas iestāžu vai struktūru, dalībvalstu valdību, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, vai citu publisku tiesību subjektu vai publisku uzņēmumu vajadzībām, kā arī ECB un valstu centrālajām bankām ir aizliegts tieši pirkt parāda instrumentus no minētajām iestādēm.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz kredītiestādēm ar valsts kapitāla līdzdalību, kam ECB un valstu centrālās bankas sakarā ar rezervju apgādi no centrālām bankām piemēro tādu pašu režīmu kā privātām kredītiestādēm.

102. pants

1. Aizliegti ir visi pasākumi, kas nav pamatoti ar uzraudzības apsvērumiem un kas Kopienas iestādēm un struktūrām, dalībvalstu valdībām, reģionālām, vietējām vai citām publiskām iestādēm, vai citiem publisko tiesību subjektiem vai publiskiem uzņēmumiem paredz privilēģētu režīmu attiecībā ar finanšu iestādēm.

2. Padome saskaņā ar 252. pantā minēto procedūru līdz 1994. gada 1. janvārim precizē definīcijas, lai piemērotu 1. punktā minēto aizliegumu.

103. pants

1. Kopiena nav atbildīga par dalībvalstu valdību, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, citu publisku struktūru vai publisko uzņēmumu saistībām, un tai nav tās jāuzņemas; tas neskar savstarpējas finanšu garantijas īpaša projekta kopīgai īstenošanai. Dalībvalsts nav atbildīga par citas dalībvalsts valdības, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, citu publisku tiesību subjektu vai publisko uzņēmumu saistībām, un tai nav tās jāuzņemas; tas neskar savstarpējas finanšu garantijas īpaša projekta kopīgai īstenošanai.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. Vajadzības gadījumā Padome saskaņā ar 252. pantā minēto procedūru var precizēt definīcijas, lai piemērotu 101. pantā un šajā pantā minētos aizliegumus.

104. pants

1. Dalībvalstis izvairās no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

2. Lai identificētu nopietnas kļūdas, Komisija uzrauga budžeta un valsts parāda kopapjoma dinamiku dalībvalstīs. Komisija īpaši pārbauda budžeta disciplīnas ievērošanu, pamatojoties uz šādiem diviem kritērijiem:

a) vai plānotā vai reālā valsts budžeta deficīta attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz atsaucē vērtību, izņemot gadījumus, kad

- vai nu šī attiecība ir būtiski un pastāvīgi pazeminājusies un sasniegusi atsaucē vērtībai tuvu līmeni;
- vai arī atsaucē vērtība ir pārsniegta tikai izņēmuma kārtā un uz laiku, un šī attiecība joprojām ir tuva atsaucē vērtībai;

b) vai valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz atsaucē vērtību, ja vien šī attiecība pietiekami strauji nesamazinās un netuvinās atsaucē vērtībai.

Atsaucē vērtības ir precizētas Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kas pievienots šim Līgumam.

3. Ja kāda dalībvalsts neatbilst viena vai abu šo kritēriju izvirzītajām prasībām, Komisija sagatavo ziņojumu. Komisijas ziņojumā ņem vērā arī to, vai valsts budžeta deficīts pārsniedz valdības investīciju izdevumus, kā arī ņem vērā visus citus būtiskus faktorus, tostarp dalībvalsts ekonomikas un budžeta stāvokli vidēji ilgā laikā.

Komisija var sagatavot ziņojumu arī tad, ja kritēriju izvirzītās prasības ir izpildītas, bet tomēr tā uzskata, ka dalībvalstī iespējams pārmērīgs budžeta deficīts.

4. Šā Līguma 114. pantā paredzētā Komiteja izsaka atzinumu par Komisijas ziņojumu.

5. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv vai var rasties pārmērīgs budžeta deficīts, Komisija adresē Padomei atzinumu.

6. Padome, izskatījusi apsvērumus, ko var būt sniegusi attiecīgā dalībvalsts, un pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, pieņem lēmumu par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu atzīts, ka pārmērīgs deficīts pastāv, Padome attiecīgai dalībvalstij sniedz ieteikumus, lai noteiktā termiņā to novērstu. Ievērojot 8. punktu, šos ieteikumus nedara zināmus atklātībā.

8. Ja Padome konstatē, ka pēc tās ieteikumiem noteiktajā termiņā nav veikta nekāda efektīva rīcība, tā ieteikumus var darīt zināmus atklātībā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

9. Ja dalībvalsts arī turpmāk neīsteno Padomes ieteikumus, Padome var pieņemt lēmumu pieprasīt, lai dalībvalsts noteiktā termiņā veic deficīta samazināšanas pasākumus, ko Padome atzinusi par vajadzīgiem, lai labotu stāvokli.

Tādā gadījumā Padome var lūgt attiecīgo dalībvalsti iesniegt ziņojumus pēc īpaša grafika, lai pārbaudītu, kā šī dalībvalsts tiecas panākt neregulējumu.

10. Attiecībā uz šā panta 1. līdz 9. punktu nedrīkst īstenot šā Līguma 226. un 227. pantā paredzētās tiesības griezties Tiesā.

11. Ja kāda dalībvalsts nepilda saskaņā ar 9. punktu pieņemtu lēmumu, Padome var pieņemt lēmumu piemērot vai - attiecīgos gadījumos - pastiprināt vienu vai vairākus no šiem pasākumiem:

- izvirzīt prasību, lai attiecīgā dalībvalsts pirms obligāciju un vērtspapīru emisijas publicē tādu papildu informāciju, kādu norāda Padome;
- aicināt Eiropas Investīciju banku pārskatīt aizdevumu politiku attiecībā uz šo dalībvalsti;
- izvirzīt prasību, lai attiecīgā dalībvalsts Kopienai bez procentiem deponē atbilstīgu naudas summu līdz laikam, kad Padome atzīst, ka pārmērīgais budžeta deficīts ir novērsts;
- uzlikt atbilstīgas sodanaudas.

Padomes priekšsēdētājs pieņemtos lēmumus dara zināmus Eiropas Parlamentam.

12. Padome atceļ dažus vai visus savus lēmumus, kas minēti 6. līdz 9. punktā un 11. punktā, ja tā atzīst, ka pārmērīgais budžeta deficīts attiecīgajā dalībvalstī ir novērsts. Ja Padome ieteikumus ir iepriekš darījusi zināmus atklātībā, tad, līdzko atcelts lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 8. punktu, tā nāk klajā ar publisku paziņojumu, ka attiecīgā dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

13. Lēmumus, kas minēti no 7. līdz 9. punktam, kā arī 11. un 12. punktā, Padome pieņem pēc Komisijas ieteikuma ar divu trešdaļu balsu vairākumu, ko vērtē saskaņā ar 205. panta 2. punktu, neņemot vērā attiecīgās dalībvalsts pārstāvja balsis.

14. Citi noteikumi, kas attiecas uz šajā pantā aprakstītās procedūras īstenošanu, ir izklāstīti Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots šim Līgumam.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ECB, ar vienprātīgu lēmumu pieņem attiecīgus noteikumus, kas pēc tam aizstāj minēto Protokolu.

Padome līdz 1994. gada 1. janvārim ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, kā arī ievērojot šo punktu, pieņem sīki izstrādātus noteikumus un definīcijas, lai piemērotu minēto Protokolu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. nodaļa

Monetārā politika

105. pants

1. ECBS galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti. Neietekmējot šo mērķi, ECBS atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Kopienā, lai palīdzētu sasniegt Kopienas mērķus, kas noteikti šā Līguma 2. pantā. ECBS darbojas saskaņā ar principu, kas paredz atvērta tirgus ekonomiku, kurā pastāv brīva konkurence, veicinot resursu efektīvu sadali, kā arī ievēro šā Līguma 4. pantā noteiktos principus.

2. Galvenie uzdevumi, kas jāīsteno Eiropas Centrālo banku sistēmā, ir šādi:

- definēt un īstenot Kopienas monetāro politiku;
- veikt valūtas maiņas operācijas atbilstīgi 109. pantam;
- turēt un pārvaldīt dalībvalstu oficiālās ārvalstu valūtas rezerves;
- veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību.

3. Šā panta 2. punkta trešais ievilkums neliedz dalībvalstu valdībām turēt un pārvaldīt apgrozāmos līdzekļus ārvalstu valūtās.

4. Ar ECB apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Kopienas aktiem, kas ir ECB kompetencē;
- valstu iestādes - par visiem likumprojektiem, kas ir ECB kompetencē, bet ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome izvirzījusi saskaņā ar 107. panta 6. punktā paredzēto procedūru.

ECB var iesniegt atzinumus attiecīgām Kopienas iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm par jautājumiem, kas ir tās kompetencē.

5. ECBS palīdz kompetentām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

6. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB un saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu, ar vienprātīgu lēmumu var noteikt ECB konkrētus uzdevumus saistībā ar politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu konsultatīvu uzraudzību; tas neattiecas uz apdrošināšanas sabiedrībām.

106. pants

1. ECB ir ekskluzīvas tiesības atļaut emitēt banknotes Kopienā. ECB un valstu centrālās bankas var emitēt šīs naudaszīmes. ECB un valstu centrālo banku emitētās banknotes ir vienīgās naudaszīmes, kam Kopienā ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss.

2. Dalībvalstis var emitēt monētas, kuru emisijas daudzums jāapstiprina Eiropas Centrālajai bankai. Padome saskaņā ar 252. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar ECB, var paredzēt pasākumus,

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

kuru mērķis ir saskaņot visu apgrozībai paredzēto monētu denominācijas un tehniskos parametrus tiktāl, ciktāl vajadzīgs, lai to apgrozību Kopienā nekas netraucētu.

107. pants

1. ECBS veido ECB un valstu centrālās bankas.
2. ECB ir tiesību subjekts.
3. ECBS pārvalda ECB lēmējinstances, tās ir Padome un Valde.
4. ECBS Statūti ir noteikti protokolā, kas pievienots šim Līgumam.
5. Padome vai nu pēc ECB ieteikuma, apspriedusies ar Komisiju, ar kvalificētu balsu vairākumu, vai arī pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar vienprātīgu lēmumu var grozīt ECBS Statūtu 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6. pantu, 33.1. panta a) punktu un 36. pantu. Abos gadījumos ir vajadzīga Eiropas Parlamenta piekrišana.
6. Padome vai nu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ECB, vai arī pēc ECB ieteikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem noteikumus, kas minēti ECBS Statūtu 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. un 34.3. pantā.

108. pants

Ne ECB, ne kādas valsts centrālā banka, ne arī kāds to lēmējinstanču loceklis, īstenojot pilnvaras un veicot uzdevumus un pienākumus, ko uzliek šis Līgums un ECBS Statūti, nelūdz un nepieņem norādījumus no Kopienas iestādēm vai struktūrām, no kādas dalībvalsts valdības vai no kādas citas struktūras. Kopienas iestādes un struktūras un dalībvalstu valdības apņemas ievērot šo principu un nemēģināt iespaidot ECB vai valstu centrālo banku lēmējinstanču locekļus, kad viņi veic amata pienākumus.

109. pants

Vēlākais līdz ECBS izveides dienai visas dalībvalstis nodrošina to, ka šo valstu tiesību akti, tostarp to centrālo banku statūti, ir saderīgi ar šo Līgumu un ECBS Statūtiem.

110. pants

1. Lai veiktu ECBS uzticētos uzdevumus, Eiropas Centrālā banka saskaņā ar šo Līgumu un nosacījumiem ECBS Statūtos
 - pieņem regulas, ciktāl tas vajadzīgs, lai veiktu uzdevumus, kas minēti ECBS Statūtu 3.1. panta pirmajā ievilkumā, 19.1., 22. un 25.2. pantā, un gadījumos, ko paredz 107. panta 6. punktā minētajos Padomes aktos;
 - pieņem lēmumus, kas vajadzīgi, lai veiktu uzdevumus, ko šis Līgums un ECBS Statūti uzticējuši ECBS;
 - sagatavo ieteikumus un sniedz atzinumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. Regulas ir vispārpiemērojamas. Tās uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs.

Ieteikumi un atzinumi neuzliek saistības.

Lēmumi uzliek saistības kopumā tiem, kam tie adresēti.

Uz ECB pieņemtām regulām un lēmumiem attiecas 253., 254. un 256. pants.

ECB var nolemt publicēt savus lēmumus, ieteikumus un atzinumus.

3. Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 107. panta 6. punktā izklāstīto procedūru, ECB ir tiesības uzlikt sodanaudu vai kavējuma naudu uzņēmumiem, kas nepilda pienākumus, kurus paredz ECB pieņemtās regulas un lēmumi.

111. pants

1. Atkāpjoties no 300. panta, Padome pēc ECB vai Komisijas ieteikuma, apspriedusies ar ECB, lai panāktu vienošanos, kas atbilst mērķim uzturēt cenu stabilitāti, un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, saskaņā ar 3. punktā izklāstīto procedūru noteikumu pieņemšanai, ar vienprātīgu lēmumu var slēgt oficiālus nolīgumus par Eiropas valūtas vienības (*ECU*) maiņas kursa sistēmu attiecībā pret ārpuskopienas valūtām. Padome pēc ECB vai Komisijas ieteikuma, apspriedusies ar ECB, lai panāktu vienošanos, kas atbilst mērķim uzturēt cenu stabilitāti, ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt, koriģēt vai atcelt centralizētos Eiropas valūtas vienības (*ECU*) maiņas kursus valūtas maiņas kursa sistēmā. Eiropas valūtas vienības (*ECU*) centralizēto maiņas kursu pieņemšanu, koriģēšanu vai atcelšanu Padomes priekšsēdētājs dara zināmu Eiropas Parlamentam.

2. Kamēr nepastāv 1. punktā minētā valūtas maiņas kursa sistēma attiecībā pret vienu vai vairākām ārpuskopienas valūtām, Padome vai nu pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar ECB, vai arī pēc ECB ieteikuma, ar kvalificētu balsu vairākumu var noteikt šo valūtu maiņas kursu politikas pamatievirzes. Šīs pamatievirzes neskar ECBS galveno mērķi - uzturēt cenu stabilitāti.

3. Atkāpjoties no 300. panta, ja Kopienai ar vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām ir jāapspriež nolīgumi par monetāriem vai ārvalstu valūtas režīma jautājumiem, Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar ECB, ar kvalificētu balsu vairākumu lemj par sarunu noteikumiem un šādu nolīgumu noslēgšanu. Šādi noteikumi nodrošina to, ka Kopiena paūz vienotu nostāju. Komisija ir pilnīgi iesaistīta šajās sarunās.

Nolīgumi, kas noslēgti saskaņā ar šo punktu, uzliek saistības Kopienas iestādēm, ECB un dalībvalstīm.

4. Ievērojot 1. punktu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par Kopienas nostāju starptautiskā līmenī attiecībā uz īpaši svarīgiem ekonomiskās un monetārās savienības jautājumiem, kā arī lēmumu par tās pārstāvību, ievērojot 99. un 105. pantā paredzēto pilnvaru sadalījumu 5. Neskarot Kopienas kompetenci un Kopienas nolīgumus par ekonomisko un monetāro savienību, dalībvalstis var piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

3. nodaļa

Organizatoriskie noteikumi

112. pants

1. ECB Padomē ir ECB Valdes locekļi un valstu centrālo banku vadītāji.
2. a) Valdē ir priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un četri citi locekļi.
b) Valdes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un pārējos locekļus pēc Padomes ieteikuma, ko tā sniedz pēc apspriedes ar Eiropas Parlamentu un ECB Padomi, dalībvalstu vai to valdību vadītāji, savstarpēji vienojoties, izraugās no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālu pieredzi monetāros vai banku jautājumos.

Viņu amata pilnvaru laiks ir astoņi gadi, un to nepagarina.

Tikai dalībvalstu pilsoņi var būt Valdes locekļi.

113. pants

1. ECB Padomes sēdēs bez balsstiesībām var piedalīties Padomes priekšsēdētājs un viens Komisijas loceklis.

Padomes priekšsēdētājs var ECB Padomei iesniegt priekšlikumu izskatīt kādu jautājumu.

2. ECB priekšsēdētāju uzaicina piedalīties Padomes sanāksmēs, kad Padome apspriež jautājumus, kas saistīti ar ECBS mērķiem un uzdevumiem.

3. Gada pārskatus par ECBS darbību un monetāro politiku gan iepriekšējā, gan kārtējā gadā ECB iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, kā arī Eiropadomei. ECB priekšsēdētājs sniedz pārskatu Padomei un Eiropas Parlamentam, kas par to var sarīkot vispārējas debates.

ECB priekšsēdētāju un pārējos Valdes locekļus pēc Eiropas Parlamenta lūguma vai pēc viņu pašu ierosmes var uzklaut kompetentās Eiropas Parlamenta komitejas.

114. pants

1. Lai veicinātu pilnīgu dalībvalstu politikas koordināciju, kas vajadzīga iekšējā tirgus darbībai, ar šo ir nodibināta Monetārā komiteja, kurai ir padomdevējas statuss.

Tai ir šādi uzdevumi:

- pastāvīgi uzraudzīt dalībvalstu un Kopienas monetāro un finanšu stāvokli, kā arī dalībvalstu vispārējo maksājumu sistēmu, un regulāri par to ziņot Padomei un Komisijai;
- pēc Padomes vai Komisijas lūguma, vai pēc savas ierosmes sniegt atzinumus minētajām iestādēm;
- neskarot 207. pantu, palīdzēt sagatavot Padomes darbu, kā minēts 59. un 60. pantā, 99. panta 2., 3., 4. un 5. punktā, 100., 102., 103. un 104. pantā, 116. panta 2. punktā,

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

117. panta 6. punktā, 119. un 120. pantā, 121. panta 2. punktā un 122. panta 1. punktā;

- vismaz reizi gadā pārbaudīt stāvokli kapitāla aprites un maksājumu brīvības jomā, ko rada šā Līguma un Padomes paredzēto pasākumu piemērošana; šī pārbaude attiecas uz visiem pasākumiem, kas saistīti ar kapitāla apriti un maksājumiem; Komiteja ziņo Komisijai un Padomei par pārbaudes iznākumu.

Dalībvalstis un Komisija katra ieceļ divus Monetārās komitejas locekļus.

2. Sākoties trešajam posmam, izveido Ekonomikas un finanšu komiteju. Monetāro komiteju, kas paredzēta 1. punktā, likvidē.

Ekonomikas un finanšu komitejai ir šādi uzdevumi:

- pēc Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas ierosmes sniegt atzinumus minētajām iestādēm;
- pastāvīgi uzraudzīt dalībvalstu un Kopienas ekonomikas un finanšu stāvokli regulāri par to ziņot Padomei un Komisijai, jo īpaši par finansiālām attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskām iestādēm;
- neskarot 207. pantu, palīdzēt sagatavot Padomes darbu, kā minēts 59. un 60. pantā, 99. panta 2., 3., 4. un 5. punktā, 100., 102., 103. un 104. pantā, 105. panta 6. punktā, 106. panta 2. punktā, 107. panta 5. un 6. punktā, 111. un 119. pantā, 120. panta 2. un 3. punktā, 122. panta 2. punktā un 123. panta 4. un 5. punktā, un veikt citus Padomes noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar konsultācijām un jautājumu sagatavošanu;
- vismaz reizi gadā pārbaudīt stāvokli kapitāla aprites un maksājumu brīvības jomā, ko rada šā Līguma un Padomes paredzēto pasākumu piemērošana; šī pārbaude attiecas uz visiem pasākumiem, kas saistīti ar kapitāla apriti un maksājumiem; Komiteja ziņo Komisijai un Padomei par pārbaudes iznākumu.

Dalībvalstis, Komisija un ECB katra ieceļ ne vairāk kā divus Komitejas locekļus.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar ECB un Komiteju, kas minēta šajā pantā, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem sīki izstrādātus noteikumus par Ekonomikas un finanšu komitejas sastāvu. Padomes priekšsēdētājs šo lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamentam.

4. Kamēr ir dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, kurš minēts 122. un 123. pantā, Komiteja papildus 2. punktā noteiktajiem uzdevumiem pastāvīgi uzrauga šo dalībvalstu monetāro un finanšu stāvokli, kā arī vispārējo maksājumu sistēmu, un regulāri par to ziņo Padomei un Komisijai.

115. pants

Jautājumus, uz kuriem attiecas 99. panta 4. punkts, 104. pants, izņemot tā 14. punktu, kā arī 111., 121. un 122. pants, un 123. panta 4. un 5. punkts, Padome vai kāda dalībvalsts var lūgt Komisiju, vadoties no apstākļiem, sniegt vai nu ieteikumu, vai priekšlikumu. Komisija izskata šo lūgumu un tūlīt iesniedz Padomei secinājumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

4. nodaļa

Pārejas noteikumi

116. pants

1. Ekonomiskās un monetārās savienības otrais posms sākas 1994. gada 1. janvārī.

2. Pirms tam

a) visas dalībvalstis

- vajadzības gadījumā paredz attiecīgus pasākumus, lai ievērotu aizliegumus, kas noteikti 56. pantā, kā arī 101. pantā un 102. panta 1. punktā;
- lai varētu veikt novērtējumu, ko paredz b) apakšpunkts, vajadzības gadījumā pieņem daudzgadu programmas nolūkā nodrošināt noturīgu konvergenci, kas vajadzīga, lai panāktu ekonomisku un monetāru savienību, jo īpaši attiecībā uz cenu stabilitāti un stabilām valstu finansēm;

b) Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, novērtē panākumus, kas gūti ekonomiskā un monetārā konverģencē, jo īpaši tādās jomās kā cenu stabilitāte un stabilas valstu finanses, kā arī panākumus, kas gūti, īstenojot Kopienas tiesību aktus attiecībā uz iekšējo tirgu.

3. Šā Līguma 101. pantu, 102. panta 1. punktu, 103. panta 1. punktu un 104. pantu, izņemot 104. panta 1., 9., 11. un 14. punktu, piemēro, sākoties otrajam posmam.

Šā Līguma 100. panta 2. punktu, 104. panta 1., 9. un 11. punktu, 105., 106., 108., 111., 112. un 113. pantu, kā arī 114. panta 2. un 4. punktu piemēro, sākoties trešajam posmam.

4. Otrajā posmā dalībvalstis cenšas izvairīties no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

5. Otrajā posmā visas dalībvalstis sāk vajadzīgās darbības, lai saskaņā ar 109. pantu panāktu savu centrālo banku neatkarību.

117. pants

1. Otrā posma sākumā izveido Eiropas Monetāro institūtu (še turpmāk "EMI"), un tas sāk pildīt savus pienākumus; EMI ir tiesību subjekts, un to vada un pārvalda Padome, kurā ir priekšsēdētājs un valstu centrālo banku vadītāji, no kuriem viens ir priekšsēdētāja vietnieks.

Priekšsēdētāju pēc EMI Padomes ieteikuma, apspriedušies ar Eiropas Parlamentu un Padomi, ieceļ dalībvalstu vai to valdību vadītāji, savstarpēji vienojoties. Priekšsēdētāju izraugās no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālu pieredzi monetāros vai banku jautājumos. Par EMI priekšsēdētāju var būt tikai kādas dalībvalsts pilsonis. EMI Padome ieceļ priekšsēdētāja vietnieku.

EMI Statūti ir noteikti šim Līgumam pievienotā protokolā.

2. EMI

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- veicina valstu centrālo banku sadarbību;
- veicina dalībvalstu monetāro politiku koordinēšanu nolūkā nodrošināt cenu stabilitāti;
- pārrauga Eiropas monetārās sistēmas darbību;
- rīko apspriedes par jautājumiem, kas ir valstu centrālo banku kompetencē un ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti;
- pēc Eiropas Monetārās sadarbības fonda likvidēšanas pārņem tā uzdevumus; fonda likvidēšanas kārtība paredzēta EMI statūtos;
- veicina Eiropas valūtas vienības (*ECU*) lietojumu un pārrauga tās attīstību, tostarp Eiropas valūtas vienības (*ECU*) ieskaita sistēmas vienmērīgu darbību.

3. Lai sagatavotos trešajam posmam, EMI

- sagatavo instrumentus un procedūras, kas vajadzīgas, lai trešajā posmā īstenotu vienotu monetāro politiku;
- vajadzības gadījumā palīdz saskaņot noteikumus un paņēmienus statistikas datu vākšanai, apkopošanai un izplatīšanai jomās, kas ir tā kompetencē;
- izstrādā noteikumus operācijām, kas valstu centrālajām bankām jāveic ECBS struktūrā;
- veicina pārrobežu norēķinu efektivitāti;
- uzrauga Eiropas valūtas vienības (*ECU*) banknošu tehnisko sagatavošanu.

Vēlākais līdz 1996. gada 31. decembrim EMI precizē ECBS regulatīvo, organizatorisko un apgādes struktūru, kas vajadzīga, lai ECBS veiktu trešā posma uzdevumus. Šo struktūras plānu iesniedz ECB izlemšanai dienā, kad to nodibina.

4. EMI ar divu trešdaļu tās Padomes locekļu balsu vairākumu var

- izstrādāt atzinumus vai ieteikumus par monetārās politikas un valūtas maiņas kursa politikas vispārējo ievirzi, kā arī par attiecīgiem pasākumiem, ko ieviesusi katra dalībvalsts;
- sniegt atzinumus vai ieteikumus valdībām un Padomei par politiku, kas varētu iespaidot iekšējo vai ārējo monetāro stāvokli Kopienā, un jo īpaši Eiropas monetārās sistēmas darbību;
- sniegt ieteikumus dalībvalstu monetārajām iestādēm par to monetārās politikas īstenošanu.

5. EMI vienprātīgi var pieņemt lēmumu publicēt savus atzinumus un ieteikumus.

6. Padome apspriežas ar EMI par visiem ierosinātiem Kopienas aktiem jomās, kas ir EMI kompetencē.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Dalībvalstu iestādes apspriežas ar EMI par visiem likumprojektiem jomās, kas ir tā kompetencē, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un EMI, Padome ir pieņēmusi ar kvalificētu balsu vairākumu.

7. Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un EMI, ar vienprātīgu lēmumu var uzticēt EMI citus uzdevumus, lai sagatavotu trešo posmu.

8. Ja šis Līgums Eiropas Centrālajai bankai paredz konsultatīvus pienākumus, tad, pirms nodibināta ECB, atsaucies uz ECB jāsaprot kā atsaucies uz EMI.

9. Otrajā posmā nosaukums ECB, kas lietots 230., 232., 233., 234., 237. un 288. pantā, jāsaprot kā EMI.

118. pants

Eiropas valūtas vienības (*ECU*) valūtu groza sastāvs nav maināms.

No trešā posma sākuma Eiropas valūtas vienības (*ECU*) vērtība ir neatsaucami fiksēta saskaņā ar 123. panta 4. punktu.

119. pants

1. Ja attiecībā uz dalībvalsts maksājumu bilanci tai radušās grūtības vai draud nopietnas grūtības, ko radījusi vai nu vispārēja tās maksājumu bilances nestabilitāte, vai arī valūta, kas ir attiecīgās dalībvalsts rīcībā, un ja šādas grūtības īpaši var traucēt kopējā tirgus darbību vai pakāpenisku kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu, Komisija tūlīt noskaidro attiecīgās valsts stāvokli un darbības, kuras šī valsts sākusī vai var sākt saskaņā ar šo Līgumu, izmantojot visus līdzekļus, kas ir tās rīcībā. Komisija nosaka, kādus pasākumus tā iesaka veikt attiecīgajai valstij.

Ja dalībvalsts rīcība un Komisijas ieteiktie pasākumi izrādās nepietiekami, lai pārvarētu radušās vai draudošās grūtības, Komisija, apspriedusies ar 114. pantā minēto komiteju, sniedz Padomei ieteikumu piešķirt savstarpēju palīdzību un norāda atbilstīgus tās veidus.

Komisija regulāri informē Padomi par stāvokli un tā attīstību.

2. Padome piešķir šādu savstarpēju palīdzību, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu; tā pieņem direktīvas vai lēmumus, kuros paredz sīkākus nosacījumus šādai palīdzībai, kas var izpausties kā

a) saskaņota pieeja citām starptautiskām organizācijām vai saskaņota darbība citās tādās starptautiskās organizācijās, pie kurām dalībvalstis var vērsties;

b) pasākumi, kas jāveic, lai nepieļautu novirzes tirdzniecības plūsmās, ja grūtībās nonākusī valsts uztur vai atkārtoti ievieš pret trešām valstīm vērstus kvantitatīvos ierobežojumus;

c) ierobežota apjoma kredītu saņemšana no citām dalībvalstīm, par ko tās vienojas.

3. Ja Padome nepiešķir Komisijas ieteikto savstarpējo palīdzību vai ja savstarpējā palīdzība un veiktie pasākumi nav pietiekami, Komisija atļauj grūtībās nonākušajai valstij veikt aizsargpasākumus, kuru sīkākus nosacījumus Komisija precizē.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var atsaukt šādu atļauju un grozīt minētos nosacījumus.

4. Ievērojot 122. panta 6. punktu, šo pantu vairs nepiemēro, sākoties trešajam posmam.

120. pants

1. Ja maksājumu bilancē pēkšņi rodas krīze un tūlīt netiek pieņemts lēmums, ko paredz 119. panta 2. punkts, attiecīgā dalībvalsts, lai nodrošinātos, var veikt vajadzīgos aizsargpasākumus. Tādiem pasākumiem cik iespējams maz jātraucē kopējā tirgus darbība, un tie nedrīkst būt plašāki nekā noteikti vajadzīgs, lai novērstu pēkšņās grūtības.

2. Komisiju un citas dalībvalstis informē par šādiem aizsargpasākumiem vēlākais tad, kad tie stājas spēkā. Komisija var ieteikt Padomei piešķirt savstarpēju palīdzību saskaņā ar 119. pantu.

3. Pēc tam, kad Komisija sniegusi atzinumu un notikusi apspriede ar komiteju, kas minēta 114. pantā, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt, ka attiecīgajai valstij jāgroza, jāpārtrauc vai jāatceļ iepriekšminētie aizsargpasākumi.

4. Ievērojot 122. panta 6. punktu, šo pantu vairs nepiemēro, sākoties trešajam posmam.

121. pants

1. Komisija un EMI sniedz ziņojumus Padomei par panākumiem, ko dalībvalstis guvušas, pildot saistības attiecībā uz ekonomiskas un monetāras savienības izveidi. Šajos ziņojumos ietver vērtējumu par to, kā atsevišķu dalībvalstu tiesību akti, tostarp centrālo banku statūti, sader ar šā Līguma 108. un 109. pantu un ECBS Statūtiem. Ziņojumos ir vērtējums arī par to, cik augsts noturīgas konverģences līmenis sasniegts, ņemot vērā katras dalībvalsts atbilstību šādiem kritērijiem:

- augsts cenu stabilitātes līmenis; to konstatē, samērojot inflācijas līmeni attiecīgā valstī ar inflācijas līmeni, augstākais, trijās cenu ziņā stabilākajās dalībvalstīs;
- valsts finanšu stāvokļa stabilitāte; to konstatē, izejot no tā, vai ir sasniegts valsts budžeta stāvoklis bez pārmērīga deficīta, kā noteikts šā Līguma 104. panta 6. punktā;
- vismaz divus gadus attiecīgās valsts valūtas kursa svārstības palikušas Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānisma noteiktajās robežās, un šis valsts valūta nav devalvēta attiecībā pret jebkuras citas dalībvalsts valūtu;
- stabilitāte, ko dalībvalsts panākusi konverģencē un ar piedalīšanos Eiropas monetārās sistēmas valūtas maiņas mehānismā, kuru atspoguļo ilgtermiņa procentu likmes.

Četri šajā punktā minētie kritēriji un attiecīgie laikposmi, kuros tie jāievēro, ir sīkāk noteikti šim Līgumam pievienotā protokolā. Komisijas un EMI ziņojumos ņem vērā arī Eiropas valūtas vienības (ECU) attīstību, tirgu integrācijā gūtos sasniegumus, kārtējo maksājumu bilances un to dinamiku, kā arī darbspēka vienību izmaksu un citu cenu indeksu attīstību.

2. Padome pēc Komisijas ieteikuma, pamatojoties uz šiem ziņojumiem, ar kvalificētu balsu vairākumu izvērtē,

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- vai katra konkrēta dalībvalsts atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai varētu ieviest vienotu valūtu;
- vai dalībvalstu lielākā daļa atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai varētu ieviest vienotu valūtu,

un secinājumus kā ieteikumu iesniedz Padomei, kas sanāk valstu vai to valdību vadītāju līmenī. Notiek apspriedes ar Eiropas Parlamentu, un tas iesniedz savu atzinumu Padomei, kas sanāk valstu vai to valdību vadītāju līmenī.

3. Pienācīgi ievērojot 1. punktā minētos ziņojumus un 2. punktā minēto Eiropas Parlamenta atzinumu, Padome, kas sanāk valstu vai to valdību vadītāju līmenī, ar kvalificētu balsu vairākumu vēlākais līdz 1996. gada 31. decembrim

- pamatojoties uz 2. punktā minētajiem Padomes ieteikumiem, pieņem lēmumu par to, vai dalībvalstu lielākā daļa atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai varētu ieviest vienotu valūtu;
- pieņem lēmumu par to, vai Kopienai ir jāpāriet uz trešo posmu,

un, ja tā, tad

- nosaka trešā posma sākuma dienu.

4. Ja līdz 1997. gada beigām nav noteikta trešā posma sākuma diena, trešais posms sākas 1999. gada 1. janvārī. Līdz 1998. gada 1. jūlijam Padome, kas sanāk valstu vai to valdību vadītāju līmenī, atkārtojusi 1. un 2. punktā paredzēto procedūru, izņemot 2. punkta otro ievilkumu, ievērojot 1. punktā minētos ziņojumus un Eiropas Parlamenta atzinumu, pamatojoties uz 2. pantā minētajiem Padomes ieteikumiem, ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina, kuras dalībvalstis atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai ieviestu vienotu valūtu.

122. pants

1. Ja saskaņā ar 121. panta 3. punktu ir pieņemts lēmums noteikt trešā posma sākuma dienu, Padome, pamatojoties uz 121. panta 2. punktā minētajiem ieteikumiem, pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to, vai ir tādas dalībvalstis, kam jāpiešķir izņēmuma statuss, kā tas definēts šā panta 3. punktā, un, ja ir, tad kuras tās ir. Tādas dalībvalstis šajā Līgumā dēvē par "dalībvalstīm, kam piešķirts izņēmuma statuss".

Ja Padome saskaņā ar 121. panta 4. punktu ir apstiprinājusi, kuras dalībvalstis atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai varētu ieviest vienotu valūtu, tām dalībvalstīm, kas neatbilst šiem nosacījumiem, piešķir izņēmuma statusu, kā tas definēts šā panta 3. punktā. Tādas dalībvalstis šajā Līgumā dēvē par "dalībvalstīm, kam piešķirts izņēmuma statuss".

2. Vismaz reizi divos gados vai arī, ja to lūdz dalībvalsts, kam piešķirts izņēmuma statuss, Komisija un ECB ziņo Padomei saskaņā ar 121. panta 1. punktā paredzēto procedūru. Padome, pēc apspriedēm ar Eiropas Parlamentu un pārrunām Padomē, kas sanāk valstu vai to valdību vadītāju līmenī, pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu nolemj, kuras dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, ko paredz 121. panta 1. punktā izvirzītie kritēriji, un atceļ izņēmuma statusu, kas piešķirts attiecīgajām dalībvalstīm.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

3. Šā panta 1. punktā minētais izņēmuma statuss nozīmē to, ka uz konkrēto dalībvalsti neattiecas 104. panta 9. un 11. punkts, 105. panta 1., 2., 3. un 5. punkts, 106., 110. un 111. pants un 112. panta 2. punkta b) apakšpunkts. ECBS Statūtu IX nodaļā ir noteikts, kā tādu dalībvalsti un tās centrālo banku atbrīvo no tās tiesībām un pienākumiem Eiropas Centrālo banku sistēmā.

4. Šā Līguma 105. panta 1., 2. un 3. punktā, 106., 110. un 111. pantā un 112. panta 2. punkta b) apakšpunktā "dalībvalstis" jāsaprot kā "dalībvalstis, kam nav piešķirts izņēmuma statuss".

5. Dalībvalstīm, kam piešķirts izņēmuma statuss, uz laiku atņem balsstiesības attiecībā uz Padomes lēmumiem, kas minēti tajos šā Līguma pantos, kuri uzskaitīti 3. punktā. Tādā gadījumā, atkāpjoties no 205. panta un 250. panta 1. punkta, kvalificēts balsu vairākums ir saskaņā ar 205. panta 2. punktu vērtētas divas trešdaļas locekļu balsu no tām dalībvalstīm, kurām nav piešķirts izņēmuma statuss, un šo dalībvalstu vienprātība ir vajadzīga aktiem, kas jāpieņem ar vienprātīgu lēmumu.

6. Uz dalībvalstīm, kam piešķirts izņēmuma statuss, turpina attiekties 119. un 120. pants.

Pievienošanās akta 4. pants:

Katra jaunā dalībvalsts no pievienošanās dienas piedalās Ekonomikas un monetārajā savienībā kā dalībvalsts, uz ko attiecas izņēmums, kā tā definēta EK līguma 122. pantā.

123. pants

1. Līdzko saskaņā ar 121. panta 3. punktu pieņemts lēmums par to, kad sāksies trešais posms, vai arī tūlīt pēc 1998. gada 1. jūlija

- Padome pieņem noteikumus, kas minēti 107. panta 6. punktā;
- to dalībvalstu valdības, kurām nav piešķirts izņēmuma statuss, saskaņā ar ECBS Statūtu 50. pantā paredzēto procedūru ieceļ ECB Valdes priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un pārējos locekļus. Ja ir dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, Valdes locekļu skaits var būt mazāks, nekā noteikts ECBS Statūtu 11.1. pantā, bet nekādā ziņā to nedrīkst būt mazāk par četriem.

Līdzko Valde iecelta, nodibina ECBS un ECB, kas gatavojas sākt veikt savus pienākumus pilnā apjomā, kā noteikts šajā Līgumā un ECBS Statūtos. No trešā posma pirmās dienas ECB un ECBS pilnībā sāk īstenot savas pilnvaras.

2. Līdzko ECB ir nodibināta, tā vajadzības gadījumā pārņem EMI pienākumus. Līdz ar ECB dibināšanu sākas EMI likvidēšana; likvidēšanas noteikumi ir izklāstīti EMI Statūtos;

3. Kamēr ir dalībvalstis, kam piešķirts izņēmuma statuss, un neskarot šā Līguma 107. panta 3. punktu, kā ECB trešā lēmējinstance pastāv ECB Ģenerālpadome, kas minēta ECBS Statūtu 45. pantā.

4. Trešā posma pirmajā dienā Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar vienprātīgu to dalībvalstu lēmumu, kurām nav piešķirts izņēmuma statuss, šo valstu valūtām nosaka neatsaucami fiksētus maiņas kursus un neatsaucami fiksētu Eiropas valūtas vienības (ECU) maiņas kursu, atbilstīgi kuram šīs valūtas aizstāj ar ECU, un Eiropas valūtas vienība

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

(ECU) pati kļūst par valūtu. Šis pasākums vien nemaina Eiropas valūtas vienības (ECU) ārējo vērtību. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar ECB, ar minēto dalībvalstu kvalificētu balsu vairākumu paredz arī citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai ātri ieviestu Eiropas valūtas vienību (ECU) kā vienotu valūtu šajās dalībvalstīs. Piemēro 122. panta 5. punkta otro teikumu.

5. Ja saskaņā ar 122. panta 2. punktā noteikto procedūru nolemts atcelt izņēmuma statusu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar ECB, ar vienprātīgu lēmumu, ko pieņem tās dalībvalstis, kam nav piešķirts izņēmuma statuss, kopā ar attiecīgo dalībvalsti, nosaka Eiropas valūtas vienības (ECU) maiņas kursu, atbilstīgi kuram attiecīgo valūtu aizstāj ar ECU, un paredz citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu Eiropas valūtas vienību (ECU) kā vienotu valūtu attiecīgajā dalībvalstī.

124. pants

1. Līdz trešā posma sākumam visām dalībvalstīm to valūtas maiņas kursa politika ir kopējas ieinteresētības jautājums. Šajā sakarā dalībvalstis ņem vērā pieredzi, kas gūta, sadarbojoties Eiropas monetārajā sistēmā (EMS) un radot Eiropas valūtas vienību (ECU), un ņem vērā pilnvaras, kas ir spēkā šajā jomā.

2. No trešā posma sākuma un tikmēr, kamēr kādai dalībvalstij ir piešķirts izņēmuma statuss, 1. punktu analogi piemēro šīs dalībvalsts valūtas maiņas kursa politikai.

VIII SADAĻA

NODARBINĀTĪBA

125. pants

Lai sasniegtu mērķus, kas izvirzīti 2. pantā Līgumā par Eiropas Savienību un šā Līguma 2. pantā, dalībvalstis un Komisija saskaņā ar šo sadaļu izstrādā koordinētu stratēģiju nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku, kā arī darba tirgus, kas spētu reaģēt uz pārmaiņām ekonomikā.

126. pants

1. Dalībvalstis ar savu nodarbinātības politiku veicina 125. pantā minēto mērķu sasniegšanu atbilstīgi dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, kas pieņemtas, piemērojot 99. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis, ņemot vērā praksi, kas saistīta ar darba devēju un darba ņēmēju atbildību, uzskata nodarbinātības veicināšanu par vispārsvērīgu jautājumu un šajā sakarā Padomē koordinē savu rīcību saskaņā ar 128. panta noteikumiem.

127. pants

1. Kopiena palīdz nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni, rosinot dalībvalstu sadarbību un atbalstot, kā arī vajadzības gadījumā papildinot to rīcību. To īstenojot, respektē dalībvalstu kompetenci.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. Nosakot un īstenojot Kopienas politiku un darbības, ņem vērā mērķi sasniegt augstu nodarbinātības līmeni.

128. pants

1. Eiropadome katru gadu izskata Kopienas stāvokli nodarbinātības jomā un izdara par to attiecīgus secinājumus, pamatojoties uz kopīgu Padomes un Komisijas gada ziņojumu.

2. Pamatojoties uz Eiropadomes secinājumiem, Padome katru gadu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Reģionu komiteju un 130. pantā minēto Nodarbinātības komiteju, ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka pamatnostādnes, ko dalībvalstis ievēro savā nodarbinātības politikā. Šīs pamatnostādnes atbilst vispārējām pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 99. panta 2. punktu.

3. Katra dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai gada ziņojumu par galvenajiem pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu nodarbinātības politiku, ievērojot 2. punktā minētās nodarbinātības pamatnostādnes.

4. Padome, pamatojoties uz 3. punktā minētajiem ziņojumiem un saņēmusi Nodarbinātības komitejas viedokli, katru gadu pārbauda dalībvalstu nodarbinātības politikas īstenošanu, ņemot vērā pamatnostādnes nodarbinātības jomā. Padome pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var sniegt ieteikumus dalībvalstīm, ja tā šīs pārbaudes iznākumā uzskata to par vajadzīgu.

5. Pamatojoties uz šīs pārbaudes iznākumu, Padome un Komisija sagatavo Eiropadomei kopīgu gada ziņojumu par nodarbinātības stāvokli Kopienā, kā arī par nodarbinātības pamatnostādņu īstenošanu.

129. pants

Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, var noteikt veicināšanas pasākumus, lai rosinātu dalībvalstu sadarbību un atbalstītu to rīcību nodarbinātības jomā, uzņemoties iniciatīvas, kas vērstas uz informācijas apmaiņas un labākas prakses attīstīšanu, sniedzot salīdzinošu analīzi un padomus, kā arī veicinot jaunas pieejas un izvērtējot pieredzi, jo īpaši izmantojot izmēģinājuma projektus.

Šie pasākumi neietver dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu.

130. pants

Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, nodibina Nodarbinātības komiteju padomdevējas statusā, lai sekmētu nodarbinātības un darba tirgus politikas koordināciju starp dalībvalstīm. Komitejai ir šādi uzdevumi:

- pārraudzīt nodarbinātības stāvokli un nodarbinātības politiku dalībvalstīs un Kopienā;
- neskarot 207. pantu, sniegt atzinumus pēc Padomes vai Komisijas lūguma vai pēc savas ierosmes un piedalīties 128. pantā minētā Padomes darba sagatavošanā.

Īstenojot savas pilnvaras, komiteja apspriežas gan ar darba devējiem, gan darba ņēmējiem.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Katra dalībvalsts un Komisija ieceļ divus komitejas locekļus.

IX SADAĻA

KOPĒJĀ TIRDZniecības POLITIKA

131. pants

Dalībvalstis, savā starpā nodibinot muitas savienību, vispārēju interešu labad tiecas veicināt pasaules tirdzniecības harmonisku attīstību, starptautiskās tirdzniecības ierobežojumu pakāpenisku atcelšanu un muitas šķēršļu mazināšanu.

Izstrādājot kopējo tirdzniecības politiku, ņem vērā to, ka dalībvalstu savstarpēja muitas nodokļu atcelšana var pozitīvi iespaidot uzņēmumu konkurētspēju šajās valstīs.

132. pants

1. Neskarot pienākumus, ko dalībvalstis uzņēmušās citās starptautiskās organizācijās, tās pakāpeniski saskaņo sistēmas, kā piešķirt atbalstu eksportam uz trešām valstīm, ciktāl šāda saskaņošana vajadzīga, lai nepieļautu Kopienas uzņēmumu konkurences izkropļojumus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem direktīvas, kas vajadzīgas šim nolūkam.

2. Iepriekšminētie noteikumi neattiecas uz tādām muitas nodokļu vai maksājumu ar līdzvērtīgu iedarbību kompensācijām, kā arī uz apgrozījuma nodokļu, akcīzes nodokļu un citu netiešo nodokļu atmaksājumiem, kas atļauti, ja preces no kādas dalībvalsts eksportē uz trešo valsti, ciktāl tāda kompensācija vai atmaksājums nepārsniedz summu, kas tieši vai netieši jāmaksā par eksportētiem ražojumiem.

133. pants

1. Kopējās tirdzniecības politikas pamatā ir vienādi principi, jo īpaši attiecībā uz pārmaiņām tarifu likmēs, uz tarifu un tirdzniecības nolīgumu slēgšanu, uz liberalizācijas pasākumu, eksporta politikas un tirdzniecības aizsardzības pasākumu vienādošanu, tostarp to pasākumu, ko veic dempinga vai subsīdiu gadījumā.

2. Komisija iesniedz Padomei priekšlikumus par to, kā īstenot kopējo tirdzniecības politiku.

3. Ja ar vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām vajadzīgas sarunas par nolīgumiem, Komisija iesniedz ieteikumus Padomei, kas pilnvaro Komisiju sākt vajadzīgās sarunas. Padome un Komisija atbild par to, ka tiek nodrošināta apspriesto nolīgumu saderība ar Kopienas iekšējo politiku un noteikumiem.

Komisija risina šīs sarunas, apspriežoties ar īpašu komiteju, ko ieceļ Padome, lai tā palīdzētu Komisijai veikt šo uzdevumu, un ievērojot direktīvas, ko Padome var tai izdot. Komisija īpašajai komitejai regulāri ziņo par sarunu norisi.

Piemēro attiecīgos 300. panta noteikumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

4. Padome, īstenojot pilnvaras, ko tai piešķir šis pants, pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

5. Neskarot 6. punktu, šā panta 1. līdz 4. punktu piemēro arī attiecībā uz tādu nolīgumu apspriešanu un slēgšanu, kas saistīti ar pakalpojumu tirdzniecības jomu un intelektuālā īpašuma komerciālo aspektu jomu, ciktāl minētie punkti uz tādiem nolīgumiem jau neattiecas.

Atkāpjoties no 4. punkta, apspriežot un slēdzot nolīgumus šā punkta pirmajā daļā minētajās jomās, Padome lēmumus pieņem vienprātīgi, ja tādos nolīgumos paredzēti noteikumi, ar kuriem saistītu iekšēju noteikumu pieņemšanai ir vajadzīga vienprātība, vai ja nolīgums attiecas uz jomu, kurā Kopiena vēl nav īstenojusi ar šo Līgumu piešķirtās pilnvaras, pieņemot iekšējus noteikumus.

Apspriežot un slēdzot horizontālus nolīgumus, Padome lēmumus pieņem vienprātīgi, ja tādi nolīgumi attiecas arī uz iepriekšējo šā punkta daļu vai 6. punkta otro daļu.

Šis punkts neietekmē dalībvalstu tiesības atstāt spēkā un slēgt nolīgumus ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja tādi nolīgumi ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem un citiem attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem.

6. Padome nedrīkst slēgt nolīgumus, ja tajos iekļauti noteikumi, kas pārsniegtu Kopienas iekšējās pilnvaras, jo īpaši, radot nepieciešamību saskaņot dalībvalstu normatīvos aktus jomās, kuru saskaņošanu neparedz šis Līgums.

Šajā sakarā, atkāpjoties no 5. punkta pirmās daļas, nolīgumi, kas saistīti ar kultūras un audiovizuālo pakalpojumu, izglītības pakalpojumu, kā arī sociālo un veselības aizsardzības pakalpojumu tirdzniecību, ir Kopienas un dalībvalstu kopējā kompetencē. Tātad papildus Kopienas lēmumam, ko pieņem saskaņā ar 300. panta attiecīgiem noteikumiem, tādu nolīgumu apspriešanai ir vajadzīga dalībvalstu savstarpēja vienošanās. Tādā veidā apspriestus nolīgumus kopīgi slēdz Kopiena un dalībvalstis.

Apspriežot un slēdzot starptautiskus nolīgumus transporta jomā, piemēro V sadaļas un 300. panta noteikumus.

7. Neskarot 6. punkta pirmo daļu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu var attiecināt 1. līdz 4. punkta piemērošanu arī uz starptautiskām sarunām un nolīgumiem par intelektuālo īpašumu, ciktāl uz tiem neattiecas 5. punkts.

134. pants

Lai nodrošinātu to, ka novirzes tirdzniecības plūsmās netraucē nevienai dalībvalstij īstenot saskaņā ar šo Līgumu paredzētos tirdzniecības politikas pasākumus, vai arī, ja atšķirības tādos pasākumos rada saimnieciskas grūtības vienā vai vairākās dalībvalstīs, Komisija iesaka metodes vajadzīgajai dalībvalstu sadarbībai. Ja tā nenotiek, Komisija var ļaut dalībvalstīm veikt vajadzīgos aizsargpasākumus, kuru sīkākus nosacījumus tā precizē.

Steidzamos gadījumos dalībvalstis lūdz Komisijai atļauju vajadzīgos pasākumus veikt patstāvīgi, un Komisija par to pieņem lēmumu cik drīz vien iespējams; attiecīgās dalībvalstis šos pasākumus dara zināmus pārējām dalībvalstīm. Komisija katrā laikā var pieņemt lēmumu, ka attiecīgām dalībvalstīm jāgroza vai jāatceļ šādi pasākumi.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Izvēloties šādus pasākumus, priekšroka jādod tiem, kas rada vismazākos traucējumus kopējā tirgus darbībai.

X SADAĻA

MUITU SADARBĪBA

135. pants

Šā Līguma piemērošanas jomā Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru veic pasākumus, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstu muitām, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju. Šie pasākumi neattiecas uz valstu krimināllikumu piemērošanu vai tiesvedību dalībvalstīs.

XI SADAĻA

SOCIĀLĀ POLITIKA, IZGLĪTĪBA, ARODMĀCĪBAS UN JAUNATNE

1. nodaļa

Noteikumi sociālajā jomā

136. pants

Kopiena un dalībvalstis, apzinoties sociālās pamattiesības, tostarp tās, kas izklāstītas Eiropas Sociālajā hartā, kura parakstīta Turīnā 1961. gada 18. oktobrī, un 1989. gada Kopienas Hartā par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām, par saviem mērķiem izvirza nodarbinātības veicināšanu, dzīves un darba apstākļu uzlabošanu nolūkā tos saskaņot, turpinot ieviest uzlabojumus, kā arī pienācīgu sociālo aizsardzību, dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, cilvēkresursu attīstību, kas vērsta uz pastāvīgi augstas nodarbinātības uzturēšanu un cīņu pret sociālo atstumtību.

Lai to panāktu, Kopiena un dalībvalstis īsteno pasākumus, kuros ņem vērā valstu atšķirīgo praksi, jo īpaši līgumattiecību jomā, kā arī vajadzību uzturēt Kopienas ekonomikas konkurētspēju.

Tās uzskata, ka to nodrošinās ne tikai kopējā tirgus darbība, kas palīdz saskaņot sociālās sistēmas, bet arī šajā Līgumā paredzētās procedūras un normatīvu un administratīvu aktu tuvināšana.

137. pants

1. Lai sasniegtu 136. pantā izvirzītos mērķus, Kopiena atbalsta un papildina dalībvalstu darbību šādās jomās:

- a) uzlabojumi, jo īpaši darba vidē, lai aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību;
- b) darba apstākļi;
- c) darba ņēmēju sociālais nodrošinājums un sociālā aizsardzība;
- d) darba ņēmēju aizsardzība darba līgumu izbeigšanas gadījumos;
- e) darba ņēmēju informēšana un apspriešanās ar tiem;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- f) darba ņēmēju un darba devēju pārstāvība un kolektīva interešu aizsardzība, tostarp kopīgu lēmumu pieņemšana atbilstīgi 5. punktam;
- g) nodarbinātības nosacījumi trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi dzīvo Kopienas teritorijā;
- h) no darba tirgus atstumtu personu integrācija, neskarot 150. pantu;
- i) vīriešu un sieviešu vienlīdzība attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā;
- j) sociālās atstumtības izskaušana;
- k) sociālās aizsardzības sistēmu piemērošana mūsdienu prasībām, neskarot c) apakšpunktu.

2. Lai to panāktu, Padome var

- a) paredzēt pasākumus, lai veicinātu dalībvalstu sadarbību, izmantojot iniciatīvas, kas vērstas uz zināšanu apguvi, informācijas un labākās pieredzes apmaiņas sekmēšanu, jauninājumu veicināšanu un pieredzes izvērtēšanu, neparedzot dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu;
- b) šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minētajās jomās ar direktīvām noteikt minimālās prasības, kas pakāpeniski jāievieš, ievērojot nosacījumus un tehniskos noteikumus katrā dalībvalstī. Ar šādām direktīvām vairās uzlikt tādus administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu veidoties un attīstīties maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Padome, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, pieņem lēmumus saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, izņemot šā panta 1. punkta c), d), f) un g) apakšpunktā minētajās jomās, kurās Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un minētajām komitejām, lēmumu pieņem vienprātīgi. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu var attiecināt 251. pantā minēto procedūru arī uz šā panta 1. punkta d), f) un g) apakšpunktu.

3. Pēc darba devēju un darba ņēmēju kopīga lūguma dalībvalsts var viņiem uzticēt īstenot direktīvas, kas pieņemtas atbilstīgi 2. punktam.

Šādā gadījumā tā nodrošina, ka ne vēlāk kā dienā, kad direktīvai jābūt transponētai saskaņā ar 249. pantu, darba devēji un darba ņēmēji, savstarpēji vienojoties, ir ieviesuši vajadzīgos pasākumus, un attiecīgajai dalībvalstij ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai tā pastāvīgi spētu nodrošināt rezultātus, kas paredzēti attiecīgajā direktīvā.

4. Noteikumi, kas pieņemti atbilstīgi šim pantam,

- neietekmē dalībvalstu tiesības definēt savu sociālā nodrošinājuma sistēmu pamatprincipus un nedrīkst būtiski ietekmēt šo sistēmu finansiālo līdzsvaru;
- neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus, kas ir saderīgi ar šo Līgumu.

5. Šā panta noteikumi neattiecas uz darba samaksu, uz tiesībām apvienoties, uz tiesībām streikot vai uz tiesībām pieteikt lokautus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

138. pants

1. Komisijas uzdevums ir veicināt darba devēju un darba ņēmēju apspriedes Kopienas līmenī, un tā veic visus attiecīgos pasākumus, lai veicinātu viņu dialogu, samērīgi atbalstot abas puses.
2. Šajā nolūkā, pirms Komisija iesniedz priekšlikumus sociālās politikas jomā, tā apspriežas ar darba devējiem un darba ņēmējiem par Kopienas rīcības iespējamo ievirzi.
3. Ja Komisija pēc šādas apspriedes atzīst Kopienas rīcību par vēlamu, tā apspriež ar darba devējiem un darba ņēmējiem paredzētā priekšlikuma saturu. Darba devēji un darba ņēmēji iesniedz Komisijai atzinumu vai, vajadzības gadījumā, ieteikumu.
4. Gadījumā, ja notiek šāda apspriede, darba devēji un darba ņēmēji var Komisijai darīt zināmu vēlēšanos sākt 139. pantā paredzēto procedūru. Tā nenotiek ilgāk par deviņiem mēnešiem, ja vien attiecīgie darba devēji un darba ņēmēji kopā ar Komisiju nenolemj to pagarināt.

139. pants

1. Ja darba devēji un darba ņēmēji to vēlas, viņu dialogs Kopienas līmenī var radīt līgumattiecības, tostarp nolīgumus.
2. Kopienas līmenī noslēgtus nolīgumus īsteno vai nu saskaņā ar procedūrām un praksi, kas raksturīga darba devējiem un darba ņēmējiem, kā arī dalībvalstīm, vai – jautājumos, uz ko attiecas 137. pants – pēc parakstītāju pušu kopīga lūguma, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

Padome lēmumu pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, izņemot gadījumu, kad attiecīgais nolīgums ietver vienu vai vairākus noteikumus, kas attiecas uz kādu no jomām, kurās saskaņā ar 137. panta 2. punktu lēmumi jāpieņem vienprātīgi. Tādā gadījumā Padome lēmumu pieņem vienprātīgi.

140. pants

Lai sasniegtu 136. pantā izvirzītos mērķus, kā arī neskarot citus šā Līguma noteikumus, Komisija rosina dalībvalstu sadarbību un palīdz koordinēt to rīcību visās sociālās politikas jomās, uz ko attiecas šī nodaļa, īpaši jautājumos, kas attiecas uz

- nodarbinātību;
- darba tiesībām un darba apstākļiem;
- arodmācību pamatiem un kvalifikācijas celšanu;
- sociālo nodrošinājumu;
- nelaimes gadījumu darbā un arodslimību profilaksi;
- darba higiēnu;
- tiesībām apvienoties un rīkot kolektīvas sarunas starp darba devējiem un darba ņēmējiem.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Lai to panāktu, Komisija cieši sadarbojas ar dalībvalstīm, veicot pētījumus, sniedzot atzinumus un rīkojot apspriedes gan par problēmām, kas rodas valsts līmenī, gan par tām, kurās ieinteresētas starptautiskas organizācijas.

Komisija apspriežas ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pirms sniedz atzinumus, ko paredz šis pants.

141. pants

1. Visas dalībvalstis nodrošina to, lai tiktu ievērots princips, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu.

2. Šajā pantā "darba samaksa" nozīmē parastu pamatalgu vai minimālo algu, kā arī jebkuru citu atlīdzību naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs par darbu tieši vai netieši saņem no darba devēja.

Vienāda darba samaksa bez dzimuma diskriminācijas nozīmē to, ka

- a) darba samaksu par akorddarbu aprēķina, izmantojot vienu un to pašu mērvienību;
- b) darba samaksa atbilstīgi stundu likmēm par vienādu darbu ir vienāda.

3. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, nosaka pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nodarbinātības un profesiju jautājumos ir ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, tostarp arī princips, ka tie par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu.

4. Lai praksē nodrošinātu pilnīgu vienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem darbā, vienādas attieksmes princips neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest pasākumus, kas dod īpašas priekšrocības nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, tā pārstāvjiem atvieglinot iesaistīšanos darbā vai arī novēršot vai kompensējot viņu profesionālās izaugsmes trūkumus.

142. pants

Dalībvalstis cenšas saglabāt līdzvērtību, kas pastāv starp apmaksātu brīvdienu sistēmām.

143. pants

Komisija ik gadu sagatavo ziņojumu par panākumiem, kas gūti 136. pantā minēto mērķu sasniegšanā, un arī par demogrāfisko stāvokli Kopienā. Komisija šo ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju sagatavot ziņojumus par konkrētām problēmām, kas attiecas uz sociālo stāvokli.

144. pants

Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, izveido Sociālās aizsardzības komiteju padomdevējas statusā, lai sekmētu sadarbību starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju sociālās aizsardzības politikas jomā. Komitejai ir šādi uzdevumi:

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- pārraudzīt sociālo situāciju un izmaiņas sociālās aizsardzības politikā dalībvalstīs un Kopienā;
- veicināt informācijas, pieredzes un prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju;
- neskarot 207. pantu, sagatavot ziņojumus, sniegt atzinumus vai veikt citus darbus saskaņā ar savu kompetenci vai nu pēc Padomes, vai Komisijas lūguma, vai arī pēc savas ierosmes.

Īstenojot savas pilnvaras, Komiteja attiecīgi sadarbojas ar darba devējiem un darba ņēmējiem.

Katra dalībvalsts un Komisija ieceļ divus Komitejas locekļus.

145. pants

Gada ziņojumos Eiropas Parlamentam Komisija iekļauj atsevišķu nodaļu par sociālo stāvokli Kopienā.

Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju sagatavot ziņojumus par jebkuru konkrētu problēmu, kas attiecas uz sociāliem apstākļiem.

2. nodaļa

Eiropas Sociālais fonds

146. pants

Lai uzlabotu darba ņēmēju darba iespējas iekšējā tirgū un tādējādi palīdzētu celt dzīves līmeni, saskaņā ar šo turpmāk izklāstītiem noteikumiem ar šo ir nodibināts Eiropas Sociālais fonds; tā mērķis ir visā Kopienā atvieglināt darba ņēmēju nodarbināšanu, kā arī dot darba ņēmējiem lielākas iespējas brīvi pārvietoties un izvēlēties darbu, veicināt viņu pielāgošanos pārmaiņām rūpniecībā un pārmaiņām ražošanas sistēmās, jo īpaši, izmantojot arodmācības un pārkvalificēšanu.

147. pants

Fondu vada Komisija.

Šo uzdevumu Komisijai palīdz veikt komiteja, ko vada Komisijas loceklis un kurā ir valdību, arodbiedrību un darba devēju organizāciju pārstāvji.

148. pants

Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, pieņem īstenošanas lēmumus, kas attiecas uz Eiropas Sociālo fondu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

3. nodaļa

Izglītība, arodmācības un jaunatne

149. pants

1. Veicinot dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstot un papildinot to rīcību, Kopiena sekmē pilnvērtīgās izglītības attīstību, pilnīgi respektējot dalībvalstu atbildību par mācību saturu un izglītības sistēmu organizāciju, kā arī kultūru un valodu dažādību.

2. Kopienas rīcības mērķi ir:

- attīstīt Eiropas dimensiju izglītībā, jo īpaši ar dalībvalstu valodu mācīšanu un popularizēšanu;
- veicināt studentu un mācībspēku mobilitāti, *inter alia* veicinot diplomu un mācību laika akadēmisku atzīšanu;
- sekmēt izglītības iestāžu sadarbību;
- attīstīt informācijas un pieredzes apmaiņu par jautājumiem, kas ir kopīgi dalībvalstu izglītības sistēmām;
- palīdzēt attīstīties jaunatnes apmaiņai un darbaudzinātāju apmaiņai;
- veicināt tālmācības attīstību.

3. Kopiena un dalībvalstis izglītības jomā sekmē sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi.

4. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus, Padome

- saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, paredz veicināšanas pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu;
- pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem ieteikumus.

150. pants

1. Kopiena īsteno arodmācību politiku, kas atbalsta un papildina dalībvalstu rīcību, pilnīgi respektējot dalībvalstu atbildību par arodmācību saturu un organizāciju.

2. Kopienas rīcības mērķis ir

- palīdzēt pielāgoties pārmaiņām rūpniecībā, jo īpaši, izmantojot arodmācības un pārkvalificēšanu;
- uzlabot arodmācību pamatus un padziļinātas arodmācības, lai veicinātu integrāciju un reintegrāciju darba tirgū;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- padarīt pieejamākas arodmācības un veicināt mācībspēku un mācāmo, un jo īpaši jaunatnes mobilitāti;
- veicināt izglītības vai arodmācību iestāžu un uzņēmumu sadarbību apmācības jautājumos;
- attīstīt informācijas un pieredzes apmaiņu par jautājumiem, kas ir kopīgi dalībvalstu mācību sistēmām.

3. Kopiena un dalībvalstis arodmācību jomā sekmē sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām.

4. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus, Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, paredz pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

XII SADAĻA

KULTŪRA

151. pants

1. Kopiena veicina dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam.

2. Kopienas rīcības mērķis ir veicināt dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstīt un papildināt to rīcību šādās jomās:

- zināšanu par Eiropas tautu kultūru un vēsturi uzlabošana un popularizēšana;
- Eiropas nozīmes kultūras mantojumu glabāšana un sargāšana;
- nekomerciāli kultūras sakari;
- jaunrade mākslā un literatūrā, arī audiovizuālā jomā.

3. Kopiena un dalībvalstis kultūras jomā veicina sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi.

4. Rīkojoties saskaņā ar citiem šā Līguma noteikumiem, Kopiena ņem vērā kultūras aspektus, jo īpaši, lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību.

5. Lai palīdzētu sasniegt šajā pantā minētos mērķus, Padome

- saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Reģionu komiteju, paredz veicināšanas pasākumus, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu. Visā 251. pantā minētās procedūras gaitā Padome lēmumu pieņem vienprātīgi;
- pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi pieņem ieteikumus.

XIII SADAĻA

VESELĪBAS AIZSARDZĪBA

152. pants

1. Nosakot un īstenojot visu Kopienas politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis.

Kopienas rīcība papildina dalībvalstu politiku un ir vērsta uz to, lai uzlabotu iedzīvotāju veselību, veiktu slimību profilaksi un novērstu draudus cilvēku veselībai. Šāda rīcība ir arī cīņa pret slimībām, kas visvairāk apdraud veselību, veicinot pētījumus par to cēloņiem, izplatīšanos un profilaksi, kā arī informēšanu un izglītošanu veselības aizsardzības jautājumos.

Kopiena papildina dalībvalstu rīcību, kas mazina narkotiku izraisīto kaitējumu veselībai, arī informējot un veicot profilakses pasākumus.

2. Kopiena veicina dalībvalstu sadarbību šajā pantā minētajās jomās, vajadzības gadījumā atbalstot to rīcību.

Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savstarpēji koordinē politiku un programmas jomās, kas minētas 1. punktā. Komisija, uzturot ciešus sakarus ar dalībvalstīm, var nākt klajā ar dažādiem lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju.

3. Kopiena un dalībvalstis veicina sadarbību ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām veselības aizsardzības jomā.

4. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, veicina šajā pantā minēto mērķu sasniegšanu, paredzot

- a) pasākumus, kas nosaka augstus kvalitātes un drošības standartus cilvēku orgāniem un vielām, kā arī asinīm un asins preparātiem; šie pasākumi neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus;
- b) atkāpjoties no 37. panta, veterinārijas un fitosanitārijas pasākumus, kuru tiešais mērķis ir sabiedrības veselības aizsardzība;
- c) veicināšanas pasākumus ar mērķi sargāt un uzlabot cilvēku veselību, kas neietver dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošanu.

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var arī pieņemt ieteikumus sakarā ar šajā pantā izklāstītajiem mērķiem.

5. Kopienas rīcība iedzīvotāju veselības aizsardzības jomā pilnīgi respektē dalībvalstu atbildību par medicīnas pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un īstenošanu. Proti, šā panta 4. punkta a) apakšpunktā minētie pasākumi neietekmē valstu noteikumus par orgānu un asiņu ziedošanu vai izmantošanu medicīnā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

XIV SADAĻA

PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBA

153. pants

1. Lai atbalstītu patērētāju intereses un nodrošinātu augstu līmeni patērētāju tiesību aizsardzībā, Kopiena veicina patērētāju veselības, drošības un ekonomisko interešu aizsardzību, kā arī atbalsta viņu tiesības gūt informāciju, izglītību un apvienoties, lai aizstāvētu savas intereses.
2. Patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Kopienas politiku un darbības.
3. Kopiena sekmē 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu, veicot
 - a) pasākumus, kas atbilstīgi 95. pantam paredzēti sakarā ar iekšējā tirgus izveidi;
 - b) pasākumus, kas atbalsta un papildina dalībvalstu politiku un nodrošina tās pārraudzību.
4. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, paredz 3. punkta b) apakšpunktā minētos pasākumus.
5. Pasākumi, ko paredz saskaņā ar 4. punktu, neliedz dalībvalstīm atstāt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus. Šādiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar šo Līgumu. Šos pasākumus dara zināmus Komisijai.

XV SADAĻA

EIROPAS KOMUNIKĀCIJU TĪKLI

154. pants

1. Lai atvieglinātu 14. un 158. pantā minēto mērķu sasniegšanu un ļautu Savienības pilsoņiem, uzņēmējiem, kā arī reģionālām un vietējām kopienām pilnīgi izmantot priekšrocības, ko dod telpa bez iekšējām robežām, Kopiena palīdz izveidot un attīstīt Eiropas komunikāciju tīklus transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūru jomā.
2. Atvērtu un konkurētspējīgu tirgu sistēmā Kopienas rīcības mērķis ir veicināt valstu komunikāciju tīklu savstarpēju savienošānu un savstarpēju izmantojamību, kā arī pieeju tādiem tīkliem. Tā jo īpaši ņem vērā vajadzību saistīt salas, kā arī reģionus bez izejas uz jūru un nomaļus reģionus ar Kopienas centrāliem reģioniem.

155. pants

1. Lai sasniegtu 154. pantā minētos mērķus, Kopiena
 - izstrādā vairākas pamatnostādnes, kas aptver Eiropas komunikāciju tīklu jomā paredzēto pasākumu mērķus, prioritātes un vispārīgus plānus; šajās pamatnostādnēs nosaka, kuri projekti rada kopēju ieinteresētību;
 - īsteno visus pasākumus, kas var izrādīties vajadzīgi, lai nodrošinātu komunikāciju tīklu savstarpēju izmantojamību, jo īpaši tehniskas standartizācijas jomā;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- var atbalstīt dalībvalstu centienus finansēt tos projektus, kas norādīti pirmajā ievilkumā minētajās pamatnostādnēs un kas rada kopēju ieinteresētību un ko finansiāli atbalsta dalībvalstis, jo īpaši ar priekšizpētes pasākumiem, aizdevumu garantijām vai procentu likmju subsīdijām; Kopiena var arī palīdzēt dalībvalstīs finansēt konkrētus projektus transporta infrastruktūras jomā, izmantojot Kohēzijas fondu, kas izveidots atbilstīgi 161. pantam.

Kopiena savā rīcībā ņem vērā projektu potenciālo ekonomisko dzīvotspēju.

2. Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savā starpā koordinē valsts līmeņa politiku, kas var būtiski ietekmēt 154. pantā minēto mērķu sasniegšanu. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, var nākt klajā ar lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju.

3. Kopiena var lemt par sadarbību ar trešām valstīm, lai veicinātu projektus, kas rada savstarpēju ieinteresētību, un nodrošinātu komunikāciju tīklu savstarpēju izmantojamību.

156. pants

Šā Līguma 155. panta 1. punktā minētās pamatnostādnes un citus pasākumus pieņem Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

Par pamatnostādnēm un projektiem, kas rada kopēju ieinteresētību un attiecas uz kādas dalībvalsts teritoriju, jāsaņem attiecīgās dalībvalsts piekrišana.

XVI SADAĻA

RŪPNIECĪBA

157. pants

1. Kopiena un dalībvalstis nodrošina vajadzīgos apstākļus Kopienas rūpniecības konkurētspējai.

Lai to panāktu, saskaņā ar atvērtu un konkurētspējīgu tirgu sistēmu to rīcības mērķis ir

- paātrināt rūpniecības pielāgošanos strukturāliem pārveidojumiem;
- veicināt tādas vides veidošanu, kas labvēlīga iniciatīvai un uzņēmumu, jo īpaši mazu un vidēju uzņēmumu, attīstībai visā Kopienā;
- veicināt tādas vides veidošanu, kas ir labvēlīga uzņēmumu sadarbībai;
- veicināt jauninājumu, pētniecības un tehnoloģijas attīstības politikas radītā rūpniecības potenciāla labāku izmantojumu.

2. Dalībvalstis saziņā ar Komisiju savā starpā apspriežas un vajadzības gadījumā koordinē savu rīcību. Komisija var nākt klajā ar dažādiem lietišķiem ierosinājumiem, lai veicinātu šādu koordināciju.

3. Kopiena veicina šā panta 1. punktā izvirzīto mērķu sasniegšanu, īstenojot politiku un veicot darbības saskaņā ar citiem šā Līguma noteikumiem. Padome, ievērojot 251. pantā paredzēto

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

procedūru un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, var noteikt īpašus pasākumus, lai atbalstītu rīcību, ko dalībvalstīs veic 1. punktā minēto mērķu sasniegšanai.

Šo sadaļu Kopiena nevar izmantot, lai ieviestu pasākumus, kas varētu radīt konkurences izkropļojumus vai kuros paredzēti nodokļu noteikumi vai noteikumi attiecībā uz nodarbinātu personu tiesībām un interesēm

XVII SADAĻA

EKONOMISKĀ UN SOCIĀLĀ KOHĒZIJA

158. pants

Lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, Kopiena izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko un sociālo kohēziju.

Kopiena jo īpaši tiecas mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalcību.

159. pants

Dalībvalstis īsteno un koordinē savu ekonomikas politiku tā, lai turklāt sasniegtu 158 pantā noteiktos mērķus. Kopienas politikas un rīcības noteikšanā un īstenošanā, kā arī iekšējā tirgus ieviešanā, ņem vērā 158 pantā izvirzītos mērķus, kā arī veicina to sasniegšanu. Šo mērķu sasniegšanu Kopiena atbalsta arī ar darbībām, ko tā veic, izmantojot struktūrfondus (Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu, Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu), Eiropas Investīciju banku un citus pastāvošos finanšu instrumentus.

Komisija reizi trijos gados Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz ziņojumu par panākumiem, kas gūti ekonomiskā un sociālā kohēzijā, un par to, kā dažādie šajā pantā paredzētie līdzekļi to veicinājuši. Vajadzības gadījumā šim ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus.

Ja izrādās, ka vajadzīga īpaša rīcība, kas nav fondu kompetencē, un neskarot pasākumus, par kuriem lēmumi pieņemti saskaņā ar Kopienas politiku citās jomās, Padome to var paredzēt, ievērojot 251. pantā paredzēto procedūru un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

160. pants

Eiropas Reģionālās attīstības fonds ir nodibināts, lai palīdzētu izlīdzināt Kopienas reģionu attīstības līmeņu galvenās atšķirības, piedaloties to reģionu attīstīšanā un strukturālā pielāgošanā, kuru attīstība atpaliek, un to rūpniecības rajonu pārprofilēšanā, kur sākusies lejupslīde.

161. pants

Neskarot 162. pantu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ar Eiropas Parlamenta piekrišanu un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu, kas var ietvert arī fondu apvienošanu, nosaka struktūrfondu uzdevumus, prioritārus mērķus un uzbūvi. Padome ar tādu pašu procedūru nosaka tiem piemērojamus vispārējus

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

noteikumus, kā arī noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu fondu efektivitāti un to darbības koordinēšanu gan savā starpā, gan ar citiem pastāvošiem finanšu instrumentiem.

Kohēzijas fonds, ko Padome izveidojusi saskaņā ar to pašu procedūru, sniedz finansiālu atbalstu tādiem projektiem vides un Eiropas komunikāciju tīklu jomā, kas attiecas uz transporta infrastruktūru.

No 2007. gada 1. janvāra Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta piekrišanu un apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, ja līdz minētajai dienai ir pieņemts daudzgadu finanšu plāns, kas piemērojams no 2007. gada 1. janvāra, un ar to saistītais Iestāžu nolīgums. Pretējā gadījumā šajā panta daļā paredzēto procedūru piemēro no dienas, kad tiek pieņemti minētie dokumenti.

162. pants

Padome, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru pieņem īstenošanas lēmumus, kas attiecas uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu.

Attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu un Eiropas Sociālo fondu turpina piemērot attiecīgi 37. un 148. pantu.

XVIII SADAĻA

PĒTNIECĪBA UN TEHNOLOĢIJAS ATTĪSTĪBA

163. pants

1. Kopienas mērķis ir stiprināt Kopienas rūpniecības zinātnisko un tehnoloģisko pamatu un veicināt tās konkurētspēju starptautiskā līmenī, atbalstot visas pētniecības darbības, kas atzītas par vajadzīgām sakarā ar citām šā Līguma nodaļām.

2. Šādā nolūkā Kopiena visā tās teritorijā atbalsta uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu kvalitatīvo pētījumu un tehnoloģiju izstrādes; tā atbalsta to savstarpējas sadarbības centienus, jo īpaši nolūkā ļaut uzņēmumiem pilnīgi izmantot iekšējā tirgus potenciālu, un konkrēti, radot brīvu pieeju valstu pasūtījumiem, nosakot kopīgus standartus un likvidējot juridiskus un fiskālus šķēršļus šai sadarbībai.

3. Par visām Kopienas darbībām pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā, ko paredz šis Līgums, tostarp par demonstrācijas projektiem, lēmumus pieņem un īsteno saskaņā ar šo sadaļu.

164. pants

Lai sasniegtu šos mērķus, Kopiena, papildinot dalībvalstīs veiktās darbības, veic šādas darbības:

- a) īsteno pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas programmas, veicinot sadarbību ar uzņēmumiem, pētniecības centriem un universitātēm, kā arī to savstarpēju sadarbību;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- b) veicina sadarbību ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām Kopienā veicamās pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā;
- c) izplata un vairo Kopienas sasniegumus pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā;
- d) stimulē zinātnieku mācības un mobilitāti Kopienā.

165. pants

1. Kopiena un dalībvalstis koordinē savas darbības pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā, lai nodrošinātu to, ka valstu politika un Kopienas politika ir savstarpēji atbilstīgas.
2. Komisija, cieši sadarbojoties ar attiecīgām dalībvalstīm, nāk klajā ar lietišķiem ierosinājumiem, kā veicināt šā panta 1. punktā minēto koordināciju.

166. pants

1. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem daudzgadu pamatprogrammu, kas aptver visas Kopienas darbības.

Pamatprogrammā

- izvirza zinātniskus un tehnoloģiskus mērķus, kas jāpanāk ar 164. pantā minētajām darbībām, un nosaka attiecīgās prioritātes;
 - iezīmē šādu darbību vispārīgus plānus;
 - nosaka maksimālo kopapjomu un sīki izstrādātus noteikumus Kopienas finansiālajai līdzdalībai pamatprogrammā, kā arī šīs līdzdalības sadalījumu paredzētajās jomās.
2. Pamatprogrammu koriģē vai papildina, stāvoklim mainoties.
 3. Pamatprogrammu īsteno ar īpašām programmām, kas izstrādātas katrai darbības jomai. Katrā šādā programmā ir ietverti sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi, noteikts tās ilgums un vajadzīgie līdzekļi. Īpašajās programmās paredzēto līdzekļu summa nevar pārsniegt maksimālo kopsummu, kas paredzēta pamatprogrammai un katrai darbības jomai.
 4. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem īpašās programmas.

167. pants

Lai īstenotu daudzgadu pamatprogrammas, Padome

- nosaka uzņēmumu, pētījumu centru un universitāšu dalības noteikumus;
- pieņem pētījumu rezultātu izplatīšanas noteikumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

168. pants

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, var nolemt, ka tiks īstenotas papildprogrammas, kurās iekļausies tikai dažas dalībvalstis, kas tās finansēs, iespējams, piedaloties Kopienai.

Padome pieņem noteikumus, ko piemēro papildprogrammām, jo īpaši attiecībā uz zināšanu izplatīšanu un pieejamību citās dalībvalstīs.

169. pants

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, Kopiena, vienojoties ar attiecīgām dalībvalstīm, var paredzēt iespēju piedalīties pētniecības un attīstības programmās, ko sākušas vairākas dalībvalstis, tostarp iespēju piedalīties struktūrās, kas radītas, lai īstenotu šīs programmas.

170. pants

Īstenojot daudzgadu pamatprogrammas, Kopiena var paredzēt sadarbību ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas jomā.

Šīs sadarbības detalizēti pasākumi var būt Kopienas un attiecīgu trešo pušu nolīgumu priekšmets, par kuriem vienojas sarunās un kurus noslēdz saskaņā ar 300. pantu.

171. pants

Kopiena var izveidot kopuzņēmumus vai kādas citas struktūras, kas vajadzīgas, lai efektīvi īstenotu Kopienas pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrācijas programmas.

172. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem 171. pantā minētos noteikumus.

Padome saskaņā ar 251. pantā paredzēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, pieņem noteikumus, kas minēti 167., 168. un 169. pantā. Lai pieņemtu papildprogrammas, vajadzīga attiecīgo dalībvalstu vienošanās.

173. pants

Katra gada sākumā Komisija nosūta ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojums ietver informāciju par darbībām pētniecības, tehnoloģijas attīstības un rezultātu izplatīšanas jomā iepriekšējā gadā, kā arī darba programmu kārtējam gadam.

XIX SADAĻA

VIDE

174. pants

1. Kopienas politika attiecībā uz vidi palīdz sasniegt šādus mērķus:

- saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- aizsargāt cilvēku veselību;
- apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus;
- starptautiskā līmenī veicināt pasākumus, kas risina reģionu vai pasaules mēroga vides problēmas.

2. Kopienas politika attiecībā uz vidi tiecas panākt augsta līmeņa aizsardzību, ievērojot dažādu Kopienas reģionu stāvokļa atšķirības. Tā pamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs.

Šajā sakarā saskaņošanas pasākumi, kas atbilst vides aizsardzības prasībām, vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm ar ekonomiku nesaistītu vides aizsardzības apsvērumu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, uz kuriem attiecas Kopienas pārbaudes procedūras.

3. Izstrādājot politiku attiecībā uz vidi, Kopiena ņem vērā

- pieejamos zinātnes un tehnikas datus;
- vides apstākļus dažādos Kopienas reģionos;
- iespējamus ieguvumus un izmaksas darbības vai bezdarbības gadījumā;
- vienotu Kopienas ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī tās reģionu līdzsvarotu attīstību.

4. Kopiena un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām. Kopienas sadarbības pasākumi var būt nolīguma priekšmets tādos Kopienas un attiecīgo trešo personu nolīgumos, kurus apspriež un slēdz saskaņā ar 300. pantu.

Šā punkta iepriekšējā daļa neskar dalībvalstu kompetenci piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

175. pants

1. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, pieņem lēmumu par to, kā jāīstojas Kopienai, lai sasniegtu 174. pantā minētos mērķus.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punktā paredzētās lēmumu pieņemšanas procedūras un neskarot 95. pantu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu

- a) pieņem noteikumus, kam ir galvenokārt fiskāla iedaba;
- b) paredz pasākumus attiecībā uz
 - pilsētu un lauku plānojumu;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- ūdens resursu taupīgu apsaimniekošanu vai pasākumus, kas tieši vai netieši ietekmē šādu resursu pieejamību;
- zemes izmantojumu, neattiecinot tos uz atkritumu apsaimniekošanu;
- c) paredz pasākumus, kas būtiski ietekmē dalībvalstu izvēli saistībā ar enerģijas avotiem un energoapgādes vispārējo struktūru.

Padome saskaņā ar šā punkta pirmajā daļā ietvertajiem nosacījumiem var noteikt tos šajā punktā minētos jautājumus, par kuriem lēmumi jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

3. Saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, Padome pieņem vispārējas rīcības programmas citās jomās, izvirzot prioritārus mērķus.

Padome atkarībā no apstākļiem saskaņā ar 1. vai 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šīs programmas.

4. Neskarot konkrētus Kopienas līmeņa pasākumus, dalībvalstis finansē un īsteno vides politiku.

5. Neskarot principu, ka maksā piesārņotājs, gadījumos, kad kāds ar 1. punktu pamatots pasākums paredz izmaksas, ko kādas dalībvalsts iestādes uzskata par nesamērīgām, Padome aktā, ar ko paredz šo pasākumu, ietver attiecīgus noteikumus par

- pagaidu izņēmuma statusa piešķiršanu, un/vai
- finansiāla atbalsta piešķiršanu no Kohēzijas fonda, kas izveidots saskaņā ar 161. pantu.

176. pants

Aizsargpasākumi, ko paredz saskaņā ar 175. pantu, neliedz dalībvalstīm uzturēt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus. Šiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar šo Līgumu. Šos pasākumus dara zināmus Komisijai.

XX SADAĻA

SADARBĪBA ATTĪSTĪBAS JOMĀ

177. pants

1. Kopienas politika attiecībā uz sadarbību attīstības jomā, papildinot dalībvalstu īstenoto politiku, veicina

- jaunattīstības valstu noturīgu ekonomisku un sociālu attīstību, un jo īpaši visvairāk atpalikušo valstu attīstību;
- vienmērīgu un pakāpenisku jaunattīstības valstu integrāciju pasaules ekonomikā;
- nabadzības apkarošanu jaunattīstības valstīs.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. Kopienas politika šajā jomā palīdz sasniegt vispārējo mērķi - attīstīt un konsolidēt demokrātiju un tiesiskumu, kā arī ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības.

3. Kopiena un dalībvalstis respektē saistības un ņem vērā mērķus, ko tās apstiprinājušas saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un citām kompetentām starptautiskām organizācijām.

178. pants (bijušais 130.v pants)

Īstenojot politiku, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Kopiena ievēro 177. pantā minētos mērķus.

179. pants

1. Neskarot citus šā Līguma noteikumus, Padome saskaņā ar 251. pantā paredzēto procedūru paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu 177. pantā minētos mērķus. Šādi pasākumi var būt daudzgadu programmas.

2. Eiropas Investīciju banka atbilstīgi tās Statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas minēti šā panta 1. punktā.

3. Šis pants neiespaido sadarbību ar Āfrikas, Karību jūras baseina un Klusā okeāna valstīm, ko paredz ĀKK un EK konvencija.

180. pants

1. Kopiena un dalībvalstis koordinē savu politiku, kas paredz sadarbību attīstības jomā, un savstarpēji apspriež atbalsta programmas arī starptautiskās organizācijās un starptautiskās konferencēs. Tās var īstenot kopīgu rīcību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis palīdz īstenot Kopienas atbalsta programmas.

2. Komisija var nākt klajā ar ieteikumiem, lai veicinātu šā panta 1. punktā minēto koordināciju.

181. pants

Kopiena un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām. Kopienas sadarbības pasākumi var būt Kopienas un attiecīgu trešo personu nolīgumu priekšmets, par kuriem vienojas sarunās un kurus noslēdz saskaņā ar 300. pantu.

Šā punkta iepriekšējā daļa neskar dalībvalstu kompetenci piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus.

XXI SADAĻA

SADARBĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM EKONOMIKAS, FINANŠU UN TEHNIKAS JOMĀ

181.a pants

1. Neskarot citus šā Līguma noteikumus un jo īpaši XX sadaļas noteikumus, Kopiena saskaņā ar savu kompetenci īsteno pasākumus, kas saistīti ar ekonomisku, finansiālu un tehnisku sadarbību

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

ar trešām valstīm. Minētie pasākumi papildina dalībvalstu īstenotus pasākumus un ir saderīgi ar Kopienas attīstības politiku.

Kopienas politika šajā jomā palīdz sasniegt vispārējo mērķi – attīstīt un nostiprināt demokrātiju un tiesiskumu, kā arī ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu paredz pasākumus, kas vajadzīgi 1. punkta īstenošanai. Padome vienprātīgi pieņem lēmumu par 310. pantā minētajiem asociācijas līgumiem, kā arī par nolīgumiem, kas slēdzami ar Savienības kandidātvalstīm.

3. Kopiena un dalībvalstis atbilstīgi savai kompetencei sadarbojas ar trešām valstīm un kompetentām starptautiskām organizācijām. Kopienas sadarbības pasākumi var būt nolīguma priekšmets tādos Kopienas un attiecīgo trešo personu nolīgumos, kurus apspriež un slēdz saskaņā ar 300. pantu.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu kompetenci piedalīties sarunās starptautiskās organizācijās un slēgt starptautiskus nolīgumus."

CETURTĀ DAĻA

AIZJŪRAS ZEMJU UN TERITORIJU ASOCIĒŠANA

182. pants

Ar šo dalībvalstis piekrīt asociēt ar Kopienas zemes un teritorijas ārpus Eiropas, kuras uztur īpašas attiecības ar Dāniju, Franciju, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti. Šīs zemes un teritorijas, turpmāk sauktas par "zemēm un teritorijām", ir uzskaitītas šā Līguma II pielikumā.

Asociēšanas mērķis ir veicināt šo zemju un teritoriju ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī nodibināt to ciešus ekonomiskus sakarus ar Kopienas.

Saskaņā ar šā Līguma preambulā izklāstītajiem principiem asociēšana galvenokārt kalpo šo zemju un teritoriju iedzīvotāju interesēm un labklājībai, palīdzot sasniegt tādu ekonomisku, sociālu un kultūras attīstību, pēc kādas viņi tiecas.

183. pants

Asociēšanai ir šādi mērķi:

1. Dalībvalstis tirdzniecībā ar šīm zemēm un teritorijām piemēro tādu pašu režīmu, kāds saskaņā ar šo Līgumu ir spēkā starp pašām dalībvalstīm.

2. Visas zemes un teritorijas tirdzniecībā ar dalībvalstīm un pārējām zemēm un teritorijām piemēro tādu pašu režīmu, kādu tās piemēro Eiropas valstij, ar ko tām ir īpašas attiecības.

3. Dalībvalstis veicina investīcijas, kas vajadzīgas šo zemju un teritoriju pakāpeniskai attīstībai.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

4. Attiecībā uz Kopienas finansētām investīcijām dalība projektu un piegāžu konkursos visām fiziskām un juridiskām personām, kas ir dalībvalstu vai šo zemju un teritoriju pilsoņi, ir atklāta un ar vienādiem nosacījumiem.

5. Dalībvalstu attiecībās ar zemēm un teritorijām pilsoņu un sabiedrību tiesības veikt uzņēmējdarbību bez diskriminācijas reglamentē noteikumi un procedūras, ko paredz nodaļa par tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ja vien saskaņā ar 187. pantu nav pieņemti īpaši noteikumi.

184. pants

1. Saskaņā ar šā Līguma noteikumiem, kas paredz aizliegt dalībvalstīm savstarpējos muitas nodokļus, dalībvalstis aizliedz ievad muitas nodokļus precēm, kuru izcelsme ir zemēs un teritorijās.

2. Saskaņā ar 25. pantu aizliedz ievad muitas nodokļus precēm, kuras zemēs vai teritorijās ievad no dalībvalstīm vai no citām zemēm vai teritorijām.

3. Šīs zemes un teritorijas tomēr var uzlikt muitas nodokļus, kas vajadzīgi to attīstībai un industrializācijai vai arī papildina to budžetu kā fiskāli nodokļi.

Iepriekšējā punktā minētie nodokļi nedrīkst pārsniegt to nodokļu līmeni, kurus uzliek ražojumu importam no tās dalībvalsts, ar kuru attiecīgā zeme vai teritorija uztur īpašas attiecības.

4. Šā panta 2. punkts neattiecas uz tām zemēm un teritorijām, kas īpašu starptautisku saistību dēļ jau piemēro muitas tarifus bez diskriminācijas.

5. Muitas nodokļu grozījumi vai jaunu muitas nodokļu ieviešana precēm, ko importē šajās zemēs un teritorijās, ne *de iure*, ne *de facto* nedrīkst izraisīt nekādu tiešu vai netiešu diskrimināciju dažādu dalībvalstu precēm.

185. pants

Ja pēc tam, kad piemērots 184. panta 1. punkts, ievad muitas nodoklis, ko kāda zeme vai teritorija uzliek precēm no trešās valsts, rada novirzes tirdzniecības plūsmās, kaitējot kādai dalībvalstij, šī dalībvalsts var lūgt Komisiju, lai tā citām dalībvalstīm iesaka vajadzīgos pasākumus, kas labotu stāvokli.

186. pants

Ievērojot noteikumus, kas attiecas uz veselības aizsardzību, valsts drošību vai sabiedrisko kārtību, brīvu to darba ņēmēju pārvietošanos, kas no zemēm un teritorijām ierodas dalībvalstīs, kā arī to darba ņēmēju pārvietošanos, kas no dalībvalstīm ierodas zemēs un teritorijās, reglamentē turpmāki nolīgumi, kuriem vajadzīga visu dalībvalstu vienprātīga piekrišana.

187. pants

Padome, pamatojoties uz pieredzi, ko tā guvusi Kopienas asociācijā ar šīm zemēm un teritorijām, un pamatojoties uz Līgumā izklāstītajiem principiem, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus attiecībā uz sīkākiem nosacījumiem un procedūru, kā ar Kopienu asociē šīs zemes un teritorijas.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

188. pants

Šā Līguma 182. līdz 187. pants attiecas uz Grenlandi, ņemot vērā īpašos noteikumus par Grenlandi, kas ietverti šim Līgumam pievienotā Protokolā par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Grenlandi.

PIEKTĀ DAĻA

KOPIENAS IESTĀDES

I SADAĻA

NOTEIKUMI PAR IESTĀDĒM

1. nodaļa

Iestādes

1. iedaļa

Eiropas Parlaments

189. pants

Eiropas Parlaments, kurā ir to valstu tautu pārstāvji, kas apvienotas Kopienā, īsteno pilnvaras, kuras tam piešķir šis Līgums.

Eiropas Parlamenta locekļu skaits nepārsniedz 732.

190. pants

1. Kopienā apvienoto valstu tautu pārstāvjus Eiropas Parlamentā ievēlē vispārējās tiešās vēlēšanās.

2. Dalībvalstīs ievēlēto pārstāvju skaits ir šāds:

Beļģija	24
Čehijas Republika	24
Dānija	14
Vācija	99
Igaunija	6
Grieķija	24
Spānija	54
Francija	78
Īrija	13
Itālija	78
Kipra	6
Latvija	9
Lietuva	13

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Luksemburga	6
Ungārija	24
Malta	5
Nīderlande	27
Austrija	18
Polija	54
Portugāle	24
Slovēnija	7
Slovākija	14
Somija	14
Zviedrija	19
Apvienotā Karaliste	78

Ja šo punktu groza, katrā dalībvalstī ievēlēto pārstāvju skaitam jānodrošina Kopienā apvienoto valstu tautu pienācīga pārstāvība.

3. Pārstāvjus ievēlē uz pieciem gadiem.

4. Eiropas Parlaments izstrādā priekšlikumu par vispārējām tiešām vēlēšanām saskaņā ar vienotu procedūru visās dalībvalstīs vai saskaņā ar visām dalībvalstīm kopīgiem principiem.

Saņēmusi piekrišanu no Eiropas Parlamenta, kas pieņem lēmumu ar visu savu locekļu balsu vairākumu, Padome vienprātīgi pieņem attiecīgus noteikumus un iesaka dalībvalstīm tos pieņemt saskaņā ar katras valsts attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

5. Eiropas Parlaments, iepriekš lūdzot Komisiju sniegt atzinumu, kā arī saņēmis Padomes apstiprinājumu, ko tā pieņēmusi ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem noteikumus un vispārīgus nosacījumus, kas reglamentē Parlamenta locekļu pienākumu izpildi. Visus noteikumus un nosacījumus, kas saistīti ar nodokļu uzlikšanu pašreizējiem vai bijušiem locekļiem, Padome pieņem vienprātīgi.

191. pants

Politiskas partijas Eiropas līmenī ir svarīgas kā Savienības integrācijas faktors. Tās veicina Eiropas apziņu un Eiropas Savienības pilsoņu politiskās gribas izpausmi.

Padome, ievērojot 251. pantā paredzēto procedūru, pieņem regulas, kas reglamentē Eiropas līmeņa politiskās partijas, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to finansēšanu.

192. pants

Ciktāl tas paredzēts šajā Līgumā, Eiropas Parlaments, īstenojot pilnvaras, ko paredz 189.b un 189.c pantā noteiktās procedūras, kā arī izsakot piekrišanu vai sniedzot konsultatīvus atzinumus, piedalās procesā, kas vērsts uz Kopienas tiesību aktu pieņemšanu.

Eiropas Parlaments ar sava vairākuma lēmumu var Komisijai lūgt attiecīgus priekšlikumus par jautājumiem, attiecībā uz kuriem pēc Eiropas Parlamenta apsvērumiem šī Līguma īstenošanai vajadzīgs Kopienas tiesību akts.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

193. pants

Pildot savus pienākumus, Eiropas Parlaments, ja to lūdz ceturtdaļa tā locekļu, var izveidot pagaidu Izmeklēšanas komiteju, lai – neskarot pilnvaras, ko šis Līgums piešķir citām iestādēm vai struktūrām – izskatītu pārkāpumus vai administratīvas kļūmes, kas pieļautas, īstenojot Kopienas tiesību aktus, izņemot gadījumus, kad pārbaudāmos faktus izskata tiesa un kamēr tiesvedība nav izbeigta.

Pagaidu Izmeklēšanas komiteja beidz pastāvēt, kad tā iesniegusi ziņojumu.

Sīkākus noteikumus par to, kā īstenot izmeklēšanas tiesības, nosaka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija, savstarpēji vienojoties.

194. pants

Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kurai ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības individuāli vai arī kopā ar citiem pilsoņiem vai personām iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentā par jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē un kas tieši skar šo pilsoni vai personu.

195. pants

1. Eiropas Parlaments ieceļ ombudu, kas ir pilnvarots no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa vai fiziskas personas, kura dzīvo kādā dalībvalstī, vai no juridiskas personas, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, pieņemt sūdzības par Kopienas iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Tiesa un Pirmās instances tiesa.

Ombuds saskaņā ar saviem pienākumiem vai nu pēc paša ierosmes, vai, pamatojoties uz sūdzībām, kas iesniegtas viņam tieši vai arī ar Eiropas Parlamenta locekļa starpniecību, izskata sūdzības, kuras uzskata par pamatotām, izņemot gadījumus, kad pārbaudāmos faktus izskata tiesa, vai tiesvedība lietā ir pabeigta. Ja ombuds konstatē administratīvu kļūmi, viņš par šo jautājumu ziņo attiecīgai iestādei, kurai ir trīs mēneši laika, lai savu viedokli darītu zināmu ombudam. Tad ombuds nodod ziņojumu Eiropas Parlamentam un attiecīgai iestādei. Personai, kas iesniegusi sūdzību, dara zināmu šādas izmeklēšanas iznākumu.

Ombuds iesniedz Eiropas Parlamentam gadskārtēju ziņojumu par izmeklēšanas iznākumu.

2. Pēc Eiropas Parlamenta ievēlēšanas uz tā pilnvaru laiku ieceļ ombudu. Ombudu var iecelt atkārtoti.

Tiesa pēc Eiropas Parlamenta lūguma var atlaist ombudu, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu.

3. Pildot pienākumus, ombuds ir pilnīgi neatkarīgs. Pildot pienākumus, viņš ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus. Amata pilnvaru laikā ombuds nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu.

4. Eiropas Parlaments, iepriekš lūdzot Komisiju sniegt atzinumu, kā arī saņēmis Padomes apstiprinājumu, ko tā pieņēmusi ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem noteikumus un vispārējus nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

196. pants

Eiropas Parlaments sanāk gadskārtējās sesijās. Tas bez īpaša paziņojuma sanāk marta otrajā otrdienā.

Eiropas Parlaments var sanākt ārkārtas sesijā pēc savu locekļu vairākuma lūguma, kā arī pēc Padomes vai pēc Komisijas lūguma.

197. pants

Eiropas Parlaments no savu locekļu vidus ievēlē priekšsēdētāju un prezidiju.

Komisijas locekļi var piedalīties visās sēdēs, un viņi var izteikties Komisijas vārdā, ja ir izteikuši tādu vēlēšanos.

Komisija mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko tai iesniedz Eiropas Parlaments vai tā locekļi.

Eiropas Parlaments uzklausa Padomi saskaņā ar noteikumiem, kurus Padome paredzējusi savā reglamentā.

198. pants

Ja vien šis Līgums neparedz citādu procedūru, Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar absolūtu nodoto balsu vairākumu.

Kvorumu nosaka tās reglaments.

199. pants

Eiropas Parlaments ar tā locekļu vairākuma lēmumu pieņem savu reglamentu.

Eiropas Parlamenta sēžu protokolus publicē tā, kā paredz tā reglaments.

200. pants

Eiropas Parlaments atklātā sēdē apspriež gadskārtējo pārskata ziņojumu, ko iesniedz Komisija.

201. pants

Ja apspriešanai ir iesniegts priekšlikums izteikt neuzticību Komisijai, Eiropas Parlaments par to balso ne agrāk kā trīs dienas pēc tā iesniegšanas un vienīgi atklātā balsojumā.

Ja Eiropas Parlaments priekšlikumu izteikt neuzticību pieņem ar divām trešdaļām balsu, ko nodevis Eiropas Parlamenta locekļu vairākums, visa Komisija atkāpjas no amata. Komisijas locekļi turpina veikt kārtējos pienākumus, kamēr viņus nomaina saskaņā ar 214. pantu. Šādā gadījumā amata pilnvaru laiks tiem Komisijas locekļiem, kas iecelti viņu vietā, beidzas dienā, kad būtu beidzies tās Komisijas pilnvaru laiks, kura ir atkāpusies.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

2. iedaļa

Padome

202. pants

Lai nodrošinātu šajā Līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu, Padome saskaņā ar šajā Līgumā paredzētajiem nosacījumiem

- nodrošina dalībvalstu vispārējās ekonomikas politikas koordināciju;
- ir tiesīga pieņemt lēmumus;
- ar tās pieņemtiem tiesību aktiem pilnvaro Komisiju īstenot Padomes pieņemtos noteikumus. Padome var izvirzīt noteiktas prasības, kas attiecas uz šo pilnvaru īstenošanu. Īpašos gadījumos Padome var arī paturēt tiesības tieši īstenot izpildes pilnvaras. Šīm procedūrām jāsaucina ar principiem un noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, iepriekš pieņēmusi ar vienprātīgu lēmumu.

203. pants

Padomē no katras dalībvalsts ir pa vienam pārstāvim ministra līmenī, kas pilnvarots uzņemties saistības šīs dalībvalsts valdības vārdā.

Priekšsēdētāja amatu pēc kārtas ieņem visas Padomē pārstāvētās dalībvalstis uz sešiem mēnešiem tādā secībā, kādu Padome apstiprina ar vienprātīgu lēmumu.

204. pants

Padome sanāk, ja to sasauc tās priekšsēdētājs pēc paša ierosmes vai arī pēc kāda tās locekļa vai Komisijas lūguma.

205. pants

1. Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, Padome pieņem lēmumus ar tās locekļu balsu vairākumu.

2. Kad Padomei jāpieņem lēmums ar kvalificētu balsu vairākumu, tās locekļu balsis vērtē šādi*:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	7
Vācija	29
Igaunija	4
Grieķija	12
Spānija	27
Francija	29
Īrija	7
Itālija	29
Kipra	4

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Latvija	4
Lietuva	7
Luksemburga	4
Ungārija	12
Malta	3
Nīderlande	13
Austrija	10
Polija	27
Portugāle	12
Slovēnija	4
Slovākija	7
Somija	7
Zviedrija	10
Apvienotā Karaliste	29

Gadījumos, kad Padomes lēmumus saskaņā ar šo Līgumu jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma, lēmumu pieņemšanai vajadzīgas vismaz 232 balsis “par”, balsojot locekļu vairākumam.

Pārējos gadījumos Padomes lēmumu pieņemšanai vajadzīgas vismaz 232 balsis “par”, balsojot vismaz divām trešdaļām locekļu.

** Laikposmā līdz 2004. gada 31. oktobrim piemēro šādus noteikumus:*

Kad Padomei jāpieņem lēmums ar kvalificētu balsu vairākumu, dalībvalstu balsis vērtē šādi:

Beļģija	5	
Čehijas Republika	5	5
Dānija	3	
Vācija	10	
Igaunija	3	
Grieķija	5	
Spānija	8	
Francija	10	
Īrija	3	
Itālija	10	
Kipra	2	
Latvija	3	
Lietuva	3	
Luksemburga	2	
Ungārija	5	
Malta	2	
Nīderlande	5	
Austrija	4	
Polija	8	
Portugāle	5	
Slovēnija	3	
Slovākija	3	
Somija	3	
Zviedrija	4	
Apvienotā Karaliste	10	10

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Lai Padome pieņemtu aktus, vajag vismaz:

- 88 balsis “par”, ja šis Līgums paredz pieņemt aktu pēc Komisijas priekšlikuma,
- 88 balsis “par”, balsojot vismaz divām trešdaļām locekļu - pārējos gadījumos;

3. Klātesošu vai pārstāvētu locekļu atturēšanās neliedz Padomei pieņemt lēmumus, kuriem vajadzīga vienprātība.

4. Ja Padomei lēmums jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, tad jebkurš Padomes loceklis var lūgt pārbaudīt, vai dalībvalstis, kas veido kvalificēto balsu vairākumu, pārstāv vismaz 62 % no Savienības kopējā iedzīvotāju skaita. Ja tiek konstatēts, ka minētais kritērijs nav ievērots, tad attiecīgo lēmumu nepieņem.

206. pants (

Balsošanā katrs Padomes loceklis var balsot tikai viena cita locekļa vārdā.

207. pants

1. Komiteja, kurā ir dalībvalstu pastāvīgie pārstāvji, atbild par Padomes darba sagatavošanu un Padomes doto uzdevumu izpildi. Gadījumos, kas paredzēti Padomes reglamentā, komiteja var pieņemt lēmumus par procedūru.

2. Padomei palīdz Ģenerālsēkretariāts, ko vada ģenerālsēkretārs — Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, kam palīdz ģenerālsēkretāra vietnieks, kurš atbild par Ģenerālsēkretariāta darbu. Ģenerālsēkretāru un ģenerālsēkretāra vietnieku ieceļ Padome ar kvalificētu balsu vairākumu.

Padome pieņem lēmumu par Ģenerālsēkretariāta uzbūvi.

3. Padome pieņem savu reglamentu.

Lai piemērotu 255. panta 3. punktu, Padome šajā reglamentā paredz nosacījumus, ar kādiem Padomes dokumenti ir pieejami atklātībai. Šā punkta sakarā Padome nosaka tos gadījumus, kuros jāuzskata, ka tā pieņem lēmumu likumdevējas statusā, lai šajos gadījumos dokumenti būtu brīvāk pieejami, reizē tomēr saglabājot lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti. Kad Padome pieņem lēmumu likumdevējas statusā, balsošanas rezultātus un balsojuma skaidrojumus, kā arī protokolā ietvertos paziņojumus noteikti dara zināmus atklātībai.

208. pants

Padome var lūgt, lai Komisija veic tādu izpēti, kādu Padome uzskata par vēlamu kopīgo mērķu sasniegšanai, un iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

209. pants

Padome, saņēmusi Komisijas atzinumu, pieņem noteikumus šajā Līgumā paredzēto komiteju darbības reglamentēšanai.

210. pants

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka algas, pabalstus un pensijas Komisijas priekšsēdētājam un locekļiem, Tiesas priekšsēdētājam, tiesnešiem, ģenerālvokātiem un sekretāram, kā arī Pirmās instances tiesas locekļiem un sekretāram. Padome tāpat ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka arī citus maksājumus, kas paredzēti kā atlīdzība, kura nav atalgojums.

3. iedaļa

Komisija

211. pants

Lai nodrošinātu pareizu kopējā tirgus darbību un attīstību, Komisija

- nodrošina to, ka piemēro šo Līgumu un īsteno pasākumus, ko saskaņā ar šo Līgumu ir noteikušas iestādes;
- izstrādā ieteikumus vai sniedz atzinumus par šajā Līgumā ietvertiem jautājumiem, ja Līgums to skaidri paredz vai ja Komisija uzskata to par vajadzīgu;
- īsteno patstāvīgas lēmējtiesības un piedalās Padomes un Eiropas Parlamenta tiesību aktu sagatavošanā, kā to paredz šis Līgums;
- īsteno pilnvaras, ko Komisijai piešķīrusi Padome tās pieņemto noteikumu īstenošanai.

212. pants

Komisija katru gadu vismaz vienu mēnesi pirms Eiropas Parlamenta sesijas sākuma publicē pārskata ziņojumu par Kopienas darbību.

213. pants*

1. Komisijā ir [divdesmit] locekļu, kurus izraugās, pamatojoties uz viņu vispārējo kompetenci, un kuru neatkarība nav apšaubāma.

Padome ar vienprātīgu lēmumu var mainīt Komisijas locekļu skaitu.

Par Komisijas locekļiem var būt tikai dalībvalstu pilsoņi.

Komisijā jābūt vismaz vienam pilsonim no katras dalībvalsts, tomēr ne vairāk kā diviem Komisijas locekļiem drīkst būt vienas un tās pašas valsts pilsonība.

**Pievienošanās akta 45. pants:*

Neskarot EK līguma 213. panta 1. punkta otro daļu, un 214. panta 1. punkta pirmo daļu un 214. panta 2. punktu, kā arī Euratom līguma 126. panta pirmo daļu:

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- a) *Komisijas locekļi no katras jaunās dalībvalsts ieceļ amatā no attiecīgās valsts pievienošanās dienas. Jaunos Komisijas locekļus ieceļ Padome ar kvalificētu balsu vairākumu, vienojoties ar Komisijas priekšsēdētāju;*
- b) *to Komisijas locekļu amata pilnvaru laiks, kuri iecelti saskaņā ar a) apakšpunktu, kā arī to Komisijas locekļu amata pilnvaru laiks, kuri iecelti amatā no 2000. gada 23. janvāra, beidzas 2004. gada 31. oktobrī;*
- c) *jaunā Komisija, kurā ir viens pilsonis no katras dalībvalsts, sāk pildīt pienākumus 2004. gada 1. novembrī; šīs jaunās Komisijas locekļu amata pilnvaru laiks beidzas 2009. gada 31. oktobrī;*

...

2. Komisijas locekļi Kopienas vispārējās interesēs, veicot amata pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi.

Pildot pienākumus, viņi nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus. Viņi atturas no jebkuras rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem. Visas dalībvalstis apņemas ievērot šo principu un nemēģināt ietekmēt Komisijas locekļus, kad viņi veic amata pienākumus.

Komisijas locekļi amata pilnvaru laikā nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu. Stājoties amatā, viņi svinīgi solās, ka gan pilnvaru laikā, gan vēlāk viņi ievēros amata uzliktos pienākumus, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņu pilnvaras ir beigušās. Šo pienākumu neievērošanas gadījumā Tiesa pēc Padomes vai Komisijas lūguma var noteikt, ka attiecīgo Komisijas locekli atkarībā no apstākļiem atlaiž saskaņā ar 216. pantu, vai arī viņam atņem tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām.

214. pants

1. Komisijas locekļus saskaņā ar 2. punktā paredzēto procedūru ieceļ uz pieciem gadiem, vajadzības gadījumā ievērojot 201. pantu.

Viņus var iecelt amatā atkārtoti.

2. Padome, sanākot valstu vai valdību vadītājiem, ar kvalificētu balsu vairākumu izvirza kandidātu Komisijas priekšsēdētāja amatam; šo kandidatūru apstiprina Eiropas Parlaments.

Padome, vienojoties ar izvirzīto priekšsēdētāja kandidātu, ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina pārējo Komisijas locekļu kandidātu sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem.

Par izvirzīto Komisijas priekšsēdētāja kandidātu un pārējiem Komisijas locekļu kandidātiem Eiropas Parlaments balso kopumā. Kad Eiropas Parlaments ir apstiprinājis priekšsēdētāju un pārējos Komisijas locekļus, viņus ieceļ amatā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu.

Par izvirzīto Komisijas priekšsēdētāja kandidātu un pārējiem Komisijas locekļu kandidātiem Eiropas Parlaments balso kopumā. Kad Eiropas Parlaments priekšsēdētāju un pārējos Komisijas locekļus apstiprinājis, viņus ieceļ amatā, savstarpēji vienojoties dalībvalstu valdībām.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

215. pants

Izņemot parastas nomaiņas vai nāves gadījumus, Komisijas locekļu pienākumi beidzas, kad viņi atkāpjas vai viņus atlaiž no amata.

Amata vietā, kas kļuvusi brīva atkāpšanās, atlaišanas vai nāves dēļ, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu uz atlikušo locekļa amata pilnvaru laiku ieceļ jaunu Komisijas locekli. Padome var vienprātīgi pieņemt lēmumu par to, ka brīvajā amata vietā nav jāieceļ jauns loceklis.

Priekšsēdētāja atkāpšanās, atlaišanas vai nāves gadījumā viņu nomaina uz atlikušo amata pilnvaru laiku. Priekšsēdētāja nomainai piemēro 214. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Izņemot gadījumus, kad Komisijas locekļus atlaiž no amata saskaņā ar 216. pantu, viņi paliek amatā līdz nomainai vai tīkmēr, kamēr Padome saskaņā ar šā panta otro daļu pieņem lēmumu par to, ka brīvajā amata vietā nav jāieceļ jauns loceklis.

216. pants

Ja kāds Komisijas loceklis vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi pienākumu veikšanai, vai ir izdarījis smagu pārkāpumu, Tiesa pēc Padomes vai Komisijas pieteikuma var viņu atlaist no amata.

217. pants

1. Komisija strādā tās priekšsēdētāja politiskā vadībā, kurš lemj par Komisijas iekšējo uzbūvi tā, lai tā strādātu konsekventi, efektīvi un koleģiāli.

2. Komisijai uzticētos pienākumus tās locekļu starpā strukturē un sadala Komisijas priekšsēdētājs. Komisijas pilnvaru laikā priekšsēdētājs pienākumu sadalījumu var mainīt. Komisijas locekļi savus pienākumus, ko tiem uzdevis priekšsēdētājs, pilda priekšsēdētāja pakļautībā.

3. Ar Kolēģijas piekrišanu priekšsēdētājs no tās locekļu vidus ieceļ priekšsēdētāja vietniekus.

4. Komisijas loceklis atkāpjas, ja to pieprasa priekšsēdētājs un ja tam piekrīt Kolēģija.

218. pants

1. Padome un Komisija apspriežas un, savstarpēji vienojoties, nosaka sadarbības formas.

2. Komisija pieņem savu reglamentu, lai nodrošinātu to, ka gan tā, gan tās struktūrvienības darbojas saskaņā ar šo Līgumu. Tā nodrošina, ka reglaments tiek publicēts.

219. pants

Komisija pieņem lēmumu ar tās locekļu balsu vairākumu; viņu skaits noteikts 213. pantā.

Komisija ir tiesīga lemt tikai tad, ja ir klāt reglamentā paredzētais locekļu skaits.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

4. iedaļa

Tiesa

220. pants

Tiesa un Pirmās instances tiesa, katra atbilstīgi savai kompetencei, nodrošina tiesiskumu šā Līguma interpretēšanā un piemērošanā.

Turklāt Pirmās instances tiesai saskaņā ar 225.a pantu var izveidot tiesu palātas, lai īstenotu šajā Līgumā paredzēto tiesu kompetenci dažās īpašās jomās.

221. pants

Tiesā ir viens tiesnesis no katras dalībvalsts.

Tiesa lietas izspriež palātās vai virspalātā saskaņā ar attiecīgiem Tiesas statūtos paredzētiem noteikumiem.

Statūtos paredzētos gadījumos Tiesa var lietas izspriest plēnumā.

222. pants

Tiesai palīdz astoņi ģenerālvokāti. Pēc Tiesas lūguma Padome ar vienprātīgu lēmumu var palielināt ģenerālvokātu skaitu.

Ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās.

223. pants

Tiesas tiesnešus un ģenerālvokātus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstākajiem amatiem savās valstīs, vai kas ir juristi ar atzītu kompetenci; viņus uz sešiem gadiem amatā ieceļ dalībvalstu valdības, savstarpēji vienojoties.

Ik pēc trijiem gadiem tiesnešus un ģenerālvokātus daļēji nomaina saskaņā ar Tiesas statūtos paredzētiem nosacījumiem.

Tiesneši uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Tiesas priekšsēdētāju. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

Tiesnešus un ģenerālvokātus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Tiesa ieceļ sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē viņa pienākumus.

Tiesa pieņem savu reglamentu. Reglamentu ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina Padome.

224. pants

Pirmās instances tiesā ir vismaz viens tiesnesis no katras dalībvalsts. Tiesnešu skaitu nosaka Tiesas statūtos. Statūtos var paredzēt, ka Pirmās instances tiesai palīdz ģenerālvokāti.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Pirmās instances tiesas locekļus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstiem amatiem. Locekļus uz sešiem gadiem amatā ieceļ dalībvalstu valdības, savstarpēji vienojoties. Tiesas sastāvu daļēji atjauno ik pēc trijiem gadiem. Tiesas locekļus, kas atstāj amatu, var iecelt amatā atkārtoti.

Tiesneši uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju. Viņu var ievēlēt atkārtoti.

Pirmās instances tiesa ieceļ tiesas sekretāru un pieņem noteikumus, kas reglamentē viņa pienākumus.

Pirmās instances tiesa ar Tiesas piekrišanu pieņem savu reglamentu. Reglamentu ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina Padome.

Ja vien Tiesas statūtos nav paredzēts citādi, tad šā Līguma noteikumi, kas attiecas uz Tiesu, attiecas arī uz Pirmās instances tiesu.

225. pants

1. Pirmās instances tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt pirmajā instancē lietas, kas minētas 230., 232., 235., 236. un 238. pantā, izņemot tiesas palātām nodotās lietas un lietas, kuras saskaņā ar Statūtiem ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Statūtos var paredzēt, ka Pirmās instances tiesas jurisdikcijā ir arī citu kategoriju lietas.

Par lēmumiem, ko Pirmās instances tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, apelāciju Tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem un saskaņā ar Statūtos paredzētiem nosacījumiem un ierobežojumiem.

2. Pirmās instances tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt lietas, kas ierosinātas pret lēmumiem, ko pieņēmušas tiesas palātas, kuras izveidotas saskaņā ar 225.a pantu.

Lēmumus, ko Pirmās instances tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, izņēmuma kārtā, ievērojot Statūtos paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, var pārskatīt Tiesa, ja ir nopietni apdraudēta Kopienas tiesību vienotība vai konsekvence.

3. Pirmās instances tiesas kompetencē ir attiecībā uz īpašām Statūtos noteiktām jomām izskatīt un izlemt jautājumus, kas iesniegti saskaņā ar 234. pantu, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu.

Gadījumos, kad Pirmās instances tiesa uzskata, ka lietā jāpieņem principiāls lēmums, kas varētu ietekmēt Kopienas tiesību vienotību vai konsekvenci, tā lietu lēmuma pieņemšanai var nodot Tiesai.

Lēmumus, ko Pirmās instances tiesa pieņem jautājumos, kas tai nodoti prejudiciāla nolēmuma pieņemšanai, izņēmuma kārtā, ievērojot Statūtos paredzētos nosacījumus un ierobežojumus, var pārskatīt Tiesa, ja ir nopietni apdraudēta Kopienas tiesību vienotība vai konsekvence.

225.a pants

Padome, vai nu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Tiesu, vai arī pēc Tiesas lūguma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, ar vienprātīgu lēmumu

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

var izveidot tiesu palātas, kuras pirmā instancē izskata un izlemj dažu kategoriju lietas īpašās jomās.

Lēmumā, ar kuru izveido tiesas palātu, paredz tās uzbūves noteikumus un kompetenci.

Par tiesas palātu pieņemtiem lēmumiem apelācijas Pirmās instances tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem vai - gadījumos, kad tas paredzēts lēmumā par palātas izveidi - arī par faktu jautājumiem.

Tiesas palātu locekļus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu amatiem. Amatā viņus ieceļ Padome ar vienprātīgu lēmumu.

Tiesas palātas ar Tiesas piekrišanu pieņem savu reglamentu. Reglamentu ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina Padome.

Ja vien lēmumā par tiesas palātas izveidi nav paredzēts citādi, tad šā Līguma noteikumi, kas attiecas uz Tiesu, kā arī Tiesas statūtu noteikumi attiecas arī uz tiesas palātām.

226. pants

Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu šajā Līgumā paredzētu pienākumu, tā sniedz argumentētu atzinumu par attiecīgo jautājumu, vispirms dodot attiecīgai valstij iespēju sniegt savus paskaidrojumus.

Ja attiecīgā valsts Komisijas noteiktajā termiņā neizpilda šā atzinuma prasības, Komisija var griezties Tiesā.

227. pants

Dalībvalsts, kas uzskata, ka cita dalībvalsts nav izpildījusi kādu šajā Līgumā paredzētu pienākumu, var griezties Tiesā.

Pirms dalībvalsts griežas Tiesā sakarā ar citas dalībvalsts iespējamu šajā Līgumā paredzēta pienākuma pārkāpumu, tai jāgriežas Komisijā.

Komisija sniedz argumentētu atzinumu, vispirms dodot visām iesaistītām valstīm iespēju gan mutiski, gan rakstiski izteikt viedokli un apsvērumus par otras puses viedokli.

Ja Komisija nav sniegusi atzinumu trijos mēnešos pēc dienas, kad tai nodots attiecīgais jautājums, atzinuma trūkums neliedz griezties Tiesā.

228. pants

1. Ja Tiesa konstatē, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu šajā Līgumā paredzētu pienākumu, šai valstij jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Tiesas sprieduma izpildei.

2. Ja Komisija atzīst, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi šādus pasākumus, tā, vispirms dodot šai valstij iespēju iesniegt apsvērumus, sniedz argumentētu atzinumu, norādot jautājumus, kuros attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi Tiesas spriedumu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, lai Komisijas noteiktajā termiņā izpildītu Tiesas spriedumu, Komisija var griezties Tiesā. Tādā gadījumā tā norāda sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu.

Ja Tiesa konstatē, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi tās spriedumu, tā var šai valstij uzlikt sodanaudu vai kavējuma naudu.

Šī procedūra neskar 227. pantu.

229. pants

Regulas, ko saskaņā ar šo Līgumu pieņem Eiropas Parlaments kopā ar Padomi, kā arī Padome, var piešķirt Tiesai neierobežotu jurisdikciju attiecībā uz šajās regulās paredzētajām sankcijām.

229.a pants

Neskarot citus šā Līguma noteikumus, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu var pieņemt noteikumus par to, ka Padomes noteiktā apjomā Tiesas kompetencē ir izskatīt domstarpības, kas saistītas ar tādu aktu piemērošanu, kuri pieņemti saskaņā ar šo Līgumu un ar kuriem noteiktas Kopienas rūpnieciskā īpašuma tiesības. Padome iesaka dalībvalstīm pieņemt minētos noteikumus saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

230. pants

Tiesa izskata jautājumus par to, cik likumīgi ir Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgi pieņemtie tiesību akti, kā arī Padomes, Komisijas un ECB pieņemtie tiesību akti, izņemot ieteikumus un atzinumus, kā arī tādi Eiropas Parlamenta tiesību akti, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas *vis-a-vis* trešām personām.

Šajā nolūkā Tiesas jurisdikcijā ir kādas dalībvalsts, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas celtas prasības sakarā ar kompetences trūkumu, būtisku procedūras noteikumu pārkāpumiem, šā Līguma vai jebkuru ar tā piemērošanu saistītu tiesību normu pārkāpumiem, kā arī sakarā ar pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Tiesas jurisdikcijā ar tādiem pašiem nosacījumiem ir prasības, ko savu prerogatīvu aizsardzības nolūkā ceļ Revīzijas palāta un ECB.

Jebkura fiziska vai juridiska persona ar tiem pašiem nosacījumiem var griezties Tiesā par lēmumu, kas adresēts šai personai, vai par lēmumu, kas - kaut arī regulas vai lēmuma formā adresēts citai personai - tomēr šo personu skar tieši un individuāli.

Tiesvedība, ko paredz šis pants, atkarībā no apstākļiem jāuzsāk divos mēnešos pēc tam, kad vai nu tiesību akts publicēts vai darīts zināms attiecīgajai personai vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms.

231. pants

Ja prasība ir pamatota, Tiesa attiecīgo tiesību aktu pasludina par spēkā neesošu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Pasludinot regulu par spēkā neesošu, Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, nosaka, kuras no šīs regulas sekām jāuzskata par saistošām.

232. pants

Ja Eiropas Parlaments, Padome vai Komisija nepieņem lēmumu, tādējādi pārkāpjot šo Līgumu, citas Kopienas iestādes un dalībvalstis var griezties Tiesā, lai konstatētu šo pārkāpumu.

Šāda rīcība ir pieļaujama vienīgi tad, ja attiecīgā iestāde vispirms ir aicināta pieņemt lēmumu. Ja divos mēnešos pēc aicinājuma iestāde nav formulējusi savu nostāju, prasību var celt nākamajos divos mēnešos.

Jebkura fiziska vai juridiska persona atbilstīgi iepriekšējās panta daļās izklāstītajiem nosacījumiem var griezties Tiesā sakarā ar to, ka Kopienas iestāde nav adresējusi šai personai kādu tiesību aktu, izņemot ieteikumus vai atzinumus.

Tiesas jurisdikcijā ar tādiem pašiem nosacījumiem ir prasības, ko ceļ ECB jomās, kas ir tās kompetencē, kā arī prasības, kas celtas pret ECB.

233. pants

Iestādei vai iestādēm, kuru pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem vai kuru bezdarbība ir atzīta par tādu, kas ir pretrunā šim Līgumam, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu.

Šis pienākums neiespaido tos pienākumus, kas izriet no 215. panta otrās daļas piemērošanas.

Šis pants attiecas arī uz ECB.

234. pants

Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par

- a) šā Līguma interpretāciju;
- b) Kopienas iestāžu un ECB tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju;
- c) ar Padomes lēmumu dibinātu struktūru statūtu interpretāciju, ja minētie statūti to paredz.

Ja šādu jautājumu ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs Tiesas lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu sniegt spriedumu, var lūgt, lai Tiesa sniedz nolēmumu par šo jautājumu.

Ja šādu jautājumu ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāgriežas Tiesā.

235. pants

Tiesas kompetencē ir izskatīt lietas par kaitējuma novēršanu, ko paredz 288. panta otrā daļa.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

236. pants

Ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko paredz Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība, Tiesas jurisdikcijā ir visas domstarpības starp Kopienu un tās darbiniekiem.

237. pants

Tiesas kompetencē, ievērojot turpmāk norādītos ierobežojumus, ir izskatīt lietas par domstarpībām, kas attiecas uz

- a) to, kā dalībvalstis pilda Eiropas Investīciju bankas Statūtu uzliktos pienākumus. Šajā sakarā bankas Direktoru padomei ir pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar 226. pantu;
- b) Eiropas Investīciju bankas Valdes paredzētiem pasākumiem. Šajā sakarā jebkura dalībvalsts, Komisija vai bankas Direktoru padome var griezties Tiesā, ņemot vērā 230. pantā izklāstītos nosacījumus;
- c) Eiropas Investīciju bankas Direktoru padomes paredzētiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem tiesvedību var ierosināt vienīgi dalībvalsts vai Komisija, ņemot vērā 230. pantā izklāstītos nosacījumus un vienīgi tāpēc, ka – paredzot šādus pasākumus – nav ievērota bankas Statūtu 21. panta 2., 5., 6. un 7. punktā noteiktā procedūra;
- d) to, kā valstu centrālās bankas pilda šā Līguma un ECBS Statūtu uzliktos pienākumus. Šajā sakarā ECB Padomes pilnvaras attiecībā pret valstu centrālajām bankām ir tādas pašas kā tās, kas ar 226. pantu piešķirtas Komisijai attiecībā pret dalībvalstīm. Ja Tiesa konstatē, ka valsts centrālā banka nav izpildījusi kādu šajā Līgumā uzliktu pienākumu, attiecīgajai bankai jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu.

238. pants

Tiesas kompetencē ir sniegt spriedumus saskaņā ar visām šķīrējklauzulām, kas ietvertas publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, kurus noslēgusi Kopiena vai kuri noslēgti tās vārdā.

239. pants

Tiesas jurisdikcijā ir visas dalībvalstu domstarpības, kas attiecas uz šā Līguma priekšmetu, ja šis jautājums tiek iesniegts Tiesai saskaņā ar pušu īpašu vienošanos.

240. pants

Domstarpības, kurās viena puse ir Kopiena, tāpat ir dalībvalstu tiesu jurisdikcijā, izņemot gadījumus, kad šis Līgums paredz Tiesas jurisdikciju.

241. pants

Lietās, kurās izskata Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgi pieņemtās regulas, vai arī Padomes, Komisijas vai ECB pieņemtās regulas, jebkura puse var atsaukties uz 230. panta otrajā daļā izklāstītajiem iemesliem, lai Tiesā pierādītu, ka attiecīgā regula nav piemērojama, arī tad ja ir beidzies 230. panta piektajā daļā noteiktais termiņš.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

242. pants

Lietas izskatīšana Tiesā neaptur attiecīgā akta piemērošanu. Ja attiecīgajos apstākļos Tiesa to uzskata par vajadzīgu, tā tomēr var dot rīkojumu apturēt apstrīdētā akta piemērošanu.

243. pants

Tiesa visās tai iesniegtajās lietās var noteikt dažādus vajadzīgos pagaidu pasākumus.

244. pants

Tiesas spriedumus izpilda saskaņā ar 256. pantā izklāstītiem nosacījumiem.

245. pants

Tiesas statūti ir izklāstīti atsevišķā protokolā.

Padome, vai nu pēc Tiesas lūguma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, vai arī pēc Komisijas lūguma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Tiesu, ar vienprātīgu lēmumu var grozīt Statūtus, izņemot I sadaļas noteikumus.

5. iedaļa

Revīzijas palāta

246. pants

Revīzijas palāta veic revīziju.

247. pants

1. Revīzijas palātā ir viens pilsonis no katras dalībvalsts.

2. Revīzijas palātas locekļus izraugās no personām, kas savās valstīs darbojušās vai darbojas neatkarīgās revīzijas iestādēs vai ir īpaši kvalificētas šim amatam. Viņu neatkarībai ir jābūt neapšaubāmai.

3. Revīzijas palātas locekļus amatā ieceļ uz sešiem gadiem. Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina locekļu sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Revīzijas palātas locekļus var iecelt amatā atkārtoti.

Revīzijas palātas locekļi uz trijiem gadiem no sava vidus ievēlē Revīzijas palātas priekšsēdētāju. Priekšsēdētāju var ievēlēt atkārtoti.

4. Revīzijas palātas locekļi Kopienas vispārējās interesēs, veicot amata pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi.

Pildot pienākumus, viņi nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus. Viņi atturas no jebkuras rīcības, kas nav saderīga ar viņu pienākumiem.

5. Revīzijas palātas locekļi amata pilnvaru laikā nedrīkst uzņemties nekādu citu algotu vai nealgotu darbu. Stājoties amatā, viņi svinīgi solās, ka gan pilnvaru laikā, gan vēlāk viņi ievēros

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

amata uzliktos pienākumus, jo īpaši pienākumu izturēties godīgi un apdomīgi attiecībā uz dažu amatu un priekšrocību pieņemšanu pēc tam, kad viņu pilnvaras ir beigušās.

6. Izņemot parastas nomaiņas vai nāves gadījumus, Revīzijas palātas locekļa amata pienākumi beidzas, kad viņš atkāpjas no amata vai viņu ar Tiesas lēmumu atlaiž saskaņā ar šā panta 7. punktu.

Uz atlikušo amata pilnvaru laiku brīvajā amata vietā ieceļ jaunu Revīzijas palātas locekli.

Izņemot gadījumus, ja Revīzijas palātas locekļus atlaiž, viņi paliek amatā līdz nomaiņai.

7. Revīzijas palātas locekli var atlaist no amata vai atņemt viņam tiesības uz pensiju vai citām priekšrocībām tikai tad, ja Tiesa pēc Revīzijas palātas lūguma konstatē, ka viņš vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem vai nepilda amata pienākumus.

8. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka Revīzijas palātas priekšsēdētāja un locekļu nodarbinātības kārtību, jo īpaši viņu algas, pabalstus un pensijas. Padome tāpat ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka citus maksājumus, kas paredzēti kā atlīdzība, kura nav atalgojums.

9. Noteikumi, kas Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās attiecas uz Tiesas tiesnešiem, attiecas arī uz Revīzijas palātas locekļiem.

248. pants

1. Revīzijas palāta pārbauda visu Kopienas ieņēmumu un izdevumu pārskatus. Tā pārbauda arī visu Kopienas izveidoto struktūru ieņēmumu un izdevumu pārskatus, ciktāl attiecīgais izveides akts neaizliedz šādu pārbaudi.

Revīzijas palāta nodod Eiropas Parlamentam un Padomei atzinumu par pārskatu ticamību, kā arī par notikušo darījumu likumību un pareizību, un to publicē "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī". Atzinumam var pievienot īpašus izvērtējumus par katru no Kopienas galvenajām darbības jomām.

2. Revīzijas palāta pārbauda, vai visi ieņēmumi ir saņemti un visi izdevumi veikti likumīgi un pareizi, un vai finanšu vadība ir bijusi pareiza. Veicot šādas pārbaudes, tā jo īpaši ziņo par katru pārkāpumu.

Ieņēmumu revīziju veic, pārbaudot gan summas, kas pienākas Kopienai, gan tai faktiski iemaksātās summas.

Izdevumu revīziju veic, pārbaudot gan uzņemtās saistības, gan veiktos maksājumus.

Šīs revīzijas var veikt pirms attiecīgā finanšu gada bilances slēgšanas.

3. Revīzijas veic, pamatojoties uz dokumentiem, un vajadzības gadījumā uz vietas citās Kopienas iestādēs, telpās, kas pieder jebkurai struktūrai, kas Kopienas vārdā pārvalda ieņēmumus un izdevumus, un dalībvalstīs, tostarp tādu fizisku vai juridisku personu telpās, kas saņem budžeta līdzekļus. Dalībvalstīs revīziju veic saziņā ar attiecīgās valsts revīzijas iestādēm vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, ar kompetentiem dalībvalstu dienestiem. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas iestādes sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību. Minētās iestādes vai dienesti Revīzijas palātai dara zināmu, vai tās paredz piedalīties revīzijā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Pārējās Kopienas iestādes, jebkuras struktūras, kas Kopienas vārdā pārvalda ieņēmumus un izdevumus, jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kas saņem budžeta līdzekļus, kā arī dalībvalstu revīzijas iestādes vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, kompetenti valstu dienesti Revīzijas palātai pēc tās lūguma iesniedz visus dokumentus vai informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu savus uzdevumus.

Attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas darbību, pārvaldot Kopienas ieņēmumus un izdevumus, Palātas tiesības piekļūt informācijai, kas ir Bankas rīcībā, reglamentē nolīgums starp Palātu, Banku un Komisiju. Ja šāda nolīguma nav, Palātai tomēr ir tiesības piekļūt informācijai, kas vajadzīga Bankas pārvaldīto Kopienas izdevumu un ieņēmumu revīzijai.

4. Revīzijas palāta pēc finanšu gada slēgšanas sagatavo gada ziņojumu. To nodod citām Kopienas iestādēm un publicē "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī" kopā ar šo iestāžu atbildēm uz Revīzijas palātas apsvērumiem.

Revīzijas palāta var arī jebkurā laikā iesniegt apsvērumus par konkrētiem jautājumiem, tostarp īpašu ziņojumu formā, un iesniegt atzinumus pēc citu Kopienas iestāžu lūguma.

Gada ziņojumus, īpašus ziņojumus vai atzinumus tā pieņem ar locekļu balsu vairākumu. Tomēr tā var izveidot iekšējas palātas dažu kategoriju ziņojumu vai atzinumu izstrādei saskaņā ar savā reglamentā paredzētiem nosacījumiem.

Tā palīdz Eiropas Parlamentam un Padomei īstenot to pilnvaras, kas saistītas ar budžeta izpildes kontroli.

Revīzijas palāta pieņem savu reglamentu. Reglamentu ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina Padome.

Gada ziņojumus, īpašus ziņojumus vai atzinumus tā pieņem ar locekļu balsu vairākumu.

Tā palīdz Eiropas Parlamentam un Padomei īstenot to pilnvaras, kas saistītas ar budžeta izpildes kontroli.

2. nodaļa

Vairākām iestādēm kopīgi noteikumi

249. pants

Lai veiktu savu uzdevumu, Eiropas Parlaments kopā ar Padomi, kā arī Padome un Komisija saskaņā ar šā Līguma noteikumiem pieņem regulas, direktīvas un lēmumus, kā arī sniedz ieteikumus vai atzinumus.

Regulas ir vispārpiemērojamas. Tās uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs.

Direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes.

Lēmumi uzliek saistības kopumā tiem, kam tie adresēti.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Ieteikumi un atzinumi neuzliek saistības.

250. pants

1. Ja saskaņā ar šo Līgumu Padome pieņem lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, tad, lai pieņemtu lēmumu, ar ko groza šo priekšlikumu, vajadzīga vienprātība, ņemot vērā 251. panta 4. un 5. punktu.

2. Kamēr Padome nav pieņēmusi lēmumu un turpinās Kopienas tiesību akta pieņemšanas procedūra, Komisija var jebkurā laikā grozīt savu priekšlikumu.

251. pants

1. Ja sakarā ar kāda tiesību akta pieņemšanu šajā Līgumā ir atsauce uz šo pantu, piemēro turpmāk izklāstīto procedūru.

2. Komisija iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Padome, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, ar kvalificētu balsu vairākumu

- var pieņemt šādi grozīto tiesību aktu, ja apstiprina visus grozījumus, kas ietverti Eiropas Parlamenta atzinumā;
- var pieņemt ierosināto tiesību aktu, ja Eiropas Parlaments neierosina nekādus grozījumus;
- citos gadījumos pieņem kopēju nostāju un dara to zināmu Eiropas Parlamentam. Padome Eiropas Parlamentam pilnībā dara zināmus iemeslus, kas tai likuši pieņemt kopējo nostāju. Komisija pilnībā informē Eiropas Parlamentu par savu nostāju.

Ja trijos mēnešos pēc šādas paziņošanas Eiropas Parlaments

- a) apstiprina kopējo nostāju vai nepieņem nekādu lēmumu, tad attiecīgo tiesību aktu uzskata par pieņemtu saskaņā ar šo kopējo nostāju;
- b) ar visu savu locekļu absolūtu balsu vairākumu noraida kopējo nostāju, tad uzskata, ka ierosinātais tiesību akts nav pieņemts;
- c) ar visu savu locekļu balsu absolūtu vairākumu ierosina grozījumus kopējā nostājā, tad grozīto tekstu nodod Padomei un Komisijai, kas sniedz atzinumu par šiem grozījumiem.

3. Ja trijos mēnešos pēc tam, kad jautājums nodots Padomei, tā ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina visus Eiropas Parlamenta grozījumus, tad attiecīgo tiesību aktu uzskata par pieņemtu tādā formā, kā paredzēts atbilstīgi grozītajā kopējā nostājā; par grozījumiem, par kuriem Komisija sniegusi negatīvu atzinumu, Padome tomēr lēmumu pieņem vienprātīgi. Ja Padome neapstiprina visus grozījumus, Padomes priekšsēdētājs, vienojoties ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, sešu nedēļu laikā sasauca Samierināšanas komitejas sanākumi.

4. Samierināšanas komiteju veido Padomes locekļi vai viņu pārstāvji, kā arī tikpat daudz Eiropas Parlamenta pārstāvju; tās uzdevums ir panākt vienošanos par kopīgu dokumentu, ko atbalsta ar Padomes locekļu vai to pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlamenta pārstāvju

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

balsu vairākumu. Komisija piedalās Samierināšanas komitejas sēdēs un nāk klajā ar ierosinājumiem, kas vajadzīgi, lai tuvinātu Eiropas Parlamenta un Padomes nostāju. Veicot šo uzdevumu, Samierināšanas komiteja izskata kopīgo nostāju, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem.

5. Ja sešas nedēļās pēc Samierināšanas komitejas sasaukšanas tā apstiprina kopīgu dokumentu, tad Eiropas Parlamentam, kas pieņem lēmumu ar absolūtu nodoto balsu vairākumu, un Padomei, kas pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pēc apstiprināšanas ir sešas nedēļas laika, lai pieņemtu apspriežamo tiesību aktu saskaņā ar kopīgo dokumentu. Ja kāda no šīm divām iestādēm minētajā laikā neapstiprina ierosināto tiesību aktu, uzskata, ka tas nav pieņemts.

6. Ja Samierināšanas komiteja neapstiprina kopīgu dokumentu, uzskata, ka ierosinātais tiesību akts nav pieņemts.

7. Šajā pantā minēto triju mēnešu un sešu nedēļu termiņu pagarina pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājuma, bet ne vairāk kā attiecīgi par vienu mēnesi un divām nedēļām.

252. pants

Ja sakarā ar kāda tiesību akta pieņemšanu šajā Līgumā ir atsauce uz šo pantu, piemēro turpmāk izklāstīto procedūru.

a) Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem kopēju nostāju.

b) Padomes kopējo nostāju dara zināmu Eiropas Parlamentam. Padome un Komisija Eiropas Parlamentam pilnībā dara zināmus iemeslus, kas likuši Padomei pieņemt tās kopējo nostāju, kā arī Komisijas nostāju.

Ja trijos mēnešos pēc šādas paziņošanas Eiropas Parlaments apstiprina šo kopējo nostāju vai arī nav pieņēmis lēmumu, Padome saskaņā ar kopējo nostāju pieņem attiecīgo tiesību aktu galīgajā variantā.

c) Eiropas Parlaments b) punktā minētajos trijos mēnešos ar visu locekļu absolūtu balsu vairākumu var ierosināt grozījumus Padomes kopējā nostājā. Eiropas Parlaments ar tādu pašu balsu vairākumu var arī noraidīt Padomes kopējo nostāju. Lēmumu dara zināmu Padomei un Komisijai.

Ja Eiropas Parlaments ir noraidījis Padomes kopējo nostāju, ir vajadzīga vienprātība, lai Padome par to pieņemtu lēmumu otrā lasījumā.

d) Komisija, ievērojot Eiropas Parlamenta ierosinātos grozījumus, mēneša laikā pārskata priekšlikumu, pamatojoties uz kuru Padome pieņēmusi tās kopējo nostāju.

Komisija reizē ar pārskatīto priekšlikumu nodod Padomei arī Eiropas Parlamenta grozījumus, ko tā nav pieņēmusi, un dara zināmu savu viedokli par tiem. Padome var vienprātīgi pieņemt šos grozījumus.

e) Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Komisijas pārskatīto priekšlikumu.

Lai grozītu Komisijas pārskatīto priekšlikumu, Padomei jāpieņem vienprātīgs lēmums.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

f) Gadījumos, kas minēti c), d) un e) punktā, Padomei lēmums jāpieņem trijos mēnešos. Ja šajā laikā nav pieņemts lēmums, uzskata, ka Komisijas priekšlikums nav pieņemts.

g) Šā panta b) un f) punktā norādītos termiņus var pagarināt ne vairāk kā par vienu mēnesi, savstarpēji vienojoties Padomei un Eiropas Parlamentam.

253. pants

Regulās, direktīvās un lēmumos, ko Eiropas Parlaments pieņem kopā ar Padomi, vai ko pieņem Padome vai Komisija, norāda to pamatojumu un visus priekšlikumus vai atzinumus, kas bija jāsaņem, ievērojot šo Līgumu.

254. pants

1. Regulas, direktīvas un lēmumus, ko pieņem saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, paraksta Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs, un tos publicē " Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ". Minētie akti stājas spēkā tajos norādītajā dienā, vai, ja tā nav norādīta, divdesmitajā dienā pēc to publicēšanas.

2. Padomes un Komisijas regulas, kā arī šo iestāžu direktīvas, kas adresētas visām dalībvalstīm, publicē " Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ". Minētie akti stājas spēkā tajos norādītajā dienā, vai, ja tā nav norādīta, divdesmitajā dienā pēc to publicēšanas.

3. Citas direktīvas un lēmumus paziņo visiem, kam tie adresēti, un līdz ar šādu paziņošanu tie stājas spēkā.

255. pants

1. Jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar 2. un 3. punktu.

2. Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru divos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā nosaka vispārējus principus un ierobežojumus, pamatojoties uz sabiedriskām vai privātām interesēm, kas reglamentē minētās tiesības piekļūt dokumentiem.

3. Katra iepriekš minētā iestāde savā reglamentā paredz īpašus noteikumus par piekļuvi tās dokumentiem.

256. pants

Padomes vai Komisijas lēmumi, kas uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis, ir izpildāmi.

Izpildi reglamentē tās valsts civilprocesa normas, kurā izpilde notiek. Valsts iestāde, ko šim nolūkam norīko attiecīgās dalībvalsts valdība un dara to zināmu Komisijai un Tiesai, lēmumam pievieno izpildes rīkojumu, iepriekš pārbaudot tikai lēmuma autentiskumu.

Kad pēc attiecīgās puses lūguma ir izpildītas šīs formalitātes, minētā puse var sākt izpildi saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, griežoties tieši kompetentā iestādē.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Izpildi var apturēt tikai ar Tiesas lēmumu. Sūdzības par nepareizu izpildi tomēr ir attiecīgās valsts tiesu jurisdikcijā.

3. nodaļa

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

257. pants

Ar šo ir izveidota Ekonomikas un sociālo lietu komiteja. Komitejai ir padomdevējas statuss.

Komitejā ir organizētas pilsoniskas sabiedrības dažādu ekonomisko un sociālo grupu pārstāvji, un jo īpaši ražotāju, lauksaimnieku, pārvadātāju, darba ņēmēju, tirgotāju, amatnieku, brīvo profesiju, patērētāju un vispārības interešu pārstāvji.

258. pants

Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļu skaits nepārsniedz 350.

Komitejas locekļu skaits ir šāds:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	9
Vācija	24
Igaunija	7
Grieķija	12
Spānija	21
Francija	24
Īrija	9
Itālija	24
Kipra	6
Latvija	7
Lietuva	9
Luksemburga	6
Ungārija	12
Malta	5
Nīderlande	12
Austrija	12
Polija	21
Portugāle	12
Slovēnija	7
Slovākija	9
Somija	9
Zviedrija	12
Apvienotā Karaliste	24 ^{*)}

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Komitejas locekļus nedrīkst saistīt nekādi obligāti norādījumi. Viņi Kopienas vispārējās interesēs, veicot amata pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi.

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nosaka Komitejas locekļu atalgojumu.

259. pants

1. Komitejas locekļus pēc dalībvalstu ierosinājumiem ieceļ uz četriem gadiem. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina locekļu sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Komitejas locekļus var iecelt amatā atkārtoti.

2. Padome apspriežas ar Komisiju. Tā var saņemt atzinumus no Eiropas organizācijām, kas pārstāv dažādas tautsaimniecības un sociālās jomas, kuru intereses ir saistītas ar Kopienas darbībām.

260. pants

Komiteja no savu locekļu vidus uz diviem gadiem ievēlē priekšsēdētāju un prezidiju.

Komiteja pieņem savu reglamentu.

Komiteju sasauc tās priekšsēdētājs pēc Padomes vai Komisijas lūguma. Tā var sanākt arī pēc pašas ierosmes.

261. pants

Komitejā ir specializētas nodaļas, kas ir kompetentas galvenajās jomās, uz kurām attiecas šis Līgums.

Šīs specializētās nodaļas darbojas saskaņā ar Komitejas vispārējo kompetenci. Ar tām nedrīkst apspriesties, apejot Komiteju.

Komitejā var veidot arī apakškomitejas, kam jā sagatavo atzinumu projekti par konkrētiem jautājumiem vai konkrētām jomām un jā iesniedz izskatīšanai Komitejā.

Reglaments nosaka specializēto nodaļu un apakškomiteju veidošanas metodes un kompetenci.

262. pants

Padomei un Komisijai jā apspriežas ar Komiteju gadījumos, kad to paredz šis Līgums. Šīs iestādes var apspriesties ar Komiteju vienmēr, kad uzskata to par lietderīgu. Tā pēc savas ierosmes var sniegt atzinumu, ja uzskata to par lietderīgu.

Padome vai Komisija, ja uzskata to par lietderīgu, Komitejas atzinuma iesniegšanai nosaka termiņu, kas nedrīkst būt mazāks par vienu mēnesi no dienas, kad priekšsēdētājs saņēmis par to paziņojumu. Ja līdz termiņa beigām atzinums nav iesniegts, tas neliedz veikt turpmāku rīcību.

Komitejas, kā arī specializētās nodaļas atzinumu kopā ar sēdes protokolu nodod Padomei un Komisijai.

Eiropas Parlaments var apspriesties ar Komiteju.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

4. nodaļa

Reģionu komiteja

263. pants

Ar šo padomdevējas statusā ir izveidota komiteja, kurā ir reģionālo un vietējo struktūru pārstāvji, kam ir vai nu reģionālas, vai vietējas vēlētas varas mandāti vai kuri ir politiski atbildīgi kādai vēlētai sapulcei, še turpmāk "Reģionu komiteja".

Reģionu komitejas locekļu skaits nepārsniedz 350.

Komitejas locekļu skaits ir šāds:

Beļģija	12
Čehijas Republika	12
Dānija	9
Vācija	24
Igaunija	7
Grieķija	12
Spānija	21
Francija	24
Īrija	9
Itālija	24
Kipra	6
Latvija	7
Lietuva	9
Luksemburga	6
Ungārija	12
Malta	5
Nīderlande	12
Austrija	12
Polija	21
Portugāle	12
Slovēnija	7
Slovākija	9
Somija	9
Zviedrija	12
Apvienotā Karaliste	24

Komitejas locekļus, kā arī tādu pašu skaitu viņu aizstājēju pēc dalībvalstu priekšlikumiem ieceļ uz četriem gadiem. Viņus var iecelt amatā atkārtoti. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu apstiprina locekļu un viņu aizstājēju sarakstu, kuru izstrādā saskaņā ar visu dalībvalstu priekšlikumiem. Kad beidzas šā panta pirmajā daļā minētais pilnvarojums, uz kura pamata Komitejas locekļi izvirzīti, tad automātiski beidzas arī Komitejas locekļu pilnvaru laiks, un uz

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

atlikušo pilnvaru laiku viņus nomaina saskaņā ar tādu pašu procedūru. Komitejas locekļi nedrīkst vienlaikus būt arī Eiropas Parlamenta locekļi.

Komitejas locekļus nedrīkst saistīt nekādi obligāti norādījumi. Viņi Kopienas vispārējās interesēs, veicot amata pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgi.

264. pants

Reģionu komitejas locekļi no sava vidus uz diviem gadiem ievēlē priekšsēdētāju un prezidiju.

Komiteja pieņem savu reglamentu.

Komiteju sasauc tās priekšsēdētājs pēc Padomes vai Komisijas lūguma. Tā var sanākt arī pēc pašas ierosmes.

265. pants

Padome un Komisija apspriežas ar Reģionu komiteju šajā Līgumā paredzētos gadījumos, kā arī visos citos gadījumos, kad viena no šīm iestādēm uzskata to par lietderīgu, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu sadarbību.

Padome vai Komisija, ja uzskata to par vajadzīgu, Komitejas atzinuma iesniegšanai nosaka termiņu, kas nedrīkst būt mazāks par vienu mēnesi no dienas, kad priekšsēdētājs saņēmis par to paziņojumu. Ja līdz termiņa beigām atzinums nav iesniegts, tas neliedz veikt turpmāku rīcību.

Ja atbilstīgi 262. pantam apspriežas ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, tad Padome un Komisija lūgumu sniegt atzinumu dara zināmu Reģionu komitejai. Reģionu komiteja var sniegt atzinumu, ja tā uzskata, ka attiecīgais jautājums skar īpašas reģionu intereses.

Eiropas Parlaments var apspriesties ar Reģionu komiteju.

Tā pēc savas ierosmes var sniegt atzinumu, ja uzskata to par lietderīgu.

Komitejas atzinumu kopā ar sēdes protokolu nodod Padomei un Komisijai.

5. nodaļa

Eiropas Investīciju banka

266. pants

Eiropas Investīciju banka ir tiesību subjekts.

Eiropas Investīciju bankas dalībnieces ir dalībvalstis.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Eiropas Investīciju bankas statūti ir noteikti protokolā, kas pievienots šim Līgumam. Padome, vai nu pēc Eiropas Investīciju bankas līguma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, vai arī pēc Komisijas līguma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Investīciju banku, ar vienprātīgu lēmumu var grozīt Bankas statūtu 4., 11. un 12. pantu, kā arī 18. panta 5. punktu.

267. pants

Eiropas Investīciju bankas uzdevums ir Kopienas interesēs veicināt līdzsvarotu un noturīgu kopējā tirgus attīstību, gan darbojoties kapitāla tirgū, gan izmantojot bankas pašas resursus. Šajā nolūkā banka, kuras mērķis nav gūt peļņu, piešķir aizdevumus un dod galvojumus, tādējādi sekmējot šādu projektu finansēšanu visās tautsaimniecības nozarēs:

- a) projekti mazāk attīstītu reģionu attīstībai;
- b) projekti uzņēmumu modernizācijai vai pārveidošanai, vai arī tādu jaunu darbības formu attīstībai, kuras nosaka kopējā tirgus pakāpeniska izveide, ja šie projekti apjoma ziņā vai pēc būtības ir tādi, ko nevar pilnīgi finansēt no dažādiem līdzekļiem, kas ir atsevišķu dalībvalstu rīcībā;
- c) projekti, kuros ieinteresētas vairākas dalībvalstis un kuri apjoma ziņā vai pēc būtības ir tādi, ko nevar pilnīgi finansēt no dažādiem līdzekļiem, kas ir atsevišķu dalībvalstu rīcībā.

Veicot uzdevumus, banka līdztekus ar atbalstu no struktūrfondiem un citiem Kopienas finanšu instrumentiem veicina investīciju programmu finansēšanu.

II SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

268. pants

Visus Kopienas ieņēmumus un izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz Eiropas Sociālo fondu, iekļauj tāmē, ko sagatavo katram finanšu gadam, un budžetā.

Administratīvos izdevumus, kas iestādēm rodas, ievērojot noteikumus, kuri Līgumā par Eiropas Savienību attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī uz sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā, sedz no budžeta līdzekļiem. Darbības izdevumus, ko rada minēto noteikumu īstenošana, var segt no budžeta līdzekļiem saskaņā ar šajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem.

Budžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem jābūt līdzsvarotiem.

269. pants

Neskarot citus ieņēmumus, budžetu pilnībā finansē no pašas resursiem.

Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par Kopienas pašas resursu sistēmu, kurus tā iesaka dalībvalstīm pieņemt saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

270. pants

Lai nodrošinātu budžeta disciplīnu, Komisija nesniedz nekādus priekšlikumus par Kopienas tiesību aktiem, nemaina priekšlikumus un neparedz nekādus īstenošanas pasākumus, kas var jūtami ietekmēt budžetu, ja nespēj nodrošināt šo priekšlikumu vai pasākumu finansējumu no Kopienas pašas resursiem, kas veidojas atbilstīgi noteikumiem, kurus Padome pieņem saskaņā ar 269. pantu.

271. pants

Budžetā iekļautos izdevumus apstiprina vienam finanšu gadam, ja vien ko citu nenosaka regulas, kas pieņemtas saskaņā ar 279. pantu.

Atbilstīgi nosacījumiem, kas jāparedz saskaņā ar 209. pantu, visas apropriācijas, kas nav izlietas līdz finanšu gada beigām, izņemot tās, kuras attiecas uz personāla izdevumiem, var pārcelt tikai uz nākamo finanšu gadu.

Apropriācijas klasificē dažādās nodaļās, grupējot izdevumus pēc to būtības vai mērķa, un vajadzības gadījumā iedala sīkāk saskaņā ar regulām, kas pieņemtas atbilstīgi 279. pantam.

Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas un Tiesas izdevumus uzrāda atsevišķās budžeta daļās, neskarot dažus īpaši izveidotus kopīgus izdevumu posteņus.

272. pants

1. Finanšu gads ilgst no 1. janvāra līdz 31. decembrim.

2. Katra Kopienas iestāde līdz 1. jūlijam izstrādā savu paredzamo izdevumu tāmes. Komisija apvieno šīs tāmes provizoriskā budžeta projektā. Tā pievieno projektam atzinumu, kurā var būt citādas tāmes.

Provizoriskajā budžeta projektā ir ieņēmumu tāme un izdevumu tāme.

3. Komisija iesniedz Padomei provizorisko budžeta projektu vēlākais 1. septembrī pirms budžeta izpildes gada sākuma.

Ja Padome nodomājusi atkāpties no provizoriskā budžeta projekta, tā apspriežas ar Komisiju un, vajadzības gadījumā, arī ar citām ieinteresētām iestādēm.

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem budžeta projektu un iesniedz to Eiropas Parlamentam.

4. Budžeta projektu iesniedz Eiropas Parlamentam vēlākais 5. oktobrī pirms budžeta izpildes gada sākuma.

Eiropas Parlamentam ir tiesības ar tā locekļu balsu vairākumu grozīt budžeta projektu un ar absolūtu nodoto balsu vairākumu ierosināt Padomei budžeta projekta labojumus attiecībā uz izdevumiem, kas tieši izriet no šā Līguma vai tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar to.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Ja 45 dienās pēc budžeta projekta iesniegšanas Eiropas Parlaments to ir apstiprinājis, budžets ir pieņemts galīgajā variantā. Ja šajā laikā Eiropas Parlaments nav ne grozījis budžeta projektu, ne arī ierosinājis labojumus, budžetu uzskata par pieņemtu galīgajā variantā.

Ja šajā laikā Eiropas Parlaments ir pieņēmis grozījumus vai ierosinājis labojumus, budžeta projektu ar grozījumiem vai ierosinātajiem labojumiem nodod Padomei.

5. Padome, apspriedusi budžeta projektu ar Komisiju un, vajadzības gadījumā, ar citām ieinteresētām iestādēm, rīkojas saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var labot jebkuru Eiropas Parlamenta pieņemto grozījumu;
- b) attiecībā uz ierosinātajiem labojumiem,
 - ja Eiropas Parlamenta ierosinātais labojums nepalielina kādas iestādes izdevumu kopsummu, jo īpaši tāpēc, ka labojuma paredzēto izdevumu palielinājumu noteikti kompensētu viens vai vairāki ierosināti labojumi, kas attiecīgi samazinātu izdevumus, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var noraidīt ierosināto labojumu. Ja tā nenolemj to noraidīt, ierosinātais labojums ir pieņemts;
 - ja Eiropas Parlamenta ierosinātais labojums palielina kādas iestādes izdevumu kopsummu, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt ierosināto labojumu. Ja tā nenolemj to pieņemt, ierosinātais labojums ir noraidīts;
 - ja Padome saskaņā ar kādu no iepriekšējiem šā punkta ievilkumiem ir noraidījis ierosināto labojumu, tā ar kvalificētu balsu vairākumu var saglabāt budžeta projektā norādīto summu nemainīgu vai noteikt citu summu.

Budžeta projektu labo, pamatojoties uz ierosinātajiem labojumiem, ko atbalstījusi Padome.

Ja 15 dienās pēc projekta iesniegšanas Padome nav labojusi nevienu Eiropas Parlamenta pieņemto grozījumu un ir pieņēmusi tā ierosinātos labojumus, budžetu uzskata par pieņemtu galīgajā variantā. Padome dara zināmu Eiropas Parlamentam, ka nav labojusi nevienu grozījumu un ierosinātie labojumi ir pieņemti.

Ja šajā laikā Padome ir labojusi vienu vai vairākus Eiropas Parlamenta pieņemtos grozījumus, vai arī tā ierosinātie labojumi ir noraidīti vai laboti, laboto budžeta projektu atkal nodod Eiropas Parlamentam. Padome apspriedes rezultātus dara zināmu Eiropas Parlamentam.

6. Piecpadsmit dienās pēc budžeta projekta iesniegšanas Eiropas Parlaments, kam ir darīts zināms lēmums, kas pieņemts par tā ierosinātajiem labojumiem, ar visu tā locekļu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu var grozīt vai noraidīt labojumus, ko Padome izdarījusi tā grozījumos, un attiecīgi pieņem budžetu. Ja šajā laikā Eiropas Parlaments nav pieņēmis lēmumu, budžetu uzskata par pieņemtu galīgajā variantā.

7. Kad šajā pantā paredzētā procedūra ir beigusies, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs paziņo, ka budžets ir pieņemts galīgajā variantā.

8. Eiropas Parlaments ar visu tā locekļu vairākumu un divām trešdaļām nodoto balsu svarīgu iemeslu dēļ tomēr var noraidīt budžeta projektu un prasīt iesniegt jaunu projektu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

9. Ik gadu visiem izdevumiem, kas tieši neizriet no šā Līguma vai saskaņā ar to pieņemtiem tiesību aktiem, nosaka maksimālo likmi, par ko var palielināt viena un tā paša tipa izdevumus, salīdzinot ar tekošam gadam paredzētiem izdevumiem.

Komisija, apspriedusies ar Ekonomikas politikas komiteju, dara zināmu šo maksimālo likmi, ievērojot

- Kopienas nacionālā kopprodukta dinamikas kvantitatīvās tendences,
 - caurmēra izmaiņas dalībvalstu budžetos,
- un
- dzīves dārdzības dinamikas tendences iepriekšējā finanšu gadā.

Maksimālo likmi līdz 1. maijam dara zināmu visām Kopienas iestādēm. Budžeta procedūras gaitā tām ir jāievēro šī likme, ņemot vērā šā punkta ceturto un piekto daļu.

Ja Padomes sagatavotajā budžeta projektā faktiskā palielinājuma likme izdevumiem, kas tieši neizriet no šā Līguma vai saskaņā ar to pieņemtiem tiesību aktiem, pārsniedz pusi no maksimālās likmes, Eiropas Parlaments, izmantojot tā tiesības izdarīt grozījumus, var vēl palielināt šo izdevumu kopsummu par ne vairāk kā pusi no maksimālās likmes.

Ja Eiropas Parlaments, Padome vai Komisija uzskata, ka Kopienu darbības interesēs ir jāpārsniedz likme, kas noteikta saskaņā ar šajā punktā izklāstīto procedūru, citu likmi var noteikt, Padomei, kas pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, vienojoties ar Eiropas Parlamentu, kas pieņem lēmumu ar visu tā locekļu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu.

10. Katra iestāde īsteno ar šo pantu piešķirtās pilnvaras, ievērojot šo Līgumu un saskaņā ar to pieņemtos tiesību aktus, jo īpaši tos, kas attiecas uz Kopienas pašas resursiem, kā arī uz ieņēmumu un izdevumu līdzsvaru.

273. pants

Ja, finanšu gadam sākoties, par budžetu vēl nav nobalsots, tad atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar 279. pantu, katru mēnesi ikvienā budžeta nodaļā vai citā apakšnodaļā var iztērēt summu, kas nepārsniedz vienu divpadsmito daļu no iepriekšējā finanšu gada budžeta apropriācijām; šie noteikumi Komisijai tomēr nedod iespēju saņemt apropriācijas, kas pārsniedz vienu divpadsmito daļu no summas, ko paredz topošais budžeta projekts.

Ja pārējie pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi ir ievēroti, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var atļaut izdevumus, kas pārsniedz vienu divpadsmito daļu.

Ja lēmums attiecas uz izdevumiem, kas tieši neizriet no šā Līguma vai saskaņā ar to pieņemtiem tiesību aktiem, Padome to tūlīt nodod Eiropas Parlamentam; trīsdesmit dienās Eiropas Parlaments ar visu tā locekļu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu var pieņemt citādu lēmumu par izdevumiem, kas pārsniedz šā panta pirmajā daļā minēto vienu divpadsmito daļu. Šis Padomes lēmuma daļas īstenošanu aptur tikmēr, kamēr Eiropas Parlaments pieņem lēmumu. Ja minētajā laikā Eiropas Parlaments nav pieņēmis citādu lēmumu kā Padome, Padomes lēmumu uzskata par pieņemtu galīgajā variantā.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Šā panta otrajā un trešajā daļā minētie lēmumi nosaka vajadzīgos pasākumus attiecībā uz līdzekļiem, kas nodrošina šā panta piemērošanu.

274. pants

Atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar 279. pantu, Komisija saskaņā ar apropriāciju apjomu uzņemas atbildību par budžeta izpildi, ievērojot pareizas finanšu vadības principus. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka apropriācijas izmanto saskaņā ar pareizas finanšu vadības principiem.

Regulās paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā katra iestāde atbild par pašas izdevumiem.

Komisija, ņemot vērā ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti regulās, kuras pieņemtas saskaņā ar 279. pantu, budžetā var pārcelt apropriācijas no vienas nodaļas uz citu vai no vienas apakšnodaļas uz citu.

275. pants

Komisija katru gadu Padomei un Eiropas Parlamentam iesniedz pārskatu par budžeta izpildi iepriekšējā finanšu gadā. Komisija minētajām iestādēm nodod arī finanšu pārskatu par Kopienas aktīviem un pasīviem.

276. pants

1. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, kas pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, atbrīvo Komisiju no atbildības par budžeta izpildi. Lai to panāktu, pēc kārtas Padome un Eiropas Parlaments pārbauda 275. pantā minētos pārskatus un finanšu pārskatu, Revīzijas palātas gada ziņojumu kopā ar revidējamo iestāžu atbildēm uz Revīzijas palātas apsvērumiem, 248. panta 1. punkta otrajā daļā minēto atzinumu par ticamību, kā arī visus attiecīgos Revīzijas palātas īpašos ziņojumus.

2. Pirms Eiropas Parlaments atbrīvo Komisiju no atbildības par budžeta izpildi, kā arī jebkurā citā nolūkā, kas skar tās pilnvaras attiecībā uz budžeta izpildi, tas var Komisijai lūgt pierādījumus par faktiskajiem izdevumiem un finanšu kontroles sistēmu darbību. Komisija pēc Eiropas Parlamenta lūguma tam sniedz visu vajadzīgo informāciju.

3. Komisija dara visu vajadzīgo, lai ievērotu apsvērumus lēmumos, kas atbrīvo no atbildības par budžeta izpildi, un citus Eiropas Parlamenta apsvērumus par faktiskajiem izdevumiem, kā arī piezīmes, kas pievienotas Padomes pieņemtajiem ieteikumiem par atbrīvošanu no atbildības par budžeta izpildi.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes lūguma Komisija ziņo par pasākumiem, kas veikti sakarā ar šiem apsvērumiem un piezīmēm, un jo īpaši par norādījumiem tām struktūrvienībām, kas atbild par budžeta izpildi. Šos ziņojumus nodod arī Revīzijas palātai.

277. pants

Budžetu izstrādā norēķinu vienībās, ko nosaka atbilstīgi regulām, kuras pieņem saskaņā ar 279. pantu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

278. pants

Komisija, ar nosacījumu, ka tā informē kompetentas attiecīgo dalībvalstu iestādes, var no vienas dalībvalsts valūtas konvertēt citas dalībvalsts valūtā tik lielus uzkrājumus, cik vajadzīgs, lai tos izmantotu šā Līguma mērķiem. Komisija, cik vien iespējams, nekonvertē valūtu, ja tās rīcībā ir naudas līdzekļi vai likvīdi aktīvi tai vajadzīgajās valūtās.

Komisija sadarbojas ar visām dalībvalstīm ar attiecīgās valsts norādītas iestādes starpniecību. Veicot finanšu operācijas, Komisija izmanto attiecīgās dalībvalsts emisijas bankas pakalpojumus vai jebkuras citas tās izraudzītas finanšu iestādes pakalpojumus.

279. pants

1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, kā arī saņēmusi Revīzijas palātas atzinumu, ar vienprātīgu lēmumu

- a) pieņem finanšu regulas, kas precizē budžeta apstiprināšanas un izpildes, kā arī pārskatu iesniegšanas un revīzijas procedūru;
- b) izstrādā noteikumus attiecībā uz finanšu kontrolieru, kredītrīkotāju un grāmatvežu pienākumiem, kā arī attiecībā uz piemērotām pārbažu metodēm.

No 2007. gada 1. janvāra Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, kā arī saņēmusi Revīzijas palātas atzinumu, pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, kā arī saņēmusi Revīzijas palātas atzinumu, ar vienprātīgu lēmumu nosaka metodes un procedūru, kā Komisijas rīcībā nodod budžeta ieņēmumus, kas paredzēti noteikumos par Kopienas pašas resursiem, un paredz pasākumus, kuri vajadzības gadījumā jāveic, lai apmierinātu vajadzību pēc naudas līdzekļiem.

280. pants

1. Kopiena un dalībvalstis apkaro krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Kopienas finanšu intereses, saskaņā ar šo pantu veicot pasākumus, kuriem jāattur no šādas rīcības, kā arī jānodrošina efektīva aizsardzība dalībvalstīs.

2. Lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Kopienas finanšu intereses, dalībvalstis veic tādas pašas pasākumus, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses.

3. Neskarot citus šā Līguma noteikumus, dalībvalstis koordinē rīcību, kuras mērķis ir aizsargāt pret krāpšanu Kopienas finanšu intereses. Šajā nolūkā tās kopā ar Komisiju izvērš ciešu un regulāru kompetento iestāžu sadarbību.

4. Lai panāktu efektīvu un līdzvērtīgu aizsardzību dalībvalstīs, Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, apspriedusies ar Revīzijas palātu, paredz novēršanas un apkarošanas pasākumus cīņai pret krāpšanu, kas apdraud Kopienas finanšu intereses. Šie pasākumi neattiecas uz dalībvalstu krimināllikumu piemērošanu vai tiesvedību dalībvalstīs.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo pantu.

SESTĀ DAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

281. pants

Kopiena ir tiesību subjekts.

282. pants

Visās dalībvalstīs Kopienai ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, ko šo valstu tiesību akti piešķir juridiskām personām; tā var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesā. Šajā nolūkā Kopienai pārstāv Komisija.

283. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar pārējām attiecīgām iestādēm, ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienai pārrēķināšanu nodarbinātības kārtību.

284. pants

Lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, Komisija drīkst vākt visu vajadzīgo informāciju un veikt jebkādu pārbaudi, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz saskaņā ar šo Līgumu.

285. pants

1. Neskarot 5. pantu Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem, Padome saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru paredz statistikas izveides pasākumus, ja tie vajadzīgi Kopienai darbībā.

2. Kopienai statistikas izveide atbilst taisnīguma, ticamības, objektivitātes, zinātniskās neatkarības, izmaksu lietderības un statistikas konfidencialitātes prasībām; tā nerada uzņēmējiem pārmērīgus apgrūtinājumus.

286. pants

1. No 1999. gada 1. janvāra Kopienai tiesību aktus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti piemēro iestādēm un struktūrām, kas izveidotas ar šo Līgumu vai pamatojoties uz to.

2. Padome līdz 1. punktā minētajai dienai saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru nodibina neatkarīgu pārraudzības struktūru, kuras uzdevums ir uzraudzīt šādu Kopienai tiesību aktu piemērošanu attiecībā uz Kopienai iestādēm, un vajadzības gadījumā pieņemt citus attiecīgus noteikumus.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

287. pants

Kopienas iestāžu locekļi, Kopienas komiteju locekļi, ierēdņi un pārējie Kopienas darbinieki, arī beiguši pienākumu izpildi, nedrīkst izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un to ražošanas izmaksām.

288. pants

Kopienas atbildību par līgumsaistību izpildi reglamentē tiesību akti, ko piemēro attiecīgiem līgumiem.

Ja pastāv tādas saistības, kas nav līgumsaistības, Kopiena saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Kopienas iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus.

Šā panta iepriekšējā daļa ar tādiem pašiem nosacījumiem attiecas arī uz kaitējumu, ko radījusi Eiropas Centrālā banka vai tās darbinieki, pildot savus pienākumus.

Darbinieku personisko atbildību pret Kopienas nosaka tiem attiecīgi piemērojami Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība.

289. pants

Kopienas iestāžu atrašanās vietu nosaka, dalībvalstu valdībām savstarpēji vienojoties.

290. pants

Noteikumus par valodu lietošanu Kopienas iestādēs, neskarot Tiesas statūtu noteikumus, ar vienprātīgu lēmumu pieņem Padome.

291. pants

Atbilstīgi nosacījumiem, kas izklāstīti 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, dalībvalstīs Kopienai ir visas privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai veiktu tās uzdevumus. Tas pats attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, Eiropas Monetāro institūtu un Eiropas Investīciju banku.

292. pants

Risinot domstarpības, kas saistītas ar šā Līguma interpretāciju vai piemērošanu, dalībvalstis apņemas izmantot tikai tādas domstarpību izšķiršanas metodes, kādas paredz šis Līgums.

293. pants

Vajadzības gadījumā dalībvalstis rīko savstarpējas sarunas, lai nodrošinātu šādas savu pilsoņu intereses:

- aizsargātu personas, kā arī nodrošinātu un aizsargātu viņu tiesības saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus valsts noteikusi saviem pilsoņiem;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

- atceltu nodokļu dubulto uzlikšanu Kopienā;
- savstarpēji atzītu sabiedrības, kas definētas 48. panta otrajā daļā, saglabātu sabiedrību juridiskas personas statusu, tām pārceļot atrašanās vietu no vienas valsts uz citu, un ļautu apvienoties sabiedrībām, kuru darbību reglamentē dažādu valstu tiesību akti;
- vienkāršotu formalitātes, kas reglamentē tiesu spriedumu un šķīrējtiesu nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi.

294. pants

Neskarot citu šā Līguma noteikumu piemērošanu, dalībvalstis citu dalībvalstu pilsoņiem piešķir tādas pašas tiesības piedalīties 48. pantā definēto sabiedrību kapitāla veidošanā, ko tās piešķir saviem pilsoņiem.

295. pants

Šis Līgums nekādi neietekmē dalībvalstu tiesību aktus, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu.

296. pants

1. Šis Līgums neliedz piemērot šādus noteikumus:

- a) dalībvalstīm nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās atzīst par būtisku savas drošības interešu apdraudējumu;
- b) dalībvalstis var veikt pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu savas būtiskās drošības intereses, kas saistītas ar ieroču, munīcijas un militāra aprīkojuma ražošanu vai tirdzniecību; šādi pasākumi kopējā tirgū nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt tādu ražojumu konkurenci, kuri nav tieši paredzēti militāriem nolūkiem.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var grozīt 1958. gada 15. aprīlī sastādīto to ražojumu sarakstu, uz kuriem attiecas 1. punkta b) apakšpunkts.

297. pants

Dalībvalstis savā starpā apspriežas par to, kādus kopīgus līdzekļus izmantot kopējā tirgus aizsardzībai pret pasākumiem, kas kādai dalībvalstij būtu jāveic gadījumā, ja tajā izceltos nozīmīgi iekšēji nemieri, kas traucētu uzturēt likumību un kārtību, sāktos karš vai nopietns starptautisks saspīlējums, kas radītu kara draudus, vai arī šai valstij pildot pienākumus, ko tā uzņēmusies, lai uzturētu mieru un starptautisku drošību.

298. pants

Ja pasākumi, kas veikti 296. un 297. pantā minētajos gadījumos, kopējā tirgū rada konkurences izkropļojumus, Komisija kopā ar attiecīgo valsti noskaidro, kā šādus pasākumus saskaņot ar šo Līgumu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

Atkāpjoties no 226. un 227. pantā noteiktās procedūras, Komisija vai jebkura dalībvalsts var tieši griezties Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi izmanto 296. un 297. pantā paredzētās pilnvaras. Tiesa pieņem lēmumu slēgtā sēdē.

299. pants

1. Šis Līgums attiecas uz Beļģijas Karalisti, Čehijas Republiku, Dānijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Īriju, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Latvijas Republiku, Lietuvas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Ungārijas Republiku, Maltas Republiku, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Polijas Republiku, Portugāles Republiku, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku, Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti.

2. Šā Līguma noteikumus piemēro Francijas aizjūras departamentiem, Azoru salām, Madeiras salām un Kanāriju salām.

Tomēr, ņemot vērā Francijas aizjūras departamentu, Azoru salu, Madeiras salu un Kanāriju salu struktūras sociālo un ekonomisko stāvokli, ko vēl vairāk apgrūtina tādi faktori kā attālums, tas, ka tās ir salas, maza teritorija, sarežģīts reljefs un klimats, tautsaimniecības atkarība no dažiem ražojumiem, kas, nemainoties un cits citu papildinot, nopietni kavē to attīstību, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, paredz īpašus pasākumus, lai izstrādātu nosacījumus šā Līguma piemērošanai minētajiem reģioniem, tostarp kopēju politiku.

Padome, paredzot attiecīgos pasākumus, kas minēti šā punkta otrajā daļā, ņem vērā, piemēram, muitas un tirdzniecības politiku, fiskālo politiku, brīvās tirdzniecības zonas, lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku, nosacījumus izejvielu un plaša patēriņa preču piegādei, valsts atbalstu un nosacījumus, lai piekļūtu struktūrfondiem un Kopienas horizontālajām programmām.

Padome paredz šā punkta otrajā daļā minētos pasākumus, ņemot vērā tālāko reģionu īpatnības un grūtības un neietekmējot Kopienas tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.

3. Īpašā asociācijas procedūra, kas izklāstīta šā Līguma ceturtajā daļā, attiecas uz tām aizjūras zemēm un teritorijām, kas uzskaitītas šā Līguma II pielikumā.

Šis Līgums neattiecas uz tām aizjūras zemēm un teritorijām, kas uztur īpašas attiecības ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un kuras nav iekļautas iepriekšminētajā sarakstā.

4. Šis Līgums attiecas uz tām Eiropas teritorijām, par kuru ārlietām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm.

5. Šis Līgums attiecas uz Ālandu salām saskaņā ar 2. protokolu Aktā par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem.

6. Neatkarīgi no iepriekšējiem punktiem,

a) šis Līgums neattiecas uz Farēru salām;

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

b) šis Līgums neattiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā;

c) šis Līgums attiecas uz Normandijas salām un Menas salu tikai tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu to noteikumu īstenošanu, kas attiecas uz minētajām salām un ko paredz 1972. gada 22. janvārī parakstītais Līgums par jaunu dalībvalstu pievienošanos Eiropas Ekonomikas kopienai un Eiropas Atomenerģijas kopienai.

300. pants

1. Gadījumā, ja šis Līgums paredz slēgt nolīgumus starp Kopienu un vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām, Komisija sniedz ieteikumus Padomei, kas pilnvaro Komisiju sākt vajadzīgās sarunas. Šīs sarunas vada Komisija, apspriežoties ar īpašām Padomes ieceltām komitejām, kas tai palīdz veikt šo uzdevumu, un saskaņā ar direktīvām, ko Padome var tai izdot.

Izmantojot ar šo punktu piešķirtās pilnvaras, Padome pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu, izņemot 2. punkta pirmajā daļā paredzētos gadījumus, kad tā pieņem lēmumus vienprātīgi.

2. Ievērojot pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas šajā jomā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumus par nolīgumu parakstīšanu, reizē ar ko var pieņemt arī lēmumus par nolīgumu pagaidu piemērošanu pirms to stāšanās spēkā, kā arī pieņem lēmumus par nolīgumu slēgšanu. Padome lēmumus pieņem vienprātīgi, ja nolīgums attiecas uz jomu, kur vajadzīga vienprātība, lai pieņemtu iekšējus noteikumus un slēgtu 310. pantā minētos nolīgumus.

Atkāpjoties no 3. punkta noteikumiem, tās pašas procedūras attiecas arī uz lēmumu pārtraukt kāda nolīguma piemērošanu, kā arī uz tādu nostāju pieņemšanu, kas Kopienas vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir uzaicināta pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, ar ko papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Eiropas Parlamentam tūlīt un pilnīgi dara zināmu katru lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi šim punktam un kas attiecas uz nolīgumu pagaidu piemērošanu vai piemērošanas apturēšanu, vai Kopienas nostājas pieņemšanu struktūrā, kas izveidota ar nolīgumu.

3. Padome slēdz nolīgumus, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, izņemot nolīgumus, kas minēti 133. panta 3. punktā, tostarp gadījumos, kad nolīgums attiecas uz jomu, attiecībā uz kuru jāievēro 251. vai 252. pantā paredzētā procedūra, lai pieņemtu iekšējus noteikumus. Eiropas Parlaments sniedz atzinumu termiņā, kuru Padome var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Ja atzinums noteiktajā termiņā nav sniegts, Padome ir tiesīga pieņemt lēmumu.

Atkāpjoties no šā punkta iepriekšējās daļas, 310. pantā minētos nolīgumus, citus nolīgumus, kas, izvērsot sadarbību, izveido īpašu iestāžu sistēmu, nolīgumus, kas būtiski ietekmē Kopienas budžetu, kā arī nolīgumus, kuru dēļ jāizdara grozījumi kādā tiesību aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 251. pantā minēto procedūru, slēdz tikai pēc tam, kad saņemta Eiropas Parlamenta piekrišana.

Steidzamos gadījumos Padome un Eiropas Parlaments var vienoties par termiņu, kurā šī piekrišana jāsaņem.

4. Slēdzot nolīgumus, Padome, atkāpjoties no šā panta 2. punkta, var pilnvarot Komisiju Kopienas vārdā apstiprināt grozījumus, ja nolīgums paredz tos pieņemt ar vienkāršotu procedūru

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

vai ja grozījumus pieņem ar attiecīgo nolīgumu izveidota struktūra; Padome var paredzēt šādam pilnvarojumam īpašus nosacījumus.

5. Ja Padome paredz noslēgt nolīgumu, kura dēļ jāizdara grozījumi šajā Līgumā, grozījumi vispirms jāpieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 48. pantā Līgumā par Eiropas Savienību.

6. Eiropas Parlaments, Padome, Komisija vai jebkura dalībvalsts var saņemt Tiesas atzinumu par to, vai paredzētais nolīgums ir saderīgs ar šo Līgumu. Ja Tiesas atzinums ir negatīvs, nolīgums var stāties spēkā tikai saskaņā ar 48. pantu Līgumā par Eiropas Savienību.

7. Nolīgumi, kas noslēgti saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem, uzliek saistības Kopienas iestādēm un dalībvalstīm.

301. pants

Ja kopēja nostāja vai kopīga rīcība, kas paredzēta saskaņā ar noteikumiem, kuri ietverti Līgumā par Eiropas Savienību un attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, paredz Kopienai daļēji vai pilnīgi pārtraukt vai sašaurināt ekonomiskās attiecības ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Padome veic vajadzīgos steidzamos pasākumus. Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

302. pants

Komisijas pienākums ir uzturēt visas vajadzīgas attiecības ar Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādēm un ar tās specializētām iestādēm.

Komisija uztur vajadzīgās attiecības arī ar visām starptautiskām organizācijām.

303. pants

Komisija ievieš visas attiecīgās formas sadarbībai ar Eiropas Padomi.

304. pants

Kopiena izveido ciešu sadarbību ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju un, savstarpēji vienojoties, sīkāk nosaka šīs sadarbības formas.

305. pants

1. Šis Līgums neietekmē Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstu tiesībām un pienākumiem, minētās Kopienas iestāžu pilnvarām un tajā Līgumā ietvertos noteikumus par ogļu un tērauda kopējā tirgus darbību.

2. Šis Līgums neparedz atkāpes no Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma.

306. pants

Šis Līgums neliedz pastāvēt vai attīstīties reģionālām apvienībām, ko veido Beļģija un Luksemburga vai Beļģija, Luksemburga un Nīderlande, ciktāl šo reģionālo apvienību mērķi nav sasniedzami, piemērojot šo Līgumu.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

307. pants

Šis Līgums neietekmē tiesības un pienākumus, ko uzliek nolīgumi, kurus pirms 1958. gada 1. janvāra un – attiecībā uz kandidātvalstīm – pirms to pievienošanās dienas viena vai vairākas dalībvalstis, no vienas puses, noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses.

Ja minētie nolīgumi nesader ar šo Līgumu, attiecīgā dalībvalsts vai attiecīgās dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konstatēto nesaderību. Vajadzības gadījumā dalībvalstis šajā sakarā sniedz savstarpēju palīdzību un vienojas par kopēju attieksmi.

Piemērojot šā panta pirmajā daļā minētos nolīgumus, dalībvalstis ņem vērā to, ka tiesības, par kuru piešķiršanu tās vienojušās šajā Līgumā, ir būtiska Kopienas sistēmas daļa un tādējādi ir cieši saistītas ar kopīgu iestāžu dibināšanu, attiecīgu pilnvaru piešķiršanu tām, kā arī ar to, ka visas citas dalībvalstis piešķir tādas pašas tiesības.

308. pants

Ja izrādās, ka Kopienai, lai sasniegtu kādu tās mērķi kopējā tirgus darbībā, jārīkojas, bet šis Līgums nepiešķir vajadzīgās pilnvaras, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar vienprātīgu lēmumu veic attiecīgus pasākumus.

309. pants

1. Ja saskaņā ar 7. panta 3. punktu Līgumā par Eiropas Savienību ir pieņemts lēmums uz laiku atņemt balsstiesības kādas dalībvalsts valdības pārstāvim, tad šīs balsstiesības atņem arī attiecībā uz šo Līgumu.

2. Turklāt, ja saskaņā ar 7. panta 2. punktu ir konstatēts, ka kāda dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpusi principus, kas minēti 6. panta 1. punktā Līgumā par Eiropas Savienību, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt uz laiku atņemt dažas tiesības, ko nosaka šā Līguma piemērošana konkrētajā dalībvalstī. To īstenojot, Padome ņem vērā iespējamās sekas, ko šāda tiesību atņemšana var radīt attiecībā uz fizisku un juridisku personu tiesībām un pienākumiem.

Attiecīgai dalībvalstij joprojām ir saistoši šā Līguma uzliktie pienākumi.

3. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu vēlāk var nolemt mainīt vai atcelt pasākumus, kas noteikti saskaņā ar 2. punktu, ja mainās apstākļi, kas likuši tos īstenot.

4. Pieņemot lēmumus, kas minēti 2. un 3. punktā, Padome neņem vērā attiecīgās dalībvalsts valdības pārstāvja balsojumu. Atkāpjoties no 205. panta 2. punkta, kvalificēts balsu vairākums ir tāda pati attiecīgajiem Padomes locekļiem piešķirto balsu attiecība, kāda noteikta 205. panta 2. punktā.

Šo punktu piemēro arī tad, ja balsstiesības ir uz laiku atņemtas saskaņā ar 1. punktu. Tādos gadījumos lēmumu, kam vajadzīga vienprātība, pieņem, attiecīgās dalībvalsts valdības pārstāvim nebalsojot.

310. pants

Kopiena ar vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām var slēgt asociācijas nolīgumus, kas nosaka savstarpējas tiesības un pienākumus, kopīgu rīcību un īpašu procedūru.

Konsolidētā Eiropas kopienu dibināšanas līguma versija (01.05.2004.) - LV

311. pants

Protokoli, kas pēc dalībvalstu savstarpējas vienošanās pievienoti šim Līgumam, ir daļa no tā.

312. pants

Šis Līgums ir noslēgts uz neierobežotu laiku.

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

313. pants

Augstās Līgumslēdzējas Puses šo Līgumu ratificē saskaņā ar attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Ratifikācijas dokumentus deponē Itālijas Republikas valdībai.

Šis Līgums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ratifikācijas dokumentu deponējusi pēdējā parakstītājvalsts. Ja tomēr deponēšana notiek vēlāk nekā 15 dienas pirms nākamā mēneša sākuma, šis Līgums nestājas spēkā līdz aiznākamā mēneša pirmajai dienai pēc ratifikācijas dokumenta deponēšanas.

314. pants

Šā Līguma oriģinālu vienā eksemplārā franču, holandiešu, itāļu un vācu valodā deponē Itālijas Republikas valdības arhīvā; visi četri teksti ir vienlīdz autentiski, un Itālijas Republikas valdība izsniedz apliecinātu kopiju visu citu parakstītājvalstu valdībām.

[Saskaņā ar Pievienošanās Līgumiem, šī līguma čehu, dāņu, angļu, igauņu, somu, grieķu, ungāru, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, polu, portugāļu, slovāku, slovēņu, spāņu un zviedru versijas arī ir autentiskas.]